

การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต  
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่  
การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2



นางสาวจินตรา วาจาขำ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต  
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2559

**Creation of a Reading Enhancing Book Entitled Moral Tales on Honesty  
for Prathom Suksa IV Students in Private Schools in Bangkok  
Metropolis Primary Education Service Area 2**

**Miss Chintara Wachakham**

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for  
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

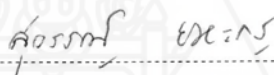
Sukhothai Thammathirat Open University


2016


หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรมด้านความ  
ซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียน  
เอกชนในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2  
ชื่อและนามสกุล นางสาวจินตรา วาจาทำ  
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน  
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช  
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณิ ยะหะกร

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา  
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2560

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

  
..... ประธานกรรมการ  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณิ ยะหะกร)

  
..... กรรมการ  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิรักษ์ ณะมาน)

  
.....  
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)  
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

**ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ** การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2

**ผู้ศึกษา** นางสาวจินตรา วาจาขำ รหัสนักศึกษา 2562102794

**ปริญญา**ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

**อาจารย์ที่ปรึกษา** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณิ ยะหะกร ปีการศึกษา 2559

### บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรม ด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 และ (2) ตรวจสอบคุณภาพของหนังสือส่งเสริมการอ่านที่สร้างขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพอักษรจำนวน 10 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ (1) หนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรม ด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (2) แบบประเมินคุณภาพหนังสือสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ และ (3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับหนังสือ สติติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษามีดังนี้ (1) หนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรม ด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ที่สร้างขึ้นมีจำนวน 12 เรื่อง เนื้อหาเป็น เรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่สอดแทรกคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีภาพสีประกอบ แต่ละเรื่องมีแบบทดสอบท้ายเรื่อง และคำอธิบายศัพท์ และ (2) ผลการตรวจสอบคุณภาพของหนังสือส่งเสริมการอ่าน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.36 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก และนักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวม เท่ากับ 2.67 สรุปได้ว่า หนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรม ด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพเหมาะสมมาก

**คำสำคัญ** หนังสือส่งเสริมการอ่าน นิทานคุณธรรม ซื่อสัตย์สุจริต ประถมศึกษา

**Independent Study title:** Creation of a Reading Enhancing Book Entitled Moral Tales on Honesty for Prathom Suksa IV Students in Private Schools in Bangkok Metropolis Primary Education Service Area 2

**Author:** Miss Chintara Wachakham; **ID:** 2562102794;

**Degree:** Master of Education (Curriculum and Instruction);

**Independent Study advisor:** Dr. Suwannee Yahakorn, Assistant Professor;

**Academic year:** 2016

### Abstract

The objectives of this study were (1) to create a reading enhancing book entitled Moral Tales on Honesty for Prathom Suksa IV students in private schools in Bangkok Metropolis Primary Education Service Area 2; and (2) to verify quality of the created reading enhancing book.

The research sample consisted of three experts and 10 purposively selected Prathom Suksa IV students of Thep Aksorn School. The instruments of the study were (1) a reading enhancing book entitled Moral Tales on Honesty for Prathom Suksa IV students, (2) a book quality assessment form for the experts, and (3) a questionnaire on student's opinions toward the book. Statistics for data analysis were the mean and standard deviation.

Findings of the study were as follows: (1) the created reading enhancing book entitled Moral Tales on Honesty for Prathom Suksa IV students contained 12 tales each of which was a story or event imbued with the moral value of honesty, with illustration, end-of-tale test, and vocabulary explanation; and (2) results of book quality verification by the experts showed that the rating mean for quality of the book was 4.36 indicating that the book quality was appropriate at the high level; also, the students' rating mean for quality of the book was 2.67 indicating that the students had opinions that the book quality was appropriate at the high level. Thus, it could be concluded that quality of the created reading enhancing book entitled Moral Tales on Honesty for Prathom Suksa IV students was appropriate at the high level.

**Keywords:** Reading enhancing book, Moral tale, Honesty, Prathom Suksa

## กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณิ ยะหะกร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำแนะนำและติดตามการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ อย่างใกล้ชิดตลอดมานับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิรักษ์ อนุะมาน กรรมการสอบผู้ศึกษาค้นคว้ารัฐศึกษาซึ่งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ซึ่งได้แก่ อาจารย์สุรัชย์ คำเสียง อาจารย์เทพรัตน์ เล็กน้อย และอาจารย์ประจวบ ขวัญปัญญา ที่ให้ความอนุเคราะห์แก้ไข เสนอแนะการสร้างหนังสือ ส่งเสริมการอ่าน ทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลงได้

สุดท้ายผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบพระคุณท่านคณาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อนักศึกษาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุนช่วยเหลือ จึงขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

จินตรา วาจำ

พฤษภาคม 2560



## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย .....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ .....	จ
กิตติกรรมประกาศ .....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ .....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา .....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา .....	3
ขอบเขตของการศึกษา .....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ .....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ .....	4
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง .....	4
การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน .....	26
สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพหนังสือ .....	28
บทที่ 2 หนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่อง นิทานคุณธรรม ด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 .....	30
บทที่ 3 สรุปผลการศึกษา .....	89
อภิปรายผล .....	94
ข้อเสนอแนะ .....	96
บรรณานุกรม .....	98
ภาคผนวก .....	101
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ .....	102
ข แบบประเมินคุณภาพของหนังสือสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ .....	104
ค แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักเรียน .....	109
ง การตรวจสอบคุณภาพหนังสือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ .....	113
ประวัติผู้ศึกษา .....	121

# บทที่ 1

## บทนำ

### 1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านถือเป็นกระบวนการสื่อสารที่มีความสำคัญมากในยุคปัจจุบัน ซึ่งถือว่าเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร การอ่านนั้นเป็นช่องทางที่สำคัญที่จะทำให้รับข้อมูลต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งเข้านอนเลขก็เป็นได้ ซึ่งต้องใช้ทักษะกระบวนการอ่านตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษาเล่าเรียน การประกอบอาชีพ หรือทำให้เราได้รับข่าวสารในแต่ละวันได้อย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งทั้งหมดนี้จะต้องอาศัยการอ่านนั่นเอง นอกจากนี้การอ่านยังช่วยในการพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ สร้างความรู้อย่างกว้างขวาง พัฒนากระบวนการคิด เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ เป็นเครื่องมือในการค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง อันจะนำไปสู่การสร้างความรู้ที่ยั่งยืนให้กับผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านรักการอ่านไปจนตลอดชีวิตดังที่ จีวีวรรณ คูหาภินนทร์ (2542 : 11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนโต และจนกระทั่งถึงวัยชรา การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทั่วโลก ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน การอ่านจึงมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และมีความอยากรู้อยากเห็น การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เอมอร์เนียมน้อย (2551: 9) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีประโยชน์และความจำเป็นต่อทุกอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษาเนื่องจากวิธีการเรียนสมัยนี้นักเรียน นิสิต นักศึกษาต้องค้นคว้าศึกษาความรู้มาประกอบการเรียนให้กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับที่ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 2) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ การใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี จะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูจัดเตรียมให้อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่จะช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ



จากความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551: 12) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางเกี่ยวกับการอ่าน คือสาระที่ 1: สาระการอ่าน เพื่อใช้กระบวนการอ่านด้านความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่านสาระที่ 2 การเขียนเพื่อใช้ในกระบวนการเขียน เขียนเพื่อการสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงาน ข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด เพื่อให้สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อให้เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์ วรรณคดีไทยและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

นอกจากนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการ (2545: 12) จึงได้มีนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการอ่านของผู้เรียนทั้งยังส่งเสริมให้ครูผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้มีการจัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่าน เนื่องจากหนังสือส่งเสริมการอ่านมีวัตถุประสงค์เน้นให้ผู้อ่านเกิดทักษะในการอ่านและมีนิสัยรักการอ่านยิ่งขึ้น

จากปัญหาที่ผู้ศึกษาได้พบในขณะที่สอนวิชาภาษาไทยพบว่านักเรียน ผู้ศึกษาได้ประสบสภาพปัญหาคือ นักเรียนบางส่วนยังขาดสมรรถภาพในด้านการอ่านไม่ดีพอ นักเรียนบางส่วนยังขาดนิสัยรักการอ่าน นอกจากนั้นเรื่องคุณธรรมก็เป็นสิ่งสำคัญในการปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยเฉพาะคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต ที่พบว่าจะเลือนหายไปจากสังคมไทยมากขึ้นทุกที ผู้ศึกษาจึงได้สร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านที่เน้นด้านความซื่อสัตย์สุจริตขึ้น

จากข้อความข้างต้นจึงอาจสรุปได้ว่า การใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านจึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่เราสามารถใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ทั้งนี้กิจกรรมที่จัดขึ้นควรจัดให้มีความน่าสนใจและทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการทำกิจกรรม เมื่อนักเรียนฝึกฝนบ่อยๆ ก็จะมีทักษะในการอ่านดีขึ้น ทั้งยังทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเป็นนักอ่านที่ดี และส่งเสริมลักษณะนิสัยรักการอ่านได้

ในฐานะที่ผู้ศึกษาเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทยจึงศึกษาแนวทางการส่งเสริมการอ่าน เห็นสมควรว่า นักเรียนควรได้รับการปลูกฝังให้ตระหนักและเห็นคุณค่าประโยชน์ของการอ่าน ที่จะทำให้พัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและสามารถใช้ประโยชน์

ในการอ่านไปพัฒนาตนเอง สังคมและประเทศชาติต่อไป ด้วยเหตุนี้เองผู้ศึกษาจึงได้สร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านเล่มนี้ขึ้น ตามแนวทางการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก เพื่อให้มีหนังสือส่งเสริมการอ่านที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน สนองความต้องการและเป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการอ่านหนังสือ อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านอีกด้วย

## 2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1 เพื่อสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรม ด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของหนังสือส่งเสริมการอ่านที่สร้างขึ้น

## 3. ขอบเขตของการศึกษา

3.1 หนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรม ด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สร้างขึ้นให้นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้ศึกษาได้รวบรวม เรื่องราวหรือเหตุการณ์ จำนวน 12 เรื่องที่เกี่ยวกับคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต แล้วเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของตนเอง มีลักษณะเนื้อหา เป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและสอดแทรกคุณธรรม โดยมีคำอธิบายคำศัพท์และแบบทดสอบความเข้าใจท้ายเรื่องประกอบ

3.2 มีการตรวจสอบคุณภาพของหนังสือ โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และเชี่ยวชาญในการสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 3 คน

3.3 มีการประเมินโดยใช้แบบประเมินคุณภาพหนังสือและสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 คน

## 4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 หนังสือส่งเสริมการอ่าน หมายถึง หนังสือที่จัดทำขึ้นในรูปแบบของเรื่องราว และเหตุการณ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดความสามารถในการอ่าน

4.2 เรื่องราวและเหตุการณ์ หมายถึง เรื่องเล่าที่เป็นเรื่องราว หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและมีเนื้อหาสอดแทรกคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต โดยมุ่งเน้นในการพัฒนาทักษะด้าน

การอ่านและให้ข้อคิดในด้านคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริตแก่ผู้อ่าน ซึ่งผู้ศึกษาได้นำมาเรียบเรียงมี 12 เรื่องด้วยกัน ดังนี้ ความซื่อสัตย์ของยายจันทร์ ถั่วฝักยาว คนดีมีน้ำใจ พันท้ายนรสิงห์ ตำนานแห่งความซื่อสัตย์สุนัขผู้ซื่อสัตย์สุนัขผู้รอคอย รปภ.ผู้ซื่อสัตย์ สตางค์ของใครครับ ลูกใจ คนซื่อ ดังค์ทอน ชายตัดฟันที่ซื่อสัตย์และซื่อสัตย์เพราะคำสอนของแม่

**4.3 คุณภาพของหนังสือ** หมายถึง คุณค่าของหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่อง นิทานคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และสอบถามความคิดเห็นนักเรียน 10 คน

## 5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 สถานศึกษามีหนังสือส่งเสริมการอ่าน เพื่อใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระภาษาไทย สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มากขึ้น

5.2 นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะด้านการอ่าน และส่งเสริมให้นักเรียนปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน

5.3 ครูผู้สอนได้แนวทางในการสร้างหนังสือ ส่งเสริมการอ่าน เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระวิชาภาษาไทย

5.4 นักเรียนตระหนักและเห็นคุณค่าของการอ่าน และมีนิสัยรักการอ่าน

## 6. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อดังต่อไปนี้

### 6.1 การอ่าน

#### 6.1.1 ความหมายของการอ่าน

จากการศึกษาความหมายของการอ่าน ได้มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2542: 917) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือ ดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ : สังเกตหรือพิจารณา ดูเพื่อให้เข้าใจ : คิด นับ (ไทยเดิม)

บรรพต ศิริชัย (2547:2) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางความคิดในการรับสาร ขณะที่อ่านสมองของผู้อ่านก็ต้องแปลความหมาย ตีความข้อความหรือ

เรื่องราวที่อ่านไปด้วยตลอดเวลา ในขณะที่ผู้อ่านกำลังอ่านอยู่นั้นจะต้องใช้กลวิธีหลายๆ อย่าง เพื่อช่วยให้เข้าใจ ความคิดความมุ่งหมายของผู้เขียนรวบรวมความคิดที่ได้จากการอ่าน แล้วนำไป ประสานกับประสบการณ์เดิมเป็นความคิดใหม่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

สนิท สัตโยภาส (2545: 92) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การมองดูตัวอักษรแล้วถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรมาเป็นความคิด จากนั้นจึงนำ ความรู้ ความคิดหรือสิ่งที่ได้จากการอ่าน ไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เมื่อถึงเวลาอันควร

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2548: 5) ได้กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการแห่ง ความคิดในการรับรู้เข้าใจในขณะที่อ่าน สมอของผู้อ่านจะคิดตามผู้เขียน หรือตีความข้อความที่ อ่านไปด้วยตลอดเวลา

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549: 29) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า เป็น รูปแบบของการสื่อความหมาย แลกเปลี่ยนความคิดและข่าวสาร ความรู้ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน นั่นคือผู้เขียนเขียนอย่างสนุกสนานไว้ให้ เพื่อจัดบรรยากาศที่ดีในการเรียน เพื่อนักเรียนสามารถ อ่านบทเรียนได้เร็วและอ่านสนุกก็เกิดความรู้สึกที่ว่าตนประสบความสำเร็จในการอ่านมี ความสามารถในการอ่าน

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า การอ่านเป็น กระบวนการติดต่อสื่อสารความคิดจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่ อ่านให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้เขียนส่งมา จึงจะสามารถนำสารที่ผู้เขียนส่งมาไปใช้ประโยชน์ได้

### 6.1.2 ประเภทของการอ่าน

ประเภทของการอ่านนั้น ได้มีนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้จำแนกประเภท ของการอ่านไว้หลายท่าน ผู้ศึกษาได้ศึกษาไว้ ดังต่อไปนี้

วรรณี โสมประยูร (2542: 127) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียงแบ่งได้ 3 แบบ ดังนี้
  - 1.1 การอ่านร้อยแก้ว
  - 1.2 การอ่านร้อยกรอง
  - 1.3 การอ่านทำนองเสนาะ
2. การอ่านในใจ แบ่งได้ 7 แบบดังนี้
  - 4.1 การอ่านแบบค้นคว้าหาความรู้
  - 4.2 การอ่านแบบจับใจความสำคัญหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน
  - 4.3 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกชั้นตอน

4.4 การอ่านเพื่อหารายละเอียดทุกคำเพื่อการปฏิบัติ

4.5 การอ่านแบบวิเคราะห์ห้วงการณเพื่อหาเหตุผล

4.6 การอ่านแบบไต่ตรง โดยใช้วิจารณ์ญาณเพื่อหาข้อเท็จจริง ข้อดี  
ข้อเสียสำหรับเลือกแนวทางปฏิบัติ

4.7 การอ่านแบบคร่าวๆ เพื่อสังเกตและจำ

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ (2549: 18-21) ได้แบ่งประเภทของการอ่าน  
ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การจำแนกประเภทตามลักษณะการอ่าน แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 การอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่าน โดยวิธีการเปล่งเสียงออกมาเป็น  
ถ้อยคำ หรือเสียงแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นความคิด

1.2 การอ่านในใจ หมายถึง การอ่านที่ถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิด  
โดยตรง การอ่านในใจเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยทักษะและความชำนาญ ผสมผสานกับการหมั่นฝึกฝน  
ตนเองเพื่อก่อให้เกิดความชำนาญในการอ่าน ทักษะที่สำคัญในการอ่านในใจ ได้แก่ ทักษะการอ่าน  
ได้เร็วและทักษะการเข้าใจความหมาย เป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน เพราะหากมีระดับความเร็ว  
เป็นเรื่องของกลไกการอ่านหรือการเคลื่อนไหวของสายตา ทักษะการเข้าใจความหมายเป็นหัวใจ  
สำคัญของการอ่าน เพราะหากมีระดับความเร็วในการอ่านดี แต่ไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาของสิ่งที่  
อ่านได้ การอ่านก็ไม่ประสบผลสำเร็จ การอ่านที่ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านได้จะต้องมี  
พื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้

ก. ความรู้พื้นฐานเรื่องคำและไวยากรณ์ ได้แก่ การรู้จักความหมายของ  
คำศัพท์ หน้าที่ของคำและประโยค

ข. การรู้จักย่อหน้า หรือปริบท (Paragraph) ผู้อ่านมีความจำเป็นต้องรู้  
ความสำคัญของการย่อหน้าเพราะในแต่ละย่อหน้าจะมีใจความสำคัญ (Main Idea) หนึ่งย่อหน้าจะ  
แสดงประโยคใจความสำคัญไว้หนึ่งประโยค เรียกว่า ประโยคหลัก (Topic Sentence) จากนั้นจะใช้  
ประโยคผลความ (Supporting Sentence) เป็นประโยคเสริม เพื่ออธิบายหรือขยายความตามปกติ  
ใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าส่วนมากจะปรากฏที่ต้นหรือตอนท้ายของย่อหน้า หรืออาจปรากฏ  
ที่ตอนกลางของย่อหน้าก็ได้ หนึ่งย่อหน้าจะมีใจความสำคัญเพียงหนึ่งใจความเท่านั้น

ค. ภูมิหลังและประสบการณ์ของผู้อ่าน ผู้อ่านที่มีประสบการณ์ได้พบ  
เห็นหรือได้คุ้นเคยกับเหตุการณ์ หรือเรื่องราวต่างๆ จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ชัดเจน  
มากยิ่งขึ้น

## 2. การจำแนกตามวิธีการอ่าน แบ่งได้ 5 ประเภท คือ

2.1 การอ่านอย่างคร่าว ๆ เป็นวิธีการอ่านที่ใช้เมื่อต้องการสำรวจว่าจะอ่านหนังสือต่อไปโดยละเอียดหรือไม่ การอ่านอย่างคร่าว ๆ จะอ่านเพียงชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง สารบัญ คำนำ หรือเป็นการอ่านเพียงบางตอนเพื่อดูจำนวน การอ่านเพื่อสังเกตเนื้อหา หรือการอ่านเพื่ออุดหนุน ค้นหาคำหรือวลีที่ต้องการว่ามีหรือไม่

2.2 การอ่านแบบตรวจตรา เป็นวิธีการอ่านละเอียดในข้อความที่ต้องการรู้เป็นการอ่านเพื่อเก็บข้อมูล คือ การอ่านหนังสือในหัวข้อเรื่องเดียวกันจากหนังสือหลาย ๆ เล่มเพื่อเปรียบเทียบและคัดเลือุกก่อนจะสรุปผลนำส่วนที่ตนเองต้องการมาใช้ นิยมใช้กันมากในการอ่านเพื่อการทำรายงาน การทำวิจัยการค้นคว้าหรือการทำวิทยานิพนธ์

2.3 การอ่านแบบศึกษาค้นคว้า เป็นการอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้าย เพื่อให้รู้เนื้อหาอย่างลึกซึ้งทุกขั้นตอนและเก็บแนวคิดเพื่อสรุปสาระสำคัญของเนื้อความทั้งหมด

2.4 การอ่านเชิงวิเคราะห์ หรือการอ่านตีความ เป็นวิธีการอ่านที่ต่อเนื่องจากวิธีการอ่านแบบค้นคว้า คือการอ่านอย่างละเอียดให้ได้ใจความครบถ้วน แล้วจึงแยกแยะส่วนประกอบออกให้ได้ว่าส่วนต่าง ๆ นั้นมีความหมายและความสำคัญอย่างไร

2.5 การอ่านโดยใช้วิจารณ์ คือ การอ่านโดยสอดแทรกการวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อ่านไปด้วย โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้พื้นฐานมาก และต้องอาศัยเทคนิคการอ่านทุกวิธีอย่างมีประสิทธิภาพ แล้วจึงเกิดการสรุปประมวลเป็นความคิดรวบยอด สามารถวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและถูกต้อง

### 6.1.3 ความสำคัญและคุณค่าของการอ่าน

มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้หลายท่าน ดังนี้

สมเด็จพระรัตนสุภาสยามบรมราชกุมารี ได้ทรงบรรยายถึงความสำคัญของการอ่านในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2530 ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย(สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย 2543: 4) สรุปได้ดังนี้

1. การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อสาระความรู้มากกว่าการศึกษาค้นคว้าด้วยวิธีการอื่น ๆ
2. การอ่าน สามารถอ่านหนังสือโดยไม่มีการจำกัดเวลาและสถานที่สามารถนำไปไหนมาไหนก็ได้
3. หนังสือสามารถเก็บได้นานกว่าสื่ออื่น ๆ ซึ่งมีอายุการใช้งานจำกัด
4. ผู้อ่านสามารถฝึกการคิดจินตนาการ ได้ด้วยตนเองในขณะที่อ่าน

5. การอ่านช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านมีสมองดี ดังนั้นผู้อ่านจึงต้องมีสมาธิมากกว่าและมากกว่าสื่ออย่างอื่น ทั้งนี้เพราะขณะอ่านจิตใจต้องมุ่งมั่นอยู่กับข้อความและพินิจพิเคราะห์ข้อความตลอดเวลา ผู้อ่านกำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง จะอ่านคร่าวๆ อ่านอย่างละเอียดหรือจะเลือกอ่านเล่มไหนก็ได้ เพราะหนังสือมีมากมายสามารถเลือกอ่านได้ตามความต้องการ

6. หนังสือมีมากมายหลายรูปแบบและราคาถูกกว่าสื่ออื่น ๆ จึงทำให้สมองผู้อ่านเปิดกว้าง สร้างแนวคิดและทัศนคติได้มาก ทำให้ผู้อ่านไม่ยึดติดอยู่กับแนวคิดใดๆ โดยเฉพาะ

7. ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเอง วินิจฉัยสาระได้ด้วยตนเอง รวมทั้งหนังสือบางเล่ม สามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วย เมื่อปฏิบัติแล้วก็เกิดผลดี

นภลัย สุวรรณธาดา (2535: 537) กล่าวถึงการอ่านว่าเหมือนกุญแจดอกสำคัญที่จะไขไปสู่ขุมคลังแห่งวิทยาการทั้งปวง หนังสือและการอ่านจึงมีความสำคัญต่อบุคคลทั่วไปและต่อนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง และในการส่งเสริมการอ่านครูควรชี้แนะให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการอ่านซึ่งเป็นแนวทางในการเลือกหนังสือด้วย คุณค่าดังกล่าวมีดังนี้

#### 1. คุณค่าทางด้านอารมณ์

หนังสือที่ทำให้คุณค่าทางอารมณ์ได้แก่ หนังสือประเภทวรรณคดีที่มีความเสนาะทั้งถ้อยคำน้ำเสียง ลีลาในการประพันธ์ตลอดจนความงามในเนื้อหาที่ไม่ใช่หนังสือจะแทรกตำราวิชาการเพียงอย่างเดียว อาจแทรกอารมณ์ไว้ด้วย ไม่มากก็น้อยเพื่อให้น่าอ่านและสนองอารมณ์ของผู้อ่านในด้านต่าง ๆ

#### 2. คุณค่าทางสติปัญญา

หนังสือย่อมให้คุณค่าทางสติปัญญาได้แก่ความรู้และความคิดเชิงสร้างสรรค์ มิใช่ความคิดในทางทำลาย ความรู้ในที่นี้รวมถึงความรู้ทางการเมือง สังคม ภาษา และสิ่งต่างๆ อันเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านเสมอ หนังสืออาจปรากฏในรูปlungกระดาษ เศษกระดาษก็ได้แต่จะให้คุณค่าช่วยแก้ปัญหาที่คิดไม่ได้มานาน ทั้งนี้ยอมแล้วแต่วิจารณ์ญาณและพื้นฐานของผู้อ่านด้วย คุณค่าทางสติปัญญาจึงมิใช่ขึ้นอยู่กับหนังสือเท่านั้นหากขึ้นอยู่กับผู้อ่านด้วย

#### 3. คุณค่าทางสังคม

การอ่านเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ หากมนุษย์ไม่มีนิสัยในการอ่านวัฒนธรรมคงสูญสิ้นไปไม่มีการสืบทอดมาจนบัดนี้ วัฒนธรรมทางภาษา การเมือง การประกอบอาชีพ การศึกษา ฯลฯ เหล่านี้ต้องอาศัยหนังสือและการอ่านเป็นเครื่องมือเผยแพร่และพัฒนาให้คุณค่าแก่สังคม หนังสือและผู้อ่านจึงอาศัยซึ่งกันและกันเป็นเครื่องมือสืบทอดวัฒนธรรมของมนุษย์ในสังคมที่เจริญแล้ว การอ่านจึงให้คุณค่าทางสังคมในทุกด้าน

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การอ่านนั้นมีความสำคัญ และเกี่ยวข้องกับหนังสือที่ผู้อ่านสามารถเลือกอ่านได้ โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ การอ่านจึงเป็นรากฐานทำให้ผู้อ่านสามารถสร้างแนวคิด จินตนาการและทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ และยังเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนให้ถูกต้องอีกด้วย

#### 6.1.4 แนวทางการอ่านในระดับประถมศึกษา

มีผู้กล่าวถึงแนวทางการอ่านในระดับประถมศึกษาไว้หลายท่าน ดังนี้ ประพันธ์ เรื่องณรงค์ (2545:2) ได้สรุปวิธีการสอนการอ่านที่ครูควรฝึกให้นักเรียน ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจ เป็นการอ่านที่มีความสำคัญเพราะเมื่อผู้เรียนมีทักษะในการอ่าน โดยสามารถเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านมากขึ้น ก็จะเป็นหนทางนำไปสู่ความสำเร็จทุกสาขาวิชา รวมทั้งในการดำเนินชีวิตประจำวัน นอกจากจะเข้าใจความหมายของคำและเข้าใจในเรื่องที่อ่านแล้ว การเข้าใจสำนวน โวหาร ทั้งการพรรณนา การบรรยาย การเปรียบเทียบต่าง ๆ จะช่วยให้มีความลึกซึ้งในการอ่านมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการทะนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมทางภาษาที่ดั่งมไปสู่อุชนรุ่นหลังสืบไป การอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจในถ้อยคำสำนวน โวหาร

1.1 ถ้อยคำอาจเป็นคำโดดๆ หรือเป็นถ้อยคำสองคำสามคำในลักษณะที่เป็นคำศัพท์ยาก หรือคำศัพท์เฉพาะวงการต่างๆ ถ้อยคำเหล่านี้ต้องอาศัยการตีความหรือต้องอาศัยการดูจากข้อความแวดล้อมคำนั้นๆ (บริบท) ก็จะช่วยให้เข้าใจความหมายมากขึ้น

1.2 สำนวนเป็นถ้อยคำกะทัดรัด สละสลวย มีความหมายลึกซึ้งกินใจ และมีความหมายในเชิงเปรียบเทียบ สำนวนรวมไปถึงสุภาษิต คำพังเพย คำขวัญและคำคม

1.3 โวหาร หมายถึง ชั้นเชิงสำนวนแต่งหนังสือหรือสำนวนที่เล่นเป็นสำบัดสำนวน โวหารอาจแบ่งเป็นพรรณนา การบรรยาย การเปรียบเทียบ

2. การอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญหรือเก็บสาระสำคัญของเรื่อง จะต้องมีความสามารถที่จะเข้าใจและแยกแยะได้ว่า ข้อความใดประโยคใดเป็นส่วนสำคัญของเรื่อง และส่วนใดเป็นส่วนปลีกย่อย การอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญเป็นการอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญหรือใจความสำคัญของเรื่อง โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 อ่านเร็วเป็นการอ่านคร่าวๆ อ่านเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบให้พอเข้าใจเรื่อง

2.2 อ่านเก็บรายละเอียด เป็นการอ่านทบทวนอีกครั้ง ตั้งคำถามจากเรื่องว่า



2.3 ตอบคำโดยการนำคำตอบมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของนักเรียน การตอบคำถามอาจตอบด้วยวาจาหรือเขียนก็ได้ ซึ่งหากนักเรียนตอบคำถามได้ทุกข้อก็สามารถจับใจความได้ทั้งหมด

วรรณิ โสภประยูร (2542:129) ได้กล่าวถึงทักษะเบื้องต้นในการสอนอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาว่ามี 6 ทักษะ แต่ทักษะที่ต้องการเน้นมี 4 ทักษะ ดังนี้

1. ทักษะในการเข้าใจคำพูด หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจคำและความหมายของคำ
2. ทักษะในการเข้าใจความหมายของภาษา รวมทั้งความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำได้ด้วย
3. ทักษะในการเข้าใจความหมายแฝงของอนุเจต การจับใจความ การประมวลสรุป การทำนายผล การเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เรียน การตรวจสอบแนวคิด
4. ทักษะในการอ่านเพื่อความซาบซึ้ง รวมถึงการเข้าใจในอารมณ์ของผู้เขียนความมุ่งหมายตลอดถึงลักษณะของเรื่อง

จากข้อความดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การอ่านนั้นช่วยให้ผู้อ่านนั้นได้รับความรู้ ซึ่งการรู้หลักการอ่านที่ดีจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ ทำให้เกิดความรู้ที่มากยิ่งขึ้น เกิดการพัฒนาทักษะในด้านการอ่าน สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

## 6.2 หนังสือส่งเสริมการอ่าน

จากที่ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน จึงสรุปหัวข้อสำคัญและที่จะเป็นประโยชน์ในการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านไว้ ดังนี้

### 6.2.1 ความหมายของหนังสือส่งเสริมการอ่าน

กุศยา แสงเดช (2545: 5) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นวัสดุประเภท ซึ่งไม่ใช่แบบเรียน แต่เป็นหนังสืออ่าน ที่ผู้เรียนสามารถอ่านได้ทั้งในเวลาและนอกเวลา ผู้เรียนอาจใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านในหลายลักษณะด้วยกัน เช่น อ่านเพื่อหาคำตอบ อ่านเพื่อขยายประสบการณ์ให้ลึกซึ้งเฉพาะเรื่อง อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

จินตนา ไบกาชูยี (2542:7) ให้ความหมายไว้ว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านคือ หนังสือที่จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เน้นไปทางส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดทักษะในการอ่านและนิสัยรักการอ่านมากยิ่งขึ้น อาจเป็นหนังสือสารคดี นวนิยาย นิทาน ฯลฯ ที่มีลักษณะไม่ขัดต่อวัฒนธรรม ประเพณี และศีลธรรมอันดีงาม ให้ความรู้ มีคติ และมีสาระประโยชน์

รังสิมันต์ ฉิมรักษ์ (2550: 8) สรุปความหมายของหนังสือส่งเสริมการอ่านว่า หนังสือส่งเสริมการอ่าน คือ หนังสือที่เขียนขึ้นมาเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่านนั่นเอง รูปแบบของหนังสือส่งเสริมการอ่านอาจเป็นนิทาน นวนิยาย สารคดี เรื่องสั้น วรรณกรรมเยาวชนก็ได้ ทั้งนี้ต้องมีคติแง่คิดจากเรื่อง รูปเล่มต้องสวยงาม มีภาพประกอบ มีภาพประกอบ จะเขียนในรูปแบบร้อยแก้วหรือร้อยกรองก็ได้ แต่เนื้อหาต้องไม่ขัดต่อประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของสังคม

สุชาติ เจริญฤทธิ์ (2543) กล่าวว่า หนังสือส่งเสริมการอ่าน เป็นหนังสือที่มุ่งเน้นให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน ช่วยฝึกทักษะและพัฒนาทักษะการอ่านของเด็ก ทั้งยังช่วยเสริมประสบการณ์และความเข้าใจเนื้อหาอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง นอกเหนือจากหนังสือแบบเรียน โดยมีเนื้อหาอิงหลักสูตร และผู้เรียนสามารถเลือกอ่านได้ตามความสนใจ

ศศิธร พลุทอง (2546) กล่าวว่า หนังสือส่งเสริมการอ่าน คือหนังสือที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกทักษะการอ่าน และปลูกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านมากยิ่งขึ้น การเลือกเนื้อหาจึงต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับวัยและสภาพของผู้เรียน

ลำลี รักสุทธิ (2544: 5) กล่าวว่า หนังสือส่งเสริมการอ่าน คือหนังสือที่มุ่งเน้นให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน ไปในตัว โดยมีเนื้อหาสาระที่ไม่ขัดต่อประเพณีวัฒนธรรม และศีลธรรมอันดีงามของสังคม เป็นหนังสือที่ให้ประโยชน์ในแง่ความรู้ ความคิด ปรัชญาและบันเทิง ซึ่งอาจเป็นหนังสือเรื่องสั้นๆ นิทาน ตำนาน วรรณกรรมเยาวชน เป็นต้น

สรุปได้ว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านเป็นหนังสือนอกเหนือตำราเรียน เน้นการฝึกทักษะการอ่าน และเสริมสร้างลักษณะการรักการอ่านให้แก่เด็ก โดยเนื้อหาสาระของหนังสือรักการอ่านนั้นต้องให้ความรู้ แง่คิด และคติสอนใจในการดำเนินชีวิต และไม่ขัดกับวัฒนธรรมประเพณีและศีลธรรมอันดีงามของสังคม

### 6.2.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน

จากการที่ผู้ศึกษาได้ศึกษาวัตถุประสงค์ที่สำคัญในการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน พบว่าในวัยเด็กนั้นมีหลายระดับ ลักษณะการอ่านของเด็กในแต่ละวัยมีความแตกต่างกันตามพัฒนาการของเด็กในวัยนั้นๆ การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านให้เด็กในแต่ละวัยจึงมีจุดประสงค์เฉพาะที่แตกต่างกัน

จินตนา ไบกาชุยี (2534: 27) อธิบายวัตถุประสงค์ของหนังสือส่งเสริมการอ่านไว้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้รับความบันเทิง สนุกสนานเพลิดเพลิน สนองความต้องการของวัยเด็ก
2. ช่วยสร้างความคิดคำนึง และความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก

3. ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษาของเด็กให้เจริญตามวัย
4. ช่วยปลูกฝังคุณธรรม เจตคติ และแบบอย่างอันน่าพึงปรารถนาให้บังเกิดแก่เด็ก
5. ช่วยให้เด็กรู้จักการอ่านหนังสือ อ่านหนังสือเป็น อ่านหนังสือเก่ง เกิดนิสัยรักการอ่านและนิสัยรักการอ่านดำรงคงอยู่ตลอดไป ซึ่งเป็นประโยชน์แก่เด็กต่อไปในอนาคต ในแง่ที่รู้จักใช้การอ่านเป็นเครื่องมือหาความรู้
6. ช่วยทดแทนความรู้สึกที่เด็กขาดหายไป เช่น ขาดความรัก ความหว้าเหว่ มีปมด้อย หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ จะช่วยปลดปล่อยจิตใจเด็ก และเป็นเพื่อนกับเด็กได้ดี
7. ช่วยให้เด็กได้อ่านหนังสือที่มีเนื้อหาสาระเหมาะสมกับวัย เป็นการป้องกันไม่ให้เด็กหันไปอ่านและสนใจเรื่องของผู้ใหญ่เร็วกว่าวัยกำหนด อันเป็นสิ่งชักนำให้เด็กประพฤติดนในสิ่งที่ไม่ควร

จากข้อความข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านนั้นมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาทักษะด้านการอ่านของนักเรียน ใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม อีกทั้งยังสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และสร้างนิสัยรักการอ่านและการใฝ่รู้ใฝ่เรียนให้กับนักเรียน เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีคุณภาพทั้งในด้านความประพฤติที่ดีงามและด้านความรู้

### 6.2.3 องค์ประกอบของหนังสือส่งเสริมการอ่าน

รังสิมันต์ฉิมรัมย์ (2550: 11- 19) ได้กล่าวถึงรายละเอียดที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านไว้ ดังนี้ คือ

- 1) **แนวคิดของเรื่อง** หรืออาจเรียกว่า แก่นของเรื่องราว หรือ ความคิดรวบยอด ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เขียนต้องคำนึงถึงก่อนเพราะคือประเด็นที่สำคัญของเรื่องว่า แนวคิดที่จะเขียนของเรื่องคืออะไร
- 2) **โครงเรื่อง** คือ เรื่องราวที่ผู้เขียนแต่งขึ้น โดยอาศัยแก่นของเรื่องเป็นหลัก ในการกำหนด โครงเรื่อง ให้เกิดความสอดคล้องกันเป็นเอกภาพ ผู้เขียนต้องเสนอปัญหาและวิธีการแก้ไข โดยใช้ตัวละครเป็นตัวดำเนินเรื่อง
- 3) **ฉาก** คือ สถานที่ที่ผู้เขียนสร้างขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียนให้ตัวละครแต่ละตัวได้แสดงบทบาทของตน
- 4) **บทสนทนา** คือ คำพูดโต้ตอบกันของตัวละครในเรื่อง บทสนทนาที่ดีต้องสามารถทำให้ผู้อ่านรับรู้เรื่องราวของเรื่อง กระชับและตรงเป้าหมาย

5) **การเปิดเรื่อง** เป็นจุดเริ่มต้นของฉากแรกที่จะเร้าความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามเรื่องราวของเรื่องต่อไป จึงจำเป็นต้องมีเทคนิคในการเปิดเรื่องให้น่าสนใจ เพราะหากเปิดเรื่องดีก็จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้อ่านอยากรู้เรื่องราวในเนื้อเรื่อง การเปิดเรื่องจึงมีความสำคัญมาก

6) **การดำเนินเรื่อง** คือ การกำหนดให้ตัวละครแต่ละตัวแสดงบทบาทของตนเองให้เป็นไปตามเรื่องราวที่ผู้แต่งได้กำหนดขึ้น

7) **การปิดเรื่อง** คือ การคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมด หรือจะเรียกว่า การจบเรื่องก็ได้ ซึ่งมี 2 แบบคือ การจบเรื่องแบบประสบความสำเร็จ หรือผิดหวัง และการจบเรื่องแบบให้ผู้อ่านเกิดความประหลาดใจ

8) **ท่วงทำนองการเขียน** คือ การแสดงความสามารถในการใช้ภาษาที่เป็นถ้อยคำสำนวน ที่แสดงออกถึง เจตคติ ความคิด ของผู้เขียนที่ถ่ายทอดไปยังผู้อ่านให้เกิดความรู้สึกคล้อยตาม หรือความรู้สึกร่วมในเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน

9) **ตัวละคร** คือ ตัวดำเนินเรื่องราวที่แสดงบทบาทไปตาม โครงเรื่องของผู้เขียนได้วางไว้ ทั้งยังทำหน้าที่สื่ออารมณ์และความรู้สึกและความสนุกสนานในเนื้อเรื่องอีกด้วย

10) **คติจากเรื่อง** คือ ข้อคิดหรือแนวคิดที่ได้จากเรื่อง ซึ่งสำหรับหนังสือส่งเสริมการอ่านนั้น ข้อคิดไม่ควรซับซ้อนมากเกินไป และควรมีเพียงเรื่องเดียว

11) **สำนวนภาษา** ในการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านนั้น สามารถใช้สำนวนภาษาได้ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องเหมาะสมกับวัยของเด็กเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่า การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านนั้นนอกจากจะต้องประกอบไปด้วย องค์ประกอบที่สำคัญดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านที่ดีต้องมีแนวคิดของเรื่องดี โครงเรื่องดี ฉากกลมกลืน บทสนทนากระชับ การเปิดเรื่องเยี่ยม การดำเนินเรื่องชวนติดตาม การปิดเรื่องประทับใจ ท่วงทำนองการเขียนชวนอ่าน ตัวละครไม่มาก หรือน้อยเกินไป คติจากเรื่องชัดเจน สำนวนภาษาสละสลวย ด้วย

#### 6.2.4 ขั้นตอนในการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่าน

การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านที่ดีนั้นจะต้องมีการวางแผน เพราะการวางแผนเป็นเสมือนการเดินทางที่มีจุดหมายทางที่มีจุดหมาย จำเป็นต้องมีขั้นตอนการวางแผนที่ชัดเจน และรัดกุม จึงจะทำให้การเขียนสำเร็จได้ซึ่ง จินตนา ไบกาซูยี (2542) ได้แนะนำขั้นตอนในการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

### ขั้นที่ 1

- 1) ตั้งเป้าหมายในการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านนั้นควรตั้งเป้าหมายในการเขียนให้ชัดเจนว่าจะเขียนในรูปแบบใด เช่นเป็นนิยาย นิทาน หรือเรื่องสั้น และจะเน้นทางด้านบันเทิงหรือสาระความรู้ และให้แง่คิดใดกับเด็ก
- 2) กำหนดแนวคิดของเรื่องให้ชัดเจน ควรมีเพียงแง่คิดเดียว เพราะถ้ามีหลายแง่คิดจะทำให้เรื่องขาดความเป็นเอกภาพ
- 3) เขียนเค้าโครงเรื่องไว้คร่าว ๆ ก่อนว่าจะเริ่มเปิดเรื่องอย่างไร ดำเนินเรื่องอย่างไร และปิดเรื่องอย่างไร รวมถึงกำหนดจุดสุดยอดของเรื่อง การคลายปมปัญหาที่จะนำไปสู่การจบเรื่องที่น่าสนใจ
- 4) เขียนโครงเรื่องอย่างย่อๆ และอ่านดูว่าลงตัวหรือไม่
- 5) กำหนดการเปิดเรื่อง ดำเนินเรื่องราว และการจบเรื่องอย่างละเอียด
- 6) สร้างตัวละคร กำหนดบุคลิกภาพของตัวละครแต่ละตัวให้ชัดเจน
- 7) กำหนดฉากในเนื้อเรื่องว่าเป็นยุคใด สมัยใด เรื่องเกิดที่สถานที่ใด
- 8) ทบทวนโครงเรื่องแล้วทดลองนำไปเล่าให้เด็ก ๆ ฟังว่าชอบหรือไม่
- 9) ทบทวนแนวคิดของเรื่องว่าครบถ้วน สมบูรณ์ชัดเจนหรือไม่
- 10) สํารวจโครงเรื่อง ว่าตัวเอกของเรื่องดำเนินเรื่องไปอย่างไรบ้าง เนื้อเรื่องมีความเป็นเอกภาพ สอดคล้องกันหรือไม่
- 11) กำหนดความยาวของเรื่อง จำนวนหน้า

### ขั้นที่ 2

- 1) เขียนเนื้อเรื่องตามลำดับขั้นตอนที่เขียนไว้อย่างละเอียดจากนั้นก็ตั้งชื่อเรื่อง
- 2) ตรวจสอบดูว่าชื่อเรื่องนั้นเหมาะสมกับเนื้อเรื่องหรือไม่ มีความน่าสนใจหรือไม่ สามารถเร้าความสนใจของผู้อ่านหรือไม่ การดำเนินเรื่องมีความสอดคล้องต่อเนื่องกันหรือไม่ แนวคิดของเรื่องมีความชัดเจนหรือไม่ การใช้สำนวนภาษาเหมาะสมกับตัวละครหรือไม่ ปัญหาของตัวละครได้รับการคลี่คลายอย่างมีความสมเหตุสมผลหรือไม่
- 3) นำเรื่องที่เขียนเสร็จเรียบร้อยแล้วมาอ่านดูเพื่อหาจุดบกพร่อง เมื่อพบแล้วทำการแก้ไขให้ดีขึ้นเป็นที่พอใจแล้วนำไปอ่านให้เด็ก ๆ ฟังอีกครั้งหนึ่งว่าเด็ก ๆ ชอบหรือไม่ และเข้าใจแง่คิดที่ผู้เขียนจะส่งสารไปให้หรือไม่

### ขั้นที่ 3

- 1) อ่านทบทวนเรื่องราวอีกรอบหนึ่ง ตรวจสอบสำนวนภาษา และความเป็นเอกภาพของเรื่อง

2) พิมพ์ต้นฉบับที่สมบูรณ์

3) ถ้าต้นฉบับเป็นหนังสือการ์ตูน ต้องทำบทสคริปต์ตัวละคร มีคำพูดโต้ตอบและคำบรรยายเรื่อง

4) ถ้าต้นฉบับเป็นหนังสือภาพของเด็กในระดับก่อนวัยเรียน หรือ หนังสือสำหรับเด็กประถมศึกษา ซึ่งหากมีภาพประกอบควรทำต้นฉบับจำลอง กำหนดเนื้อเรื่อง เลขหน้า และภาพอย่างหยาบๆ วางลงในกระดาษอย่างคร่าวๆ ให้ได้สัดส่วน เพื่อเพิ่มเติมภาพทีหลัง

5) อ่านบททวนเป็นครั้งสุดท้ายเพื่อตรวจตัวละคร คำต่างๆ ในเนื้อเรื่อง

6) ส่งต้นฉบับให้แก่บรรณาธิการจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์

จากที่กล่าวข้างต้นจึงสรุปขั้นตอนในการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านต้องมีการวางแผนการเขียนตามลำดับขั้นตอน ตั้งแต่การตั้งเป้าหมายในการเขียน กำหนดแนวคิดของเรื่อง การเขียนโครงเรื่องอย่างคร่าวๆ การเขียนโครงเรื่องอย่างย่อๆ กำหนดวิธีการเปิดเรื่อง ดำเนินเรื่อง และการปิดเรื่อง การสร้างตัวละครแต่ละตัว การสร้างฉาก การใช้สำนวนภาษาให้เหมาะสมกับตัวละครแต่ละตัว ตลอดจนการออกแบบหนังสือ ขนาดรูปเล่ม จัดพิมพ์เป็นต้นฉบับที่สมบูรณ์

#### 6.2.5 หลักเกณฑ์และเทคนิคในการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่าน

ศุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) ได้สรุปหลักเกณฑ์และเทคนิคในการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านไว้ ดังนี้

หลักเกณฑ์ในการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่าน มีดังนี้

1) การเลือกรูปแบบหรือ โครงสร้างที่จะสามารถสื่อเนื้อหาสาระ ความคิดให้กับผู้อ่าน

2) การเรียบเรียงและการเสนอเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้กับผู้อ่าน

3) การเชื่อมโยงความคิดย่อยเข้ากับความคิดหลักของเรื่องในลักษณะที่ทำให้ผู้อ่านบรรลุจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้

4) การเสนอความคิดหรือข้อความที่มีความสำคัญควรเขียนไว้เป็นประโยคแรก หรือ ประโยคสุดท้ายของย่อหน้า เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมาย หรือจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้

เทคนิคในการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่าน มีดังนี้

1) การเลือกเรื่องที่จะเขียนควรให้เหมาะสมกับวัยของผู้อ่านซึ่งแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ ผู้อ่านที่มีอายุ 2 – 7 ปี จะสนใจเกี่ยวกับเรื่องการหลีกเลี่ยงการลงโทษ ตัวเล็กต้องชนะตัวใหญ่ อายุ 7 – 10 ปี สนใจเรื่องเกี่ยวกับการแสวงหารางวัล ทำดีต้องได้ดี อายุ 10 – 13 ปี

สนใจเรื่องเกี่ยวกับการทำตามสังคม ชอบเรื่อง คนดี คนเด่น คนสำคัญ อายุ 13 – 16 ปี สนใจเรื่องเกี่ยวกับการนิยามอุดมคติ ชอบเสียดสีเพื่อส่วนรวม และอายุ 16 – 20 ปี สนใจเรื่องเกี่ยวกับการยึดตามคติสากล มีเหตุผล

2) การตั้งชื่อเรื่อง ควรตั้งชื่อเรื่องให้กะทัดรัด น่าสนใจ ไม่ใช่คำที่มีความหมายสองแง่สองง่าม ให้ความสนใจของผู้อ่านให้เกิดความอยากอ่าน

3) โครงเรื่อง ควรมีการวางโครงเรื่องก่อนที่จะเขียน เพื่อให้การดำเนินเรื่องเป็นไปตามขั้นตอน ควรกำหนดวัตถุประสงค์การเขียนให้ชัดเจนตลอดเรื่อง

4) เส้นเรื่องของเรื่อง ขึ้นอยู่กับการใช้สำนวนภาษา ฉาก เนื้อเรื่อง ภาพประกอบ

6.2.6 ส่วนประกอบของหนังสือส่งเสริมการอ่าน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับรูปแบบหนังสือส่งเสริมการอ่านของ รังสิมันต์ นิรมักษ์ (2550: 45 – 47) สรุปได้ว่า ส่วนประกอบของหนังสือส่งเสริมการอ่าน มีดังนี้

1) ปกนอกจะประกอบไปด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้วาดภาพ

ภาพประกอบ

2) ปกใน ประกอบไปด้วย ชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้วาดภาพ ชื่อผู้ระบายสี

ประวัติผู้แต่งโดยย่อ ประวัติผู้วาดภาพโดยย่อ

3) คำนำ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของหนังสือมีเนื้อหากล่าวถึง จุดประสงค์ในการเขียนหนังสือเล่มนั้น เนื้อหาสาระ วิธีการนำเสนอ การนำไปใช้ ประโยชน์ของหนังสือ คำกล่าวขอบคุณผู้ให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือ โดยลงชื่อเจ้าของผลงานและตำแหน่งปิดท้าย

4) คำชี้แจง จะบอกเหตุผลในการผลิตหนังสือส่งเสริมการอ่าน ตลอดจนวิธีการนำหนังสือส่งเสริมการอ่านไปใช้

5) เนื้อเรื่อง เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของหนังสือที่ผู้แต่งได้แต่งขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่เขียนไว้ในหน้าคำนำ แต่ละหน้ามีหมายเลขหน้ากำกับตลอดทั้งเรื่อง

6) อธิบายศัพท์จากเรื่อง การอธิบายศัพท์ที่ท้ายเรื่องเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก หากไม่มีอธิบายศัพท์เด็กจะอ่านไม่เข้าใจ เกิดปัญหาในการอ่านได้

7) คำรับรองจากผู้บริหารโรงเรียน ผลงานทางวิชาการนั้นสมควรที่จะต้องมี คำรับรองจากผู้บริหารโรงเรียนอยู่ด้วยเสมอ เพื่อให้ผู้ประเมินผลงานนั้นเกิดความมั่นใจว่าหนังสือเล่มนั้นมีได้ลอกเลียนแบบใครมา

8) บรรณานุกรม มีความจำเป็นมาก เพราะยังมีการอ้างอิงมากเท่าไรก็ยิ่งมีความน่าเชื่อถือมากขึ้นเท่านั้น โดยเฉพาะหนังสือส่งเสริมการอ่านที่เป็นหนังสือสารคดี ส่วนหนังสือประเภทบันเทิงคดีนั้นไม่จำเป็นต้องมีบรรณานุกรมก็ได้

9) ปกหลัง เป็นส่วนประกอบที่อยู่ หลังสุดของหนังสือส่งเสริมการอ่าน ส่วนนี้จะมีภาพประกอบหรือไม่ก็ได้

การจัดทำรูปเล่มของหนังสือส่งเสริมการอ่านมี 6 ขั้นตอน ดังนี้

1) จัดพิมพ์ต้นฉบับ ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกในการจัดทำรูปเล่ม ในการจัดพิมพ์ต้นฉบับนั้นควรจัดพิมพ์ลงในคอมพิวเตอร์ เพราะสามารถเลือกรูปแบบ ขนาด และลักษณะของต้นหนังสือได้ตามความต้องการ ข้อควรปฏิบัติในการจัดพิมพ์ต้นฉบับ คือต้องพิมพ์คำให้ถูกต้องตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน วรรคตอนถูกต้อง ไม่มีการนีกคำระหว่างบรรทัด เนื้อเรื่องควรพิมพ์ๆไว้ส่วนล่างของกระดาษ ตัวพิมพ์ควรใช้ตัวอักษรมาตรฐาน เช่น ตัวพิมพ์อังกษนา ก่อนพิมพ์ควรตั้งค่ากระดาษก่อน กำหนดขนาดของตัวอักษรที่ใช้ จำนวนบรรทัด และความยาวของหนังสือ

2) ถ่ายต้นฉบับออกจากคอมพิวเตอร์ โดยกระดาษจะมีอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนบน จะเป็นเนื้อที่วางเนื้อเรื่องซึ่งเป็นเนื้อที่ส่วนมาก และส่วนล่าง เป็นเนื้อเรื่องซึ่งเป็นเนื้อที่ส่วนน้อย ตามความเหมาะสมของเด็กในแต่ละวัย

3) วาดภาพประกอบ โดยการวาดภาพประกอบด้วยตนเอง หรือให้ช่างศิลป์ วาดภาพประกอบให้

4) ระบายสีภาพ ซึ่งการระบายสีสามารถทำได้ 2 แนวทางคือ ให้นักเรียนในชั้นเรียนช่วยกันระบายสี หรือ ถ่ายเอกสารสีก็ได้

5) จัดทำส่วนประกอบของหนังสือ คือ ปกนอก ปกใน คำนำ คำนิยม หรือ คำชี้แจง อธิบายศัพท์ท้ายบท คำรับรองของผู้บริหาร โรงเรียน บรรณานุกรม และสุดท้าย คือ ปกหลัง

6) เข้าเล่ม ควรเรียงลำดับให้ถูกต้ององค์ประกอบ คือ ปกนอก ปกใน คำนำ คำนิยม หรือ คำชี้แจง เนื้อเรื่อง อธิบายศัพท์ท้ายบท คำรับรองของผู้บริหาร บรรณานุกรมและปกหลัง

### 6.2.7 ประโยชน์ของหนังสือส่งเสริมการอ่าน

จินตนา ไบกาซูยี (2542) ได้สรุปประโยชน์ของหนังสือส่งเสริมการอ่านไว้ ดังนี้

- 1) ช่วยให้เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- 2) ช่วยสร้างความคิดคำนึง และความคิดสร้างสรรค์
- 3) ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษาของเด็กให้แตกฉาน
- 4) ช่วยปลูกฝังค่านิยม เจตคติ และแบบอย่างที่ดี
- 5) ช่วยปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 6) ช่วยเสริมสร้างความรู้ให้กับเด็ก



7) ช่วยให้เด็กได้มีหนังสือที่มีเนื้อหาสาระเหมาะสมกับวัยของเด็ก  
สรุปได้ว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านนั้นนอกจากจะให้ความสนุกสนาน  
เพลิดเพลินแล้วยังสร้างความคิดสร้างสรรค์ มีส่วนในการพัฒนาทักษะด้านการอ่าน ช่วยปลูกฝัง  
ค่านิยม เจตคติ และแบบอย่างในการดำเนินชีวิต อีกทั้งยังให้ความรู้ที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยของเด็ก  
และเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

### 6.3 หนังสือสำหรับเด็ก

#### 6.3.1 ความหมายของหนังสือสำหรับเด็ก

มีผู้กล่าวถึงความหมายของหนังสือสำหรับเด็กไว้หลายท่าน ดังนี้  
จินตนา ไบกาชุย (2542: 7) ได้สรุปความหมายของหนังสือสำหรับเด็กว่า  
เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อให้เด็กใช้ในการฝึกการฟัง การอ่าน และการเรียนรู้ ด้วยเนื้อหาสาระที่มุ่ง  
ให้ความรู้ ความคิด อันเป็นสารประโยชน์ต่อผู้อ่าน หรือให้ความเพลิดเพลินและจรรโลงจิตใจผู้อ่าน  
อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลินร่วมกันไป โดยใช้แนวเขียนแบบสารคดี  
และบันเทิงคดี รวมทั้งจัดทำรูปเล่มที่เหมาะสมกับวัย ความสนใจ และความสามารถในการอ่านของ  
ผู้อ่าน

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 69) ให้ความหมายไว้ว่า  
หนังสือสำหรับเด็ก หมายถึง หนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อให้เด็กได้อ่านและเรียนรู้จากเนื้อหาสาระที่มุ่ง  
ให้ความรู้ หรือความเพลิดเพลิน เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่าน และเกิดนิสัยรักการอ่าน

สรุปได้ว่า หนังสือสำหรับเด็กเป็นหนังสือที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกฝนทักษะในการ  
อ่าน และการเรียนรู้ โดยมีเนื้อหาสาระที่ให้ความรู้ อีกทั้งยังสอดแทรกคติสอนใจให้กับเด็ก ทำให้  
เด็กเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน และช่วยให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

#### 6.3.2 ลักษณะของหนังสือสำหรับเด็ก

จากการศึกษาลักษณะทั่วไปของหนังสือสำหรับเด็กจากเอกสารและงานวิจัย  
ที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการและผู้รู้หลายท่าน ผู้ศึกษาจึงสรุปลักษณะทั่วไปของหนังสือสำหรับเด็ก  
คือ

- 1) เนื้อหา มีวัตถุประสงค์หรือแก่นเรื่องที่ชัดเจนเพียงเรื่องเดียว ให้  
เหมาะสมกับวัย ความสนใจ และความสามารถในการอ่านของเด็ก
- 2) ควรมีภาพประกอบเพียงดึงดูดความสนใจของเด็ก สัดส่วนของภาพควร  
ให้เหมาะสมกับวัยของเด็กในแต่ละวัย สีของภาพควรมีความชัดเจน ดังที่ สมพร จารุณัฐ (2541:  
114) ได้อธิบายภาพประกอบของหนังสือว่ามีความสำคัญ ดังนี้

(1) ภาพช่วยเสริมสร้างเนื้อหาสาระของเรื่องราว หนังสือบันเทิงคดีแต่งขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้อ่านได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ถ้าเนื้อเรื่องมีแต่การบรรยายโดยใช้ภาษาหนังสือเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีภาพประกอบ เนื้อเรื่องที่แต่งขึ้นก็อาจไม่น่าสนใจ แต่ถ้ามีภาพประกอบจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

(2) ภาพช่วยดึงดูดความสนใจ หนังสือที่ขาดภาพประกอบนอกจากจะไม่ช่วยส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระแล้วยังไม่น่าสนใจอีกด้วย ดังนั้นบทบาทของภาพประกอบจึงมีส่วนช่วยเสริมเนื้อหาสาระของเรื่องราวและช่วยดึงดูดความสนใจ

(3) ช่วยเสริมสร้างจินตนาการ ภาพประกอบช่วยเสริมสร้างจินตนาการให้แก่ผู้อ่าน ภาพประกอบที่สวยงามหรือภาพที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ผู้อ่าน ไม่มีโอกาสสัมผัสโดยตรงทำให้เกิดจินตนาการที่กว้างไกลขึ้น

(4) ภาพช่วยสนองจุดมุ่งหมายเฉพาะ นอกจากใช้ภาพในการเสริมเนื้อหาสาระ ช่วยให้หนังสือน่าสนใจและช่วยเสริมสร้างจินตนาการแล้วภาพประกอบยังใช้เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะบางอย่างด้วย เช่น เพื่อล้อเลียน เสียดสี เปรียบเทียบ ทั้งนี้แล้วแต่จุดมุ่งหมายของผู้เขียนว่าต้องการให้เป็นไปในทางใด

3) ส่วนภาษาควรเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่ต้องแปลซ้ำ ควรใช้คำคุ้นเคยเป็นธรรมชาติ งดใช้คำที่เป็นภาษาพื้นเมือง หรือคำศัพท์แสลง คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

4) ขนาด สี และลักษณะของตัวอักษร ควรให้เหมาะสมกับปริมาณของเนื้อหา ความยาวของเรื่อง รูปเล่มและวัยของผู้อ่าน

5) ขนาดของหนังสือ

ถวัลย์ มาศจรูส(2535) อธิบายถึงลักษณะรูปเล่มหนังสือที่นิยมจัดพิมพ์ทั่วไป ดังนี้

1. ขนาด 8 หน้ายก หมายถึง หนังสือที่มีขนาด 18.5X 26 เซนติเมตร
2. ขนาด 8 หน้ายกพิเศษคือหนังสือที่มีขนาด 21 X 29.7 เซนติเมตร
3. ขนาด 16 หน้ายก หมายถึงหนังสือที่มีขนาด 13X18.5เซนติเมตร
4. ขนาด 16 หน้ายกพิเศษ หมายถึง 14.8X21เซนติเมตร

ในการจัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่าน หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีภาพประกอบ นิยมพิมพ์ในรูปเล่มขนาด 8 หน้ายก ส่วนหนังสือส่งเสริมการอ่านประเภทวรรณกรรมเยาวชน นิยมพิมพ์รูปเล่มขนาด 16 หน้ายก

จินตนา ไบกาชุย (2542: 17) แนะนำหนังสือสำหรับเด็กวัยเริ่มเรียนและประถมศึกษาตอนต้น จำนวนหน้าควรอยู่ระหว่าง 8- 16 หน้า, 8-24 หน้า(ขนาด 8 หน้ายก)

ประถมศึกษาตอนปลายประมาณ 16- 32 หน้า (ขนาด 8 หน้ายก) หรือ 16 – 48 หน้า (ขนาด 16 หน้ายก) ซึ่งขนาดรูปเล่มที่นิยมทำกัน

1. ขนาดพ็อกเก็ตบุ๊ก ขนาดสิบหกหน้ายกเล็ก (ขนาดเล็ก) 13X18.5 ซม. ในแนวตั้งหรือแนวนอน

2. ขนาดสิบหกหน้ายก (ขนาดกลาง) 14.6X21 ซม. ในแนวตั้งหรือแนวนอน

3. ขนาดแปดหน้ายก (ขนาดใหญ่) 18.5X26 ซม. ในแนวตั้งหรือแนวนอน  
 สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็ก ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง สะดุดตาสะดุดใจ มีความหมายในตัวเอง แต่ไม่บอกรีซัดเกินไป  
 2. ตัวละครต้องให้สมจริงสมจัง ต้องมีชีวิตชีวา เด็กมักชอบตัวละครที่เป็นสัตว์พูดได้ ชื่อที่ใช้สำหรับตัวละครง่าย ไม่สับสน

3. เนื้อหาเหมาะสมกับวัย และความสนใจของเด็ก ส่งเสริมจินตนาการของเด็ก มีการดำเนินเรื่องที่ไม่ซับซ้อน ไม่ใช้การบรรยายที่ยาวเกินไป

4. แก่นของเรื่องและโครงเรื่องชัดเจน เพื่อให้เข้าใจง่าย

5. คำนวนภาษา ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา อ่านแล้วสามารถเข้าใจได้ง่าย ผู้อ่านสามารถยึดเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะทางภาษาให้แก่ตนเองได้

6. ภาพประกอบชัดเจนเหมาะสมตามวัยของเด็ก สอดคล้องกับเนื้อหา ก่อให้เกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

7. รูปเล่มและขนาดตัวอักษรเหมาะสมกับวัยของเด็ก รูปแบบตัวอักษรชัดเจน อ่านง่าย จำนวนหน้าพอเหมาะกับระดับชั้นของผู้เรียน

อรอนงค์ โขกสกุล และศรีอัมพร ประทุมพันธ์ (2546: 10-12) กล่าวถึงลักษณะหนังสือสำหรับเด็ก ดังนี้

1. เนื้อหาของหนังสือต้องมีความเหมาะสมกับวัยระดับชั้นและความสนใจของเด็ก เนื้อหาจะต้องมีความสนุกสนาน มีการดำเนินเรื่องน่าสนใจ ไม่ใช้การบรรยายมากเกินไป ไม่นำหน้าเบื่อ เด็กเล็กๆ ควรมีเนื้อหาเพียงเล็กน้อยใน 1 หน้า ถ้าเป็นเด็กโตขึ้น เนื้อหาจะเพิ่มขึ้นตามวัยของเด็กได้แต่ต้องดูความเหมาะสมเป็นเกณฑ์ในการจัดทำเนื้อหา

2. เนื้อหาจะต้องมีแก่นของเรื่องหรือวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน เนื้อหาของหนังสือระดับเด็กเล็กควรมีความคิดรวบยอดเพียงอย่างเดียว เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายไม่สับสน ส่วนเนื้อหาของเด็กที่กำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่น จะมีความคิดรวบยอดมากกว่าหนึ่งก็ได้ แต่ต้องสอดคล้องกันอย่างมีระบบ และต้องมีความเหมาะสมกลมกลืนได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

3. เนื้อหาจะต้องมีรูปแบบที่ชัดเจน เช่น จะเขียนเนื้อหาเป็นบทร้อยแก้วหรือบทร้อยกรอง ก็ควรกำหนดให้แน่นอนก่อนจะลงมือเขียน นอกจากจะกำหนดเป็นบทร้อยแก้วหรือบทร้อยกรองแล้ว ยังต้องกำหนดให้ชัดเจนอีกว่าจะเขียนเนื้อหาในรูปแบบใด เช่น นิทาน นิทานพื้นบ้าน เรื่องสั้น บทละคร บันทึกเรื่อง สารคดี เป็นต้น

4. ส่วนภาษา ลักษณะการเขียนประโยคในหนังสือเด็ก ส่วนภาษาและประโยคที่จะนำมาเขียนในหนังสือเด็กจะต้องเป็นภาษาง่าย ๆ อ่านแล้วสามารถเข้าใจความหมายได้ โดยไม่ต้องนำมาแปลอีกครั้งและการเขียนทุกคำจะต้องถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เด็กๆจะได้นำไปใช้อย่างถูกต้องทั้งในด้านการเขียนและการนำไปใช้ต่อไป

5. ภาพประกอบที่ใช้ในหนังสือสำหรับเด็ก การใช้ภาพประกอบในหนังสือสำหรับเด็กมีหลายวิธี เช่น ภาพวาด ภาพถ่าย ภาพตัดปะ เป็นต้น ในการนำภาพมาประกอบหนังสือสำหรับเด็ก เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้จัดทำจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย เพื่อจะทำภาพได้อย่างเหมาะสมตามความสนใจและพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย เช่น เด็กก่อนวัยเรียน (อายุ 2-6 ขวบ) ควรเป็นหนังสือที่มีภาพมากๆ มีตัวหนังสือประกอบได้เล็กน้อย แต่สำหรับเด็กก่อนวัยรุ่น (อายุ 12-14 ขวบ) ไม่จำเป็นต้องมีภาพประกอบทุกหน้า

6. ขนาดของตัวอักษรและขนาดของรูปเล่ม ในการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กขนาดตัวอักษรที่ใช้ในเนื้อเรื่อง ควรจะให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก เช่น เด็กก่อนวัยเรียนใช้ตัวอักษรโตขนาดประมาณ 20-30 พอยท์ และตัวอักษรที่ใช้ไม่ควรเป็นตัวอักษรลวดลาย ควรเป็นตัวอักษรที่มีรูปแบบที่ชัดเจน อ่านง่าย การเขียนอักษรแต่ละตัวถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เด็กวัยที่สูงขึ้นตัวอักษรจะมีขนาดลดลงได้ตามความเหมาะสม สำหรับขนาดของรูปเล่มหนังสือสำหรับเด็กควรมีขนาดไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป จำนวนหน้าก็เช่นเดียวกัน ต้องมีจำนวนเหมาะสมกับวัยของเด็ก

จำนวนหน้าของหนังสือสำหรับเด็กที่นิยมทำกัน มีดังนี้

จำนวน 8-16 หน้า สำหรับเด็กวัย 2-5 ขวบ

จำนวน 16-32 หน้า สำหรับเด็กวัย 6-11 ขวบ

ขนาดรูปเล่มของหนังสือสำหรับเด็ก

ขนาด 8 หน้ายก ( 18.5×26 ซม.)

ขนาด 16 หน้ายกเล็ก ( 13×18.5 ซม.)

ขนาด 16 หน้ายกใหญ่ ( 14.8×21 ซม.)

การจัดทำรูปเล่มจะเป็นแนวตั้งหรือแนวนอนได้ ในการจัดทำรูปเล่มการเข้าเล่มก็เป็นส่วนสำคัญเพราะถ้าเราทำรูปเล่มไม่แข็งแรง จะทำให้หนังสือขาดได้ง่าย ไม่สะดวกในการนำไปอ่านของเด็กๆ ปกของหนังสือจึงควรใช้กระดาษหนาทำปกแข็งเพื่อความแข็งแรงและคงทน

นอกจากลักษณะหนังสือสำหรับเด็กที่กล่าวมาแล้ว ในตอนท้ายสุดของหนังสือสำหรับเด็กอาจจะมีกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและมีความสัมพันธ์กับหนังสือให้เด็กๆได้ทำกิจกรรมนั้นๆ หลังจากอ่านหนังสือสำหรับเด็กจบแล้ว เช่น คำอธิบายศัพท์ คำถาม แบบฝึกหัด เกม หนังสืออ้างอิง เป็นต้น เช่นเดียวกับที่จินตนา ไบกาซูยี (2542 : 18-19) ได้ให้ความเห็นว่า การเขียนเล่มหนังสือควรแข็งแรงทนทานต่อการหยิบใช้งานของเด็ก การเขียนมีหลายชนิด เช่น เขียนบอก เขียนสั้น เขียนที่ เขียนใส่สันทากาว เป็นต้น การเลือกเขียนเล่มพิจารณาจากจำนวนหน้าของหนังสือ ชนิดกระดาษและปกหนังสือ ส่วนการเลือกกระดาษนั้น กรมวิชาการ ศูนย์พัฒนาหนังสือ (2545: 43) กล่าวถึงชนิดของกระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือ คือ กระดาษปรีฟ เนื้อกระดาษผลิตจากเยื่อไม้ป่น ใช้พิมพ์หนังสือราคาถูก กระดาษปอนด์ เนื้อกระดาษผลิตจากเยื่อเยื่อเคมี เนื้อละเอียดขาวมีคุณภาพสูง กระดาษอาร์ต เป็นกระดาษเนื้อละเอียดขาวเคลือบด้วยวัตถุเคมีให้ผิวเรียบเป็นมันมีคุณภาพสูง

#### 6.3.4 ความสนใจในการอ่านของเด็ก

ในการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านนั้น ผู้เขียนจำเป็นต้องทราบความสนใจในการอ่านของเด็กในแต่ละวัย เพื่อเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับเด็กในแต่ละวัย ซึ่งเป็นหลักสำคัญในการจัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่าน

วีริยะ สิริสิงหะ (2537: 51-52) ได้แบ่งกลุ่มผู้อ่านออกเป็น 6 กลุ่ม ตามหลักจิตวิทยา ดังนี้

1. ผู้อ่านที่มีอายุสมอง 2-7 ปี ผู้อ่านกลุ่มนี้จะหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ ตัวเล็กจะต้องชนะตัวใหญ่ เช่น นิทานอีสป เรื่องราชสีห์กับหนู ลูกไก่แสนกล เป็นต้น
2. ผู้อ่านที่มีอายุสมอง 7-10 ปี ผู้อ่านกลุ่มนี้ชอบรางวัล ทำดีต้องได้ดี นิทานเจ้าชายเจ้าหญิง หรือเรื่องที่เขียนเมื่อถึงตอนจบเรื่องตัวเองได้แต่งงานกับเจ้าหญิง ได้ทรัพย์สินสมบัติ ประสบความสุขสบายในชีวิต
3. ผู้อ่านที่มีอายุสมอง 10-13 ปี ผู้อ่านกลุ่มนี้ชอบทำตามสังคม ชอบคนดัง คนเด่น เรื่องบุคคลสำคัญ ยอดคนที่อุทิศตนทำงานให้แก่สังคม
4. ผู้อ่านที่มีอายุสมอง 13-16 ปี ผู้อ่านกลุ่มนี้เป็นวัยรุ่น รักอุดมคติ ชอบเสียสละเพื่อส่วนรวม รักหมู่คณะ เรื่องที่คนกลุ่มนี้ชอบอ่านจะเป็นเรื่องปลุกใจให้เสียสละเพื่อส่วนรวม
5. ผู้อ่านที่มีอายุสมอง 16-25 ปี ผู้อ่านกลุ่มนี้เป็นพวกวัยรุ่น ชอบสร้างความหวัง มีความฝัน จะชอบนิยายเพื่อฝัน รักหวานซึ้ง เรื่องที่เมื่อต่อสู้อุปสรรคแล้วจบลงด้วยความหวานชื่น

6. ผู้อ่านที่มีอายุสมอง 25 ปีขึ้นไป เป็นผู้ใหญ่ ยึดความคิดสากล มีเหตุผล เรื่องที่อ่านจึงต้องสมจริงสมจัง

เด็กทุกวัยมีความสนใจในการอ่านแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเพศและวัยของพวกเขา เช่น เด็กที่อยู่ในวัยประถมศึกษาหรือวัยเรียน (อายุ 6-12 ปี) จะต้องเป็นเด็กที่มีอารมณ์เพื่อฝึกค้นหาวิบุรุษในดวงใจ ใฝ่คุณธรรม ดังนั้น การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก ไม่ว่าจะเป็นหนังสือประเภทใดจึงต้องคำนึงถึงจิตวิทยาให้ดี เพื่อจะได้หนังสือที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาด้านนิสัยรักการอ่านและสร้างเสริมคุณธรรม อีกทั้งเจตคติที่ดีงามให้บังเกิดขึ้นกับเยาวชนไทย ซึ่งเป็นอนาคตที่สำคัญของชาติไทย

จินตนา ไบกาซูยี (2534: 37-40) กล่าวถึงความสนใจในการอ่านของเด็กแต่ละวัย ดังนี้

#### 1. เด็กวัย 2-5 ขวบ หรือเด็กวัยเริ่มเรียนอนุบาลปีที่ 1-2

เด็กวัยนี้ยังไม่สามารถอ่านหนังสือได้ แต่สามารถดูภาพและฟังเรื่องราวได้ มีความสนใจในตัวเองและเด็กในวัยเดียวกัน ชอบฟังคำพูดที่คล้องจองกัน ชอบคู่มือ โดยเฉพาะสี่สหาย ชอบสัตว์และสัตว์เลี้ยง ชอบดูรูปหรือฟังเสียงสิ่งที่อยู่ใกล้เคียงกับสิ่งแวดล้อมของตน เช่น เด็กที่อยู่ใกล้แม่น้ำชอบดูเรือ เด็กชนบทชอบดูรถอีแต่น เป็นต้น ดังนั้นหนังสือสำหรับเด็กวัยนี้จึงต้องมีภาพวาดประกอบมาก ภาพมีทุกหน้า มีขนาดใหญ่ สีสดๆ นอกจากนี้ยังชอบฟังบทกล่อมเด็ก คำกลอน ดอกสร้อยสุภายิต นิทาน นิทานคำกลอน ปริศนาคำกลอน โดยเฉพาะถ้ามีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับคัมภีร์ที่พูดได้ คิดและทำเหมือนมนุษย์ สัตว์ที่ตนคุ้นเคย และการดำเนินชีวิตของครอบครัวสัตว์ การผจญภัยของสัตว์ เป็นต้น

#### 2. เด็กวัย 6-7 ขวบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2

เด็กในวัยนี้เริ่มอ่านหนังสือได้เล็กน้อย เริ่มมีความคิดคำนึงมาก มีจินตนาการมากขึ้น ชอบเรื่องเทวดา นางฟ้า นิทาน นิยายต่างๆ สนใจอยากรู้อยากเห็น เกี่ยวกับธรรมชาติของคน นก สัตว์ และต้นไม้ สนใจเรื่องเกี่ยวกับชีวิต และสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในหนังสือภาพ ดังนั้นหนังสือสำหรับเด็กในวัยนี้จึงควรเป็นเรื่อง นิยายผจญภัย นิทานพื้นบ้านต่างๆ นิทานแต่งใหม่ มีตัวละครไม่มากนัก มีบทบาทและการเคลื่อนไหวอยู่เสมอๆ นิทานคำกลอนสั้นๆ นิทานเพลงสั้นๆ เรื่องเกี่ยวกับการเล่นต่างๆ เรื่องประเพณี เรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติ สิ่งที่อยู่รอบตัวเด็ก เรื่องที่สร้างจินตนาการ ความคิด ความฝันที่น่าตื่นเต้น เรื่องขำขัน ก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจของเด็กกลุ่มนี้ เด็กวัยนี้มีความสามารถในการอ่าน หรือมีสมาธิในการอ่านสั้นๆ จึงไม่ควรเขียนเรื่องยาว เรื่องควรจบประมาณ 4-10 หน้า สามารถอ่านจบภายใน 3-5 นาที อ่านจบแล้วอ่านใหม่อีกได้ เขียนสั้น ๆ ง่ายๆ คำที่ใช้ไม่ควรเกิน 500 คำ

### 3. เด็กวัย 8-9 ขวบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4

เด็กวัยนี้อ่านหนังสือได้มากขึ้น ชอบอ่านนิทาน เทพนิยาย เช่น นิทานพื้นบ้าน นิทานคำกลอน หรือนิทานที่แต่งขึ้นใหม่ นอกจากนี้ยังสนใจเกี่ยวกับชีวิตจริงมากขึ้น เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย มีความสนใจในการอ่านแตกต่างกันไปตามรสนิยมของเพศ เด็กผู้หญิงยังคงชอบเล่นตุ๊กตา เด็กผู้ชายชอบเล่นของเล่น เช่น รถยนต์ หุ่นยนต์ เกมกด และเครื่องยนต์ กลไกต่างๆ ชอบผจญภัยและการเล่นโลดโผนต่างๆ นอกสถานที่ ในขณะที่เด็กผู้หญิงชอบเล่นอยู่ในบ้าน เด็กในวัยนี้มักจะชอบเปรียบเทียบตัวเองกับตัวละครในหนังสือ ดังนั้นผู้เขียนหนังสือจะต้องระมัดระวังในการเขียนบุคลิกของตัวละครให้ดี ควรสร้างตัวละครให้มีลักษณะโน้มน้าวใจเด็ก ให้เกิดเจตคติที่ดี มีความเมตตา กรุณา กล้าหาญ เก่งในการผจญภัยปราบศัตรู เอาชนะอุปสรรคได้

### 4. เด็กวัย 10-11 ขวบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

เด็กในวัยนี้อ่านหนังสือได้คล่อง เป็นระยะที่มีความสนใจในการอ่านอย่างแท้จริง เด็กผู้หญิงและเด็กชายแยกกันอ่านหนังสือตามความสนใจของตน เด็กผู้หญิงชอบเรื่องกระจุ้มกระจิม ตลกขบขัน นิทาน นิยาย ชีวิตในครอบครัว เด็กผู้ชายชอบเรื่องเกี่ยวกับกีฬา ผจญภัย หุ่นยนต์ และเครื่องยนต์กลไกต่างๆ นอกจากนี้ยังชอบเรื่องเกี่ยวกับชีวิตจริงมากขึ้น ชอบเรื่องความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วรรณคดีไทยประเภทร้อยกรอง ซึ่งถอดเป็นร้อยแก้ว อ่านง่าย นิทานชาดก หรือนิทานคติธรรมพื้นบ้าน ที่มุ่งหมายส่งเสริมให้เด็กมีคุณธรรมและเจตคติที่ดีงาม ขามเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

#### 6.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการที่ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน ปรากฏว่ามีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวหัวข้อเรื่องดังกล่าว มีรายละเอียด ดังนี้ คือ

จุฬาลักษณ์ ลัทธกุล (2556) ได้สร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานพื้นบ้าน จังหวัดนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดสุคตวราราม จังหวัดนครสวรรค์ มีเนื้อหาเป็นนิทานพื้นบ้านในจังหวัดนครสวรรค์ จำนวนทั้งหมด 8 เรื่องด้วยกัน โดยมีภาพสีประกอบและมีคำถามท้ายเล่ม ผลจากการตรวจสอบคุณภาพหนังสือโดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านในการตรวจสอบผลปรากฏว่า มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวม 4.64 แสดงว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

สิริกาญจน์ศิริพานิช (2556) ได้สร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานพื้นบ้าน กรุงเทพฯ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน จากภาพกิจกรรมเชิงบานหน้าต่างพระอุโบสถวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม มีการสอดแทรกคุณธรรม

และมีภาพสี่ประกอบ โดยมีผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือ จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.65 ซึ่งอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ชูจิต วรเชษฐ (2548) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 14.50 คิดเป็นร้อยละ 25.89 เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนซึ่งได้คะแนนเฉลี่ย 21.79 คิดเป็นร้อยละ 77.82 ซึ่งสรุปได้ว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น

อรพินทร เมืองชมพู (2546) ได้ทำการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ย้อนรอยประเพณีที่ถูกลืมหาย สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไร่อ้อย จังหวัดพะเยา ผลการวิจัยปรากฏว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.1 และพบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเพิ่มขึ้นกว่าเดิม

เมทินี สว่างศรี ไวท์ (2550) ได้ทำการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่อง เพื่อนรักสี่ขา โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักและความผูกพันระหว่างสัตว์ คือ สุนัขกับมนุษย์ สอดแทรกคุณธรรมด้านความเมตตา กรุณา มีภาพประกอบ โดยผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ผลปรากฏว่า ระดับความคิดเห็นต่อหนังสือส่งเสริมการอ่านที่สร้างขึ้นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

พุดชา นุสติ (2547) ได้ทำการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านภูมิปัญญาท้องถิ่นจันทบุรี เพื่อพัฒนาค่านิยมพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขลุงรัชดาภิเษก โดยมีวัตถุประสงค์ในการสร้างหนังสือ คือ พัฒนาค่านิยมพื้นฐานด้านการพึ่งตนเอง ด้านความขยันหมั่นเพียร และด้านความรับผิดชอบ ผลการวิจัยปรากฏว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านที่สร้างขึ้นมีคุณภาพตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ นักเรียนที่ศึกษาหนังสือส่งเสริมการอ่านภูมิปัญญาท้องถิ่นจันทบุรีมีความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นจันทบุรีมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาหนังสือส่งเสริมการอ่านภูมิปัญญาท้องถิ่นจันทบุรีอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.1



## 7. การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน

การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการดังนี้

### 7.1 การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน

7.1.1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับหลักการจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง การจัดเวลาเรียน แนวทางในการดำเนินการ การวัดผล การประเมินผล

7.1.2 ศึกษาการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร สถานศึกษา พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง) สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท.1.1 ใช้กระบวนการ อ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

7.1.3 ศึกษาเอกสารงานวิจัยต่างๆ วิธีการหลักการและเทคนิคการเขียนหนังสือ ส่งเสริมการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านที่มีคุณภาพ

7.1.4 ศึกษาข้อมูลด้านเนื้อหา เกี่ยวกับเรื่องราวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตทั้ง 12 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 ความซื่อสัตย์ของยายจันทร์

เรื่องที่ 2 ถั่วฝักยาว

เรื่องที่ 3 คนดี มีน้ำใจ

เรื่องที่ 4 พันท้ายนรสิงห์ ดำเนินแห่งความซื่อสัตย์

เรื่องที่ 5 สุนัขผู้ซื่อสัตย์

เรื่องที่ 6 สุนัขผู้รอคอย

เรื่องที่ 7 รปภ.ผู้ซื่อสัตย์

เรื่องที่ 8 สตางค์ของใครครับ

เรื่องที่ 9 ลูกใจคนซื่อ

เรื่องที่ 10 ตังค์ทอน

เรื่องที่ 11 ชายตัดฟันที่ซื่อสัตย์

เรื่องที่ 12 ซื่อสัตย์ เพราะคำสอนของแม่

7.1.5 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก กำหนดเนื้อหาภาพประกอบ ความสนใจและความต้องการ ตามหลักจิตวิทยาและพัฒนาการทาง

ภาษาของเด็ก รวมทั้งศึกษาคำศัพท์ที่เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ควรรู้จักเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหนังสือ

7.1.6 สร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

## 7.2 การตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงคุณภาพหนังสือ

7.2.1 จัดทำแบบประเมินคุณภาพหนังสือ 2 ชุด ชุดที่ 1 สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินคุณภาพหนังสือ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และชุดที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของหนังสือโดยนักเรียนประเมิน ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราประมาณค่า 3 ระดับ

7.2.2 นำหนังสือส่งเสริมการอ่านเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความชำนาญด้านวิชาภาษาไทย จำนวน 3 ท่านพิจารณาคุณภาพหนังสือ พร้อมให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงหนังสือ

7.2.3 ปรับปรุงหนังสือส่งเสริมการอ่านตามคำเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

7.2.4 นำหนังสือส่งเสริมการอ่านที่ปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน โดยใช้แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินผล

เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินคุณภาพของหนังสือจากผู้ทรงคุณวุฒิ คือเกณฑ์การตัดสินคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

7.2.5 นำหนังสือส่งเสริมการอ่านไปทดลองให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนเทพอักษร จำนวน 10 คน อ่านและประเมินความคิดเห็นตามแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า 3 ระดับ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และเทียบกับเกณฑ์คุณภาพและความเหมาะสมตามเกณฑ์ดังนี้

เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินคุณภาพของหนังสือโดยนักเรียน คือเกณฑ์การตัดสินคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.00 หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับน้อย

## 8. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพหนังสือ

### 8.1 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ  $\bar{X}$                       ค่าเฉลี่ย  
 $\sum X$     แทน                  ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด  
 N            แทน                  จำนวนประชากร

### 8.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือส่งเสริมการอ่าน

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือส่งเสริมการอ่านได้ดำเนินการดังนี้

#### 1) ตรวจสอบคุณภาพหนังสือส่งเสริมการอ่าน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือส่งเสริมการอ่าน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ปรากฏผล

ดังนี้

(1) ด้านเนื้อเรื่อง ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าชื่อเรื่องชื่อเรื่องมีความเหมาะสมดึงดูดความสนใจของผู้อ่านสอดคล้องกับเนื้อเรื่องมาก เนื้อเรื่องอ่านแล้วเข้าใจง่ายมีการอธิบายชัดเจน เหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน มีการสอดแทรกคุณธรรมและข้อคิด มีความยาวเหมาะสมมาก มีคำถามท้ายเล่มช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น โดยสรุปแล้วด้านเนื้อเรื่องมีระดับคะแนนเฉลี่ย 4.21

(2) ด้านสำนวนภาษา ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าสำนวนภาษามีความเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน อ่านแล้วเข้าใจง่าย และถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษาดี สำนวนและภาษามีความสละสลวยน่าอ่านการสะกดคำ การเว้นวรรค และการย่อหน้าเหมาะสมดี โดยสรุปแล้วด้านสำนวนภาษามีระดับคะแนนเฉลี่ย 4.3

(3) ด้านภาพประกอบ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า ภาพประกอบชัดเจนสวยงามชวนให้น่าอ่าน ดึงดูดความสนใจดี สื่อความหมายได้ดี สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เหมาะสมกับวัยของผู้อ่านมาก ประมาณของภาพเหมาะสมกับเนื้อเรื่องดี โดยสรุปแล้วด้านภาพประกอบมีระดับคะแนนเฉลี่ย 4.38

(4) ด้านรูปเล่มและการจัดรูปเล่ม ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า ขนาดของเล่มเหมาะสมเนื้อเรื่องและวัยของผู้อ่านมาก ขนาดและรูปแบบของตัวอักษร อ่านง่ายเหมาะสมกับวัย

ของผู้อ่านดีมาก ปริมาณของหน้าหนังสือเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน การจัดหน้ากระดาษโดยรวมมีความเหมาะสมดี โดยสรุปแล้วด้านรูปเล่มและการจัดรูปแบบมีระดับคะแนนเฉลี่ย 4.47

(5) ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านที่สร้างขึ้นนี้ สามารถช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน ปลูกฝังให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน สอดแทรกความรู้และคติสอนใจ เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตประจำวัน ได้ โดยสรุปแล้วด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับมีระดับคะแนนเฉลี่ย 4.45

จากการที่ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพหนังสือทุกด้าน สามารถสรุปคุณภาพหนังสือโดยรวมได้ว่า หนังสือมีคุณภาพ และมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าระดับคะแนนเฉลี่ย 4.36

## 2) ตรวจสอบคุณภาพหนังสือส่งเสริมการอ่าน โดยนักเรียน

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือส่งเสริมการอ่าน โดยนักเรียน ปรากฏผลดังนี้

(1) ด้านเนื้อเรื่อง นักเรียนมีความเห็นว่าชื่อเรื่องน่าสนใจ อ่านแล้วได้ความรู้และข้อคิด ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกรักอยากอ่าน น่าติดตาม อ่านแล้วรู้สึกเพลิดเพลิน มีคำถามท้ายบทช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องมากขึ้น โดยสรุปแล้วด้านเนื้อเรื่องมีระดับคะแนนเฉลี่ย 2.7

(2) ด้านสำนวนภาษา นักเรียนมีความเห็นว่า สำนวนภาษามีความสละสลวยน่าอ่าน อ่านแล้วเข้าใจง่าย โดยสรุปแล้วด้านสำนวนภาษามีระดับคะแนนเฉลี่ย 2.7

(3) ด้านภาพประกอบ นักเรียนมีความเห็นว่า ภาพประกอบน่าสนใจ มีความสวยงามชวนให้น่าอ่าน สื่อความหมายได้ชัดเจน ช่วยให้เห็นใจเนื้อเรื่องได้ดีมากถ้าเพิ่มภาพประกอบให้มากขึ้นจะดีมาก โดยสรุปแล้วด้านภาพประกอบมีระดับคะแนนเฉลี่ย 2.4

(4) ด้านรูปเล่มและการจัดรูปเล่ม นักเรียนมีความเห็นว่า ขนาดเล่มของหนังสือมีความเหมาะสม กะทัดรัด สามารถพกพาได้ง่าย ขนาดและรูปแบบของตัวอักษรชัดเจน อ่านง่าย โดยสรุปแล้วด้านรูปเล่มและการจัดรูปแบบมีระดับคะแนนเฉลี่ย 2.8

(5) ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนมีความคิดเห็นว่า เนื้อเรื่องมีการสอดแทรกความรู้ ให้ข้อคิดในด้านคุณธรรมที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เมื่ออ่านจบแล้วทำให้รู้สึกอยากอ่านหนังสือแบบนี้อีก โดยสรุปแล้วด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับมีระดับคะแนนเฉลี่ย 2.76

จากการที่นักเรียนประเมินคุณภาพหนังสือทุกด้าน สามารถสรุปคุณภาพหนังสือโดยรวมได้ว่า หนังสือมีคุณภาพ และมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าระดับคะแนนเฉลี่ย 2.67

## บทที่ 2

# หนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่อง นิทานคุณธรรม ด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่อง นิทานคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สุจริต ที่สร้างขึ้นผ่านการตรวจสอบคุณภาพหนังสือจากผู้ทรงคุณวุฒิ และปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ได้จัดพิมพ์เป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ ขนาดรูปเล่ม 16 หน้า ยก 14.8×21 ซม. จำนวนเรื่อง 12 เรื่อง มีส่วนประกอบของรูปเล่มดังนี้

1. ปกนอกเป็นปกอ่อนที่มีความหนากว่าส่วนของเนื้อหา หน้าปกมีภาพประกอบซึ่งตรงกับเนื้อเรื่องในหนังสือ ข้อความบนปก ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง และผู้เรียบเรียง
2. ปกในประกอบด้วยชื่อหนังสือ และผู้เรียบเรียง
3. คำนำบอกจุดมุ่งหมายในการแต่งหนังสือ เนื้อหาสาระส่วนประกอบของเนื้อหา
4. เนื้อเรื่อง เป็นเรื่องราว หรือเหตุการณ์ที่ผู้เรียบเรียง เรียบเรียงจากต้นฉบับ โดยใช้ภาษาของตนเอง โดยให้ความหลักยังคงเดิมพร้อมภาพประกอบ
5. คำถามท้ายเรื่อง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องของผู้อ่าน และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น
6. คำอธิบายศัพท์ เพื่ออธิบายความหมายของคำศัพท์ในเนื้อเรื่อง
7. ปกหลัง เป็นส่วนประกอบส่วนหลังสุดของหนังสือ เนื้อเรื่องและลักษณะรูปเล่มของหนังสือส่งเสริมการอ่านได้นำเสนอ ดังต่อไปนี้

## เรื่องที่หนึ่ง

### ความซื่อสัตย์ของยายจันทร์

ในชั่วโมงวิชาภาษาไทย ระหว่างที่เด็กๆ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 กำลังรอคุณครูอยู่นั้น บางคนก็กำลังอ่านหนังสือ บางคนก็กำลังทำงานที่ครูสั่งเมื่อชั่วโมงก่อน แต่สำหรับกลุ่มของชมพู่ มดแดง และน้อยหน่ากำลังเริ่มบทสนทนาที่น่าสนใจ

มดแดง : นี่เธอเมื่อวานฉันนั่งคุยกับคุณพ่อ เกี่ยวกับพนักงานธนาคารคนหนึ่ง นือ โกงเงินของธนาคารที่ตัวเองทำงานอยู่ไปตั้งหลายล้านเลยละ

ชมพู่ : เขาไม่ควรทำแบบนั้นเลยนะ

น้อยหน่า : ใช่แล้วละ ฉันเห็นด้วย



ขณะที่คุณครูจรรณีเดินมาและได้ยินบทสนทนาที่พอดี

(นักเรียน) กล่าวสวัสดิ์ให้คุณครู

ครูจรรณี: สวัสดิ์จะเด็ก ๆ กำลังคุยอะไรกันอยู่จะ

มดแดง: พวกเรากำลังคุยกันถึงข่าวที่หนูดูเมื่อวาน นืออยู่ๆเกี่ยวกับพนักงานของธนาคารที่ถูกตำรวจจับ

เพราะขาดความซื่อสัตย์สุจริต โกงเงินของธนาคารที่ตัวเองทำงานอยู่ละ

ครูจรรณี : เป็นเรื่องที่น่าสนใจทีเดียว เอาอย่างนี้แล้วกัน ครูคิดว่าในสังคมไทยของเราตอนนี้ ความซื่อสัตย์สุจริตกำลังจะขาดหายไป ครูกำลังจะสอนนักเรียนเรื่อง การพูดรายงานหน้าชั้นเรียนอยู่พอดี ครูจะให้นักเรียนแบ่งกลุ่มไปศึกษาค้นคว้า เรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์สุจริตมาพูดรายงานหน้าห้องเรียนให้ เพื่อน ๆ ฟัง ในชั่วโมง

ต่อมาที่เป็นชั่วโมงแรกที่นักเรียนจะต้องพุดรายงานหน้าชั้นเรียนซึ่งก็คือกลุ่มของชมพูนั่นเอง

ครูจรรุณี : เด็กๆ เป็นอย่างไรบ้างจะ ไปค้นคว้าหาข้อมูลมาพร้อมแล้วใช่ไหม

ชมพู่ : เรียบร้อยแล้วค่ะ คุณครูค่ะ หนูขอเริ่มรายงานเลยนะคะ



(ชมพู่กล่าวสวัสดิ์ คุณครูและเพื่อนๆ แนะนำตนเองและเพื่อนๆ ในกลุ่มแล้วเริ่มการรายงานหน้าชั้นเรียน)

ชมพู่: เรื่องที่จะเล่าต่อไปนี้เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงของคุณยายท่านหนึ่ง ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตที่ในสังคมปัจจุบันกลายเป็นเรื่อง que ทุกคนลืมเลือน เพราะความล้มลงในกิเลส การรักษาความซื่อสัตย์สุจริตจึงถูกละเลยไป แต่สำหรับคุณยายจันทร์ ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงรายกลับไม่ละเลยต่อความซื่อสัตย์ต่อตนเองและสังคม



เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อประมาณ 43 ปีก่อน คุณจันทร์ได้คลอดบุตรคนแรก แล้วเกิดล้มป่วยลงด้วยโรคมดลูกอักเสบ แม่จะรักษาด้วยยาพื้นบ้านแต่ก็ไม่หายขาดจึงต้องเดินทางไปรักษาที่โรงพยาบาลในตัวเมือง ซึ่งในขณะนั้นคุณยายมีฐานะยากจนมากจึงต้องยืมเงินจากเพื่อนบ้านมาเป็นค่าเดินทาง

เมื่อคุณยายได้รับการรักษาอยู่ที่โรงพยาบาลประมาณ 2 สัปดาห์จนหายดี และคุณหมอได้ให้คุณยายกลับบ้านได้ โดยทางโรงพยาบาลได้แจ้งค่ารักษาประมาณ 1,000 บาทแต่ตอนนั้นคุณยายไม่มีเงินพอที่จะจ่ายค่ารักษาพยาบาล เจ้าหน้าที่จึงทำการบันทึกรายการและบอกคุณยายว่าไม่เป็นไร หากมีเมื่อไหร่ค่อยมาชำระเงิน ภายหลัง ซึ่งเรื่องนี้ทำให้คุณยายซาบซึ้งและจดจำได้ไม่เคยลืม

หลังจากนั้นคุณยายมีสุขภาพที่แข็งแรงขึ้นและสามารถมีบุตรได้อีก 6 คน แต่คุณยายก็ไม่เคยลืมว่า ได้ค้างค่ารักษาพยาบาลกับทางโรงพยาบาลไว้ คุณยายพยายามเก็บเงินจากการประกอบอาชีพสุจริต จนสามารถเก็บเงินได้ประมาณ 3,000 บาท และนำมาจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลคืนให้แก่ทางโรงพยาบาลได้ตามความตั้งใจของคุณยาย เรื่องของคุณยายให้ข้อคิดได้ว่าหากเรามีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่ว่าจะเวลาจะผ่านไปเนิ่นนานเท่าใด แต่คุณยายก็ไม่เคยคิดที่จะคดโกงใคร ยังนำเงินกลับไปชำระคืนให้แก่ทางโรงพยาบาลตามความตั้งใจของคุณยายจนสำเร็จ

นำเสนอหน้าชั้นเรียนจบ เพื่อนๆ ในชั้นเรียนต่างพากันปรบมือเสียงดัง

ไข่มุก : เรื่องของคุณยายเป็นเรื่องที่น่าสนใจ และประทับใจมากเลยนะค่ะ หนูจะนำเรื่องของคุณยายไปปฏิบัติเป็นตัวอย่างที่ได้อย่างแน่นอนค่ะ

ครูจรรุณี : ดีมากจ้ะ คุณยายสาวพอนั้น ถึงแม้ว่าทางโรงพยาบาลจะมีได้ทวงถามค่ารักษาพยาบาล แต่คุณยายก็ไม่คิดที่จะคดโกง กลับพยายามประกอบอาชีพสุจริต เพื่อนำเงินกลับมาชดใช้ให้กลับทางโรงพยาบาลตามที่ตั้งใจไว้ ครูหวังว่านักเรียนจะได้นำแบบอย่างที่ดีของคุณยายจันทร์ ไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของนักเรียนได้

---

เค้าโครงเรื่องจริงของคุณยายสาวพอ พาครี จากบทความเรื่องความซื่อสัตย์ไม่มีวันสาย ของคุณณรงค์ชัย หมั่นศึกษา ข้อมูลจากเว็บไซต์ [www.cmdiocese.org/th/news/dailynews/610-thaipbs](http://www.cmdiocese.org/th/news/dailynews/610-thaipbs)



แบบทดสอบท้ายเรื่อง

จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. คุณยายจันทร์ป่วยเป็นโรคอะไร

ตอบ.....

2. คุณยายจันทร์เดินทางไปรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลแห่งใด

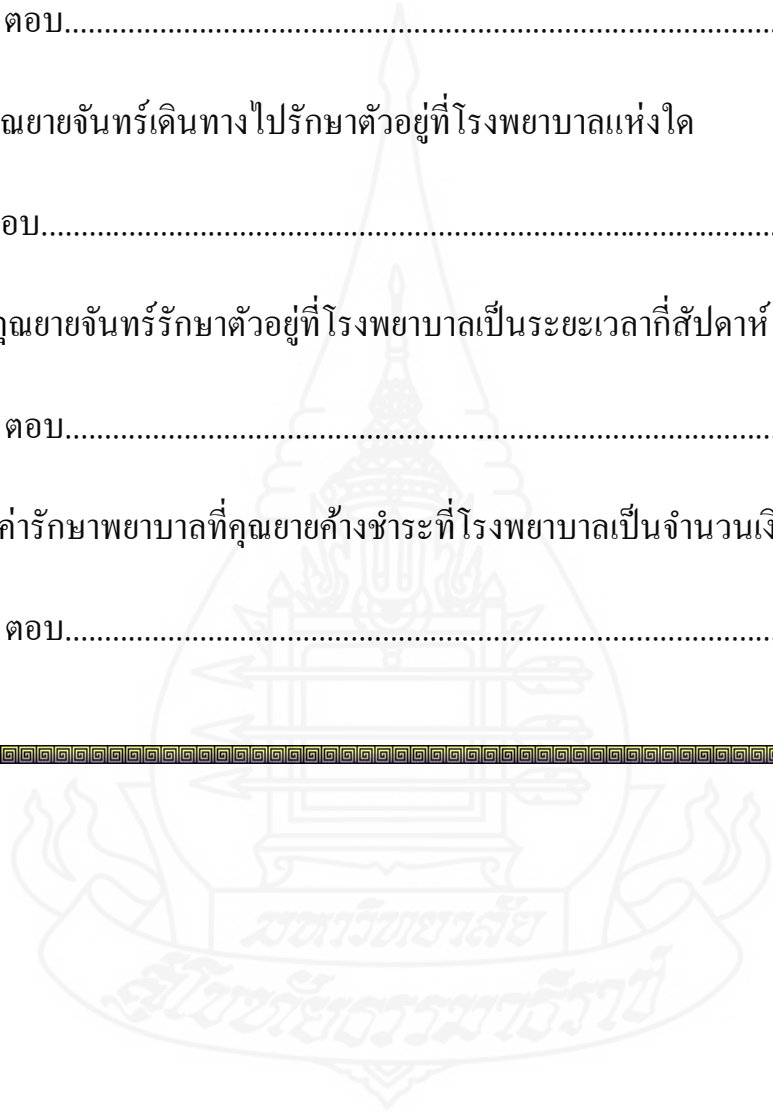
ตอบ.....

3. คุณยายจันทร์รักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลเป็นระยะเวลากี่สัปดาห์

ตอบ.....

4. ค่ารักษาพยาบาลที่คุณยายค้างชำระที่โรงพยาบาลเป็นจำนวนเงินเท่าไร

ตอบ.....



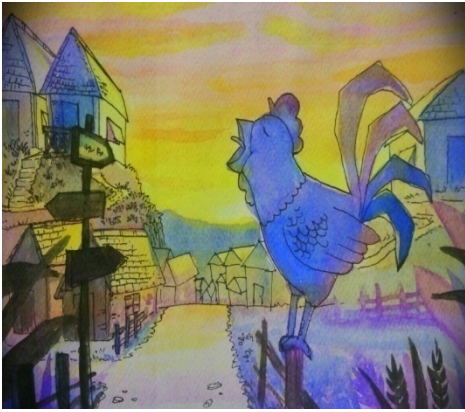
## คำอธิบายศัพท์

น้อโกง	หมายถึง	หลอกลวงผู้อื่นโดยทุจริต
รายงาน	หมายถึง	เรื่องราวที่ไปศึกษาค้นคว้าแล้วนำมา เสนอในที่ประชุม
พื้นฐาน	หมายถึง	รากฐาน
ลุ่มหลง	หมายถึง	หมกมุ่น มัวเมา หลงใหล
กิเลส	หมายถึง	เครื่องทำให้ใจเศร้าหมอง
ละเอียด	หมายถึง	ละด้วยวิधिเพิกเฉย ไม่สนใจใยดี
ทวงถาม	หมายถึง	เรียกร้องให้ชำระหนี้
คดโกง	หมายถึง	ไม่ตรง ลดเลี้ยว ไปมา
ซาบซึ้ง	หมายถึง	รู้สึกอย่างลึกซึ้งจับใจ ปลาบปลื้ม



## เรื่องที่ สอง

### ถั่วฝักยาว



เช้าวันอาทิตย์ อากาศสดใส เสียงไก่ที่คุณแม่เลี้ยงไว้ ทำหน้าที่ขันปลุกทุกคนในบ้านให้ตื่นเพื่อเริ่มกิจวัตรยามเช้า ชาลีตื่นขึ้นมาพร้อมรับกับความสดชื่นยามเช้า

ชาลี: คุณแม่ครับวันนี้ทำอะไรเป็นอาหารเช้าครับ มีอะไรให้ผมช่วยไหมครับ

- คุณแม่ : ไม่มีหรอกจะแม่ทำข้าวต้มไก่จะเสร็จแล้ว คุณพ่อนั่งอยู่ที่คนเดียว ลูกไปอยู่เป็นเพื่อนท่านหน่อยสิลูก ชาลีเดินไปหาตามคำสั่งของแม่ พบคุณพ่อกำลังนั่งอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ จึงเข้าไปคุยด้วย
- ชาลี : คุณพ่ออ่านอะไรอยู่หรือครับ
- คุณพ่อ : พ่อกำลังอ่านข่าวประจำวันอยู่จะลูก มีอะไรหรือเปล่า
- ชาลี : คุณพ่อครับ คุณครูจรรยาณิมอบหมายงานให้นักเรียนไปค้นคว้า เรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต แล้วนำมาพุดรายงานหน้าชั้นเรียนครับ แล้วชั่วโมงต่อไปเป็นหน้าที่ของกลุ่มผมที่จะต้องออกไปรายงานครับ คุณพ่อจะช่วยผมหาข้อมูลได้ไหมครับ
- คุณพ่อ : ได้สิลูก ถ้าอย่างนั้นหลังอาหารเช้า พ่อจะลองค้นข้อมูลในอินเทอร์เน็ต ให้นะลูกหลังรับประทานอาหารเช้าเรียบร้อยแล้ว ชาลี และคุณพ่อ เข้าไปในห้องทำงาน เพื่อหาข้อมูลในการพุดรายงาน
- คุณพ่อ : เรื่องนี้ดีไหมลูก เป็นเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาของคนจีนที่ เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตพอดีเลย มีชื่อเรื่องว่า ถั่วฝักยาวจะลูก เดี่ยวพ่อจะพิมพ์ออกมาเป็นกระดาษให้ลูกลองอ่านดูนะ



ตามเรื่องเล่าของชาวจีน มีเรื่องหนึ่งกล่าวถึงชาวจีนคนหนึ่ง ที่มีทรัพย์สมบัติอยู่จำนวนหนึ่ง แต่ก็ไม่มากพอที่จะแบ่งให้กับลูกชายที่มีทั้ง 6 คน จึงต้องการยกทรัพย์สมบัติของตนให้ลูกชายเพียงคนเดียว จึงออกอุบายว่าทดสอบลูกๆ ทั้ง 6 คน โดยเรียกลูกชายทั้งหมดมาพร้อมกัน แล้วกล่าวกับลูกๆ ว่า “พ่อก็แก่เฒ่าลงไปมากแล้ว คงมีชีวิตอยู่ต่อไปได้อีกไม่นาน พ่อขอมอบเมล็ดถั่วฝักยาวนี้ให้กับลูกทุกคน ให้ลูกแต่ละคนเอาไป



ปลูก และดูแลให้ดี ถ้าของใครได้ฝักยาวกว่าคนอื่น พ่อจะยกสมบัติให้ลูกคนนั้น”

2 เดือนต่อมา เขาได้เรียกลูกชายทั้ง 6 ให้นำถั่วฝักยาวของตนเองออกมาว่าถั่วที่แต่ละคนปลูกนั้นถั่วของใครจะยาวกว่ากัน ปรากฏว่า ถั่วฝักยาวของพี่ๆ ทั้ง 5 คนต่างทั้งอวบงามและยาวด้วยกันทั้งสิ้น ยกเว้นก็แต่น้องเล็กคนสุดท้องที่ไม่สามารถปลูกถั่วฝักยาวให้งอกออกมาได้ จึงได้แต่กล่าวกับบิดาว่า “ของฉันเอาเมล็ดไปปลูกแล้ว ดูแลรดน้ำอย่างดี ถั่วก็ไม่งอกขึ้นเลย จึงไม่มีถั่วฝักยาวมามอบให้พ่อ”

บิดามองหน้าลูกชายคนเล็กแล้วกล่าวว่า “ตกลงพ่อขอยกทรัพย์สมบัติให้กับเจ้าเล็ก เพราะก่อนที่พ่อจะเอาเมล็ดถั่วฝักยาวให้ลูกไปปลูก พ่อได้ลวกเมล็ดถั่วทั้งหมดด้วยน้ำร้อนแล้ว” ดังนั้นลูกชายคนเล็กของเขาจึงได้รับทรัพย์สมบัติของบิดาแต่เพียงผู้เดียว เนื่องจากเขาเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์นั่นเอง

เมื่อชาติอ่านเรื่องราว ถั่วฝักยาวจบแล้ว ก็ยิ้มให้คุณพ่อแล้วพูดว่า

ชาติ : สนุกจังเลยครับคุณพ่อ ถ้าอย่างนั้นผมจะนำเรื่องนี้ไปพูดรายงานหน้าชั้นเรียนให้เพื่อน ๆ ฟังในวันพรุ่งนี้เลยครับ

เรียบเรียงจากเรื่องถั่วฝักยาว ผู้แต่ง รศ. ยืน ภู่วรรณ

## แบบทดสอบท้ายเรื่อง

### ตอนที่ 1 จงเรียงเหตุการณ์จากเรื่องให้อ่านให้ถูกต้อง

- ..... ลูกชายทั้ง 6 คน ต่างนำต้นถั่วฝักยาวมาให้บิดาดู
- ..... ชายชราได้มอบสมบัติให้กับลูกชายคนเล็กเพียงคนเดียว
- ..... ชายชราออกอุบายทดสอบลูกๆ ทั้ง 6 ด้วยการให้เมล็ดถั่วฝักยาวไปปลูก
- ..... ลูกชายคนเล็กเพียงคนเดียวที่ไม่สามารถปลูกต้นถั่วให้งอกขึ้นได้
- ..... ชายชราคิดจะมอบทรัพย์สมบัติให้กับลูกชายที่เหมาะสมที่สุดเพียงคนเดียว



## คำอธิบายศัพท์

ฐานะ	หมายถึง	หลักฐาน ตำแหน่ง
ทรัพย์สินสมบัติ	หมายถึง	ทรัพย์สินที่อยู่ในครอบครองอันอาจ ใช้สอยแจกจ่าย
อุบาย	หมายถึง	วิธีอันแยบคาย
ทดสอบ	หมายถึง	ตรวจสอบเพื่อความถูกต้องแน่นอน
ชรา	หมายถึง	แก่ มีอายุมาก
ปรากฏ	หมายถึง	แจ่มแจ้ง เห็นชัด แสดงออก
เมล็ด	หมายถึง	ส่วนภายในของผลไม้ที่มีต้นอ่อน และอาหารเลี้ยงต้นอ่อนสามารถเพาะเป็นต้นได้
งอก	หมายถึง	แตกเป็นต้นขึ้น ผลิออก แตกออก



## เรื่องที่ สาม

### คนดีมีน้ำใจ



หลังจากรับประทานอาหารกลางวันเสร็จแล้ว  
 สีด้า มะปราง และมานี นัดกันว่าจะเข้าไปใน  
 ห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาข้อมูล ที่จะนำไปพูดรายงาน  
 หน้าชั้นเรียนในชั่วโมงวิชาภาษาไทยที่คุณครูจรรยาณี  
 ได้มอบหมายให้เป็นกลุ่มต่อไป  
 สวัสดิ์ศรีกับ/สวัสดิ์ค๊ะ (เด็กทั้งสามกล่าวสวัสดิ์คุณครู  
 บรรณารักษ์ ที่ทำหน้าที่ดูแลห้องสมุด และคอย  
 แนะนำหนังสือให้กับเด็กๆ )คุณครูบรรณารักษ์ :

สวัสดิ์ค๊ะเด็กๆ วันนี้มีอะไรครูช่วยจะมานี : วันนี้พวกเราจะมาค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อนำไป  
 พูดรายงานหน้าชั้นเรียนรับคุณครูบรรณารักษ์ : แล้วเด็กๆต้องการข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง  
 อะไรละจะมะปราง : เป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความซื่อสัตย์ค๊ะคุณครู  
 คุณครูบรรณารักษ์ : พอดีเลยจะเมื่อเข้าคร้ออ่านหนังสือพิมพ์ มีข่าวเกี่ยวกับ คนขับรถ  
 จักรยานยนต์รับจ้างคนหนึ่งเก็บกระเป๋าเงินได้แล้วนำกลับไปคืนให้เจ้าของ ครูคิดว่านี้  
 น่าจะเป็นตัวอย่างที่ดีในด้านความซื่อสัตย์สุจริตได้นะ (คุณครูบรรณารักษ์ส่ง  
 หนังสือพิมพ์ให้กับเด็กๆทั้งสาม เด็กๆทั้งสามรับมาแล้วนำไปนั่งอ่านที่ที่นั่ง)  
 มะปรางเริ่มอ่านข่าวอย่างเบาๆ ให้เพื่อนๆ ฟังเนื่องจากกลัวจะรบกวนผู้ใช้บริการ  
 ของห้องสมุดคนอื่นๆ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในขณะที่ นายสิน อายุ 40 ปี มีอาชีพขับจี่  
 รถจักรยานยนต์รับจ้าง ระหว่างทางที่ขับจี่รถจักรยานยนต์อยู่บนถนนพระราม 1 ผ่าน  
 แยกจุกๆ แยก 12 ได้พบกระเป๋าตังค์หล่นจากจักรยานยนต์ซึ่งกำลังวิ่งอยู่ข้างหน้า  
 นายจเรจึงพยายามบีบแตร เพื่อให้ผู้ขับจี่รถจักรยานยนต์ดังกล่าวทราบแต่ผู้ขับจี่ไม่สนใจ  
 ตนจึงจอดรถแล้วเดินย้อนกลับมา เพื่อเก็บกระเป๋าตังค์ดังกล่าว มากลับมาถึงบ้านพัก

จึงเปิดกระเป๋าตังค์ออกดูพบเงินสดรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 50,000 บาท และเอกสารระบุชื่อ  
 นางสาวนงลักษณ์ จึงตัดสินใจ โทรศัพท์ไปที่สถานีวิทยุ สวพ. FM 91 เพื่อให้เจ้าหน้าที่



ประสานงานติดตามหาเจ้าของต่อไป ทางด้านนางสาวนงลักษณ์ซึ่งเป็นเจ้าของกระเป๋า  
สตางค์ดังกล่าวกล่าวว่า ตนเองได้นั่งรถจักรยานยนต์เพื่อไปทำธุระที่ห้างสรรพสินค้าแห่ง  
หนึ่ง ขณะที่นั่งอยู่บนรถจักรยานยนต์ตนได้วางกระเป๋าสตางค์ไว้บริเวณเบาะนั่งระหว่าง  
ตนกับคนขับ เพราะทั้งสองมือถือสัมภาระหลายชิ้น ตอนลงรถลืมว่าตนได้วางกระเป๋า  
สตางค์ไว้ รู้ตัวอีกทีตอนเข้าไปในห้างและคิดว่าจะไม่ได้กระเป๋าสตางค์คืนแล้ว จนกระทั่ง  
เจ้าหน้าที่ของสถานีวิทยุ สวพ. FM 91 โทรประสานงานกับทางธนาคารแจ้งให้ตนทราบว่า  
นายสินได้เก็บกระเป๋าสตางค์ของตนได้ ตนเองรู้สึกดีใจเป็นอันมากที่ได้รับเงินคืน จึงได้  
มอบสินน้ำใจเป็นของขวัญให้กับนายสิน เป็นจำนวนเงิน 5,000 บาทด้วย

เมื่อมะปรางอ่านข่าวดังกล่าวจบ ก็บอกกับเพื่อน ๆ ว่ามะปราง : ฉันว่าเรื่องนี้  
น่าสนใจมาก พวกเราน่าจะนำเรื่องนี้ไปพุดรายงานให้เพื่อน ๆ ฟังนะ  
สิตา : ฉันเห็นด้วยกับเธอจะ เรื่องนี้จะเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเพื่อน ๆ ได้อย่างแน่นอน

---

เค้าโครงจาก เรื่องจริง ของจเร บุคตะสิน

ข้อมูลจาก : ไทยรัฐออนไลน์ 3 ก.พ. 2559

www. <http://www.thairath.co.th>



## แบบทดสอบท้ายเรื่อง

### จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. นายสิน ผู้เก็บกระเป๋าสเงินได้ประกอบอาชีพอะไร

ตอบ.....

2. นายสิน เก็บกระเป๋าสเงินได้ที่ใด

ตอบ.....

3. เมื่อเก็บกระเป๋าสเงินได้ นายสินดำเนินการอย่างไร เพื่อหาเจ้าของกระเป๋าสเงิน

ตอบ.....

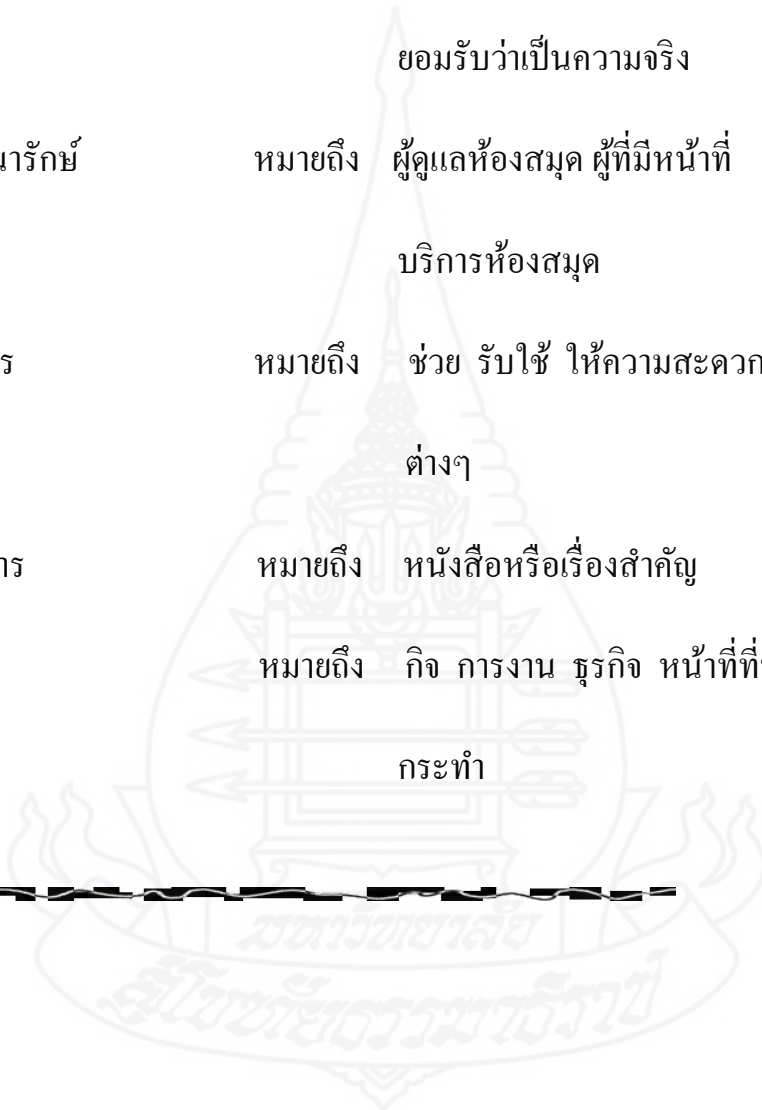
4. ใครเป็นเจ้าของกระเป๋าสเงินที่นายสินเก็บได้

ตอบ.....



## คำอธิบายศัพท์

มอบหมาย	หมายถึง	สั่งเสีย กะให้ กำหนดให้
ข้อมูล	หมายถึง	ข้อเท็จจริงหรือสิ่งที่ถือหรือ ยอมรับว่าเป็นความจริง
บรรณารักษ์	หมายถึง	ผู้ดูแลห้องสมุด ผู้ที่มีหน้าที่ บริการห้องสมุด
บริการ	หมายถึง	ช่วย รับใช้ ให้ความสะดวก ต่างๆ
เอกสาร	หมายถึง	หนังสือหรือเรื่องสำคัญ
ฐานะ	หมายถึง	กิจ การงาน ฐานะกิจ หน้าที่ที่พึง กระทำ



## เรื่องที ลี

## พันท้ายนรสิงห์ ตำนานแห่งความซื่อสัตย์



เช้าวันเสาร์ดวงใจตื่นแต่เช้าช่วยคุณแม่ทำงานบ้านตามปกติจนเสร็จเรียบร้อยแล้วก็บอกกับคุณแม่ว่า “วันนี้เป็นวันหยุดหนูขอไปหา น้ำตาล ได้ไหมคะคุณแม่ น้ำตาลบอกว่าซื้อหนังสือใหม่ๆ มาหลายเล่มเลยอยากให้คุณอ่านด้วยค่ะ” คุณแม่มองหน้าดวงใจอย่างเอ็นดูแล้วตอบว่า

คุณแม่ : ได้สิจ๊ะลูก แต่หนูต้องทานอาหารเข้าก่อนแล้วค่อยไปนะลูก

ดวงใจ : ค่ะ คุณแม่

หลังจากทานอาหารเช้าเสร็จเรียบร้อยแล้ว ดวงใจเดินไปบ้านของน้ำตาลซึ่งไม่ไกลจากบ้านของตนเองมากนัก พบน้ำตาลกำลังนั่งอ่านหนังสือเล่มหนึ่งอยู่จึงเดินเข้าไปหา

ดวงใจ : สวัสดีจ๊ะน้ำตาล กำลังอ่านอะไรอยู่จ๊ะ

น้ำตาล : อ้าว! ดวงใจมาพอดีเลย ก็กำลังอ่านหนังสือเล่มใหม่ที่บอกเธอเมื่อวานนี้ไงจ๊ะ

ดวงใจ : ดีจังเลย ขอฉันอ่านด้วยได้ไหมจ๊ะ

น้ำตาล : ได้จ๊ะ ฉันกำลังอ่านเรื่อง พันท้ายนรสิงห์ อยู่พอดี

ดวงใจ : ชื่อเรื่องน่าสนใจจังเลยนะ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรหรือจ๊ะ

น้ำตาล : เป็นเรื่องราวของพันท้ายนรสิงห์จ๊ะ ซึ่งถือได้ว่าเป็นตำนานแห่งความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรงของท่านจ๊ะ

(เด็กทั้งสองเริ่มอ่านเรื่องราวไปพร้อม ๆ กัน)



เรื่องราวนี้เกิดขึ้นเมื่อปี พุทธศักราช 2247 ขณะนั้นตรงกับรัชสมัยขององค์สมเด็จพระศรีสรรเพชญ์ที่ 8 ตามหลักฐานชุมนุมพระนิพนธ์ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพทรงบันทึกว่า พันท้ายนรสิงห์ เป็นชาวบ้านนรสิงห์ แขวงเมืองอ่างทอง และได้รับราชการจนเป็นที่โปรดปรานของพระศรีสรรเพชญ์

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น เกิดขึ้นขณะที่สมเด็จพระศรีสรรเพชญ์ที่ 8 ทรงประพาสปากน้ำ สาครบุรี (ปัจจุบันคือ จังหวัดสมุทรสาคร) ด้วยเรือพระที่นั่งเอกไชย ในขณะที่เรือพระที่นั่งไปถึงตำบลโคกขาม คลองในบริเวณนั้นมีความคดเคี้ยวมาก แม้พันท้ายนรสิงห์จะพยายามคัดท้ายเรืออย่างระมัดระวังแล้วก็ตามแต่ก็ไม่สามารถอุบัติเหตุได้ เมื่อหัวเรือพระที่นั่งชนกับกิ่งไม้ใหญ่จนกระทั่งหักตกลงน้ำไป ซึ่งตามโบราณราชประเพณี กำหนดไว้ว่าผู้ใดถือท้ายเรือพระที่นั่งให้หัวเรือพระที่นั่งหักผู้นั้นต้องโทษถึงขั้นประหารชีวิตตัดศีรษะ

พันท้ายนรสิงห์ทราบกฏมณเฑียรบาลข้อนี้เป็นอย่างดี จึงได้กราบทูลพระกรุณา น้อมรับโทษ ถึงแม้องค์สมเด็จพระศรีสรรเพชญ์ที่ 8 จะทรงพิจารณาว่าอุบัติเหตุในครั้งนี้

เป็นเหตุสุดวิสัย มิใช่เกิดจากความประมาทแต่อย่างใด จึงพระราชอภัยโทษให้และโปรดเกล้าให้ทหารนำมูลดินมาปั้นเป็นพันท้ายนรสิงห์แล้วให้ตัดศีรษะรูปปั้นนั้นแทนก็ตาม แต่พันท้ายนรสิงห์ก็ยังกราบยี่นย่นขอให้ตนได้รับโทษเพื่อเป็นการรักษาพระราชกำหนดของแผ่นดินให้ยังคงดำรงความศักดิ์สิทธิ์สืบไป

จนท้ายที่สุดองค์สมเด็จพระศรีสรรเพชญ์จึงต้องตัดสินพระทัยปฏิบัติตามพระราชกำหนดนั้น หลังจากเพชรฆาตได้ประหารชีวิตพันท้ายนรสิงห์แล้ว องค์สมเด็จพระศรีสรรเพชญ์ได้ทรงมีรับสั่งให้สร้างศาลเพียงตา แล้วนำศีรษะของพันท้ายนรสิงห์กับหัวเรือพระที่นั่งเอกไชยขึ้นพลีกรรมไว้บนศาล และนำศพของพันท้ายนรสิงห์กลับมาทำพิธีทานเพลิงศพอย่างสมเกียรติยศ

พันท้ายนรสิงห์จึงถือเป็นวีรบุรุษในด้านความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่และความจงรักภักดีที่พวกเราสมควรนำมาเป็นแบบอย่างในการทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเฉกเช่นท่าน

ดวงใจ : สนุกมากเลยจะน้ำตาล และให้ข้อคิดและคติสอนใจด้วย

น้ำตาล : ใช่แล้วจ๊ะ วันหลังเรามาอ่านเรื่องอื่นๆอีกนะ ฉันมีหนังสือที่สนุกๆและให้ความรู้อีกมากมายเลยจ๊ะ

---

เรียบเรียงจาก บทความเรื่อง ประวัติศาสตร์พันท้ายนรสิงห์

ข้อมูลจาก : [www.https://cokkam.wordpress.com](https://cokkam.wordpress.com)

### แบบทดสอบท้ายเรื่อง

จงใส่หมายเลขเพื่อลำดับเรียงเหตุการณ์จากเรื่องที้อ่านให้ถูกต้อง

- ..... หัวเรือพระที่นั่งชนกับกิ่งไม้ใหญ่
- ..... องค์สมเด็จพระศรีสรวรเพชญ์ที่ 8 โปรดให้ทหารนำมูลดินมาปั้นเป็นพัน  
ท้ายนรสิงห์
- ..... เรือพระที่นั่งเอกไชยผ่านไปที่คลองโคกขามซึ่งมีความคดเคี้ยวมาก
- ..... พันท้ายนรสิงห์ถูกประหารชีวิต
- ..... องค์สมเด็จพระศรีสรวรเพชญ์ที่ 8 มีรับสั่งให้สร้างศาลเพียงตา ณ บริเวณที่  
พันท้ายนรสิงห์ถูกประหารชีวิต



## คำอธิบายศัพท์

ตำนาน	หมายถึง	เรื่องราวที่เล่ากันมานานแล้ว
ราชการ	หมายถึง	งานของพระเจ้าแผ่นดิน หรืองานของ รัฐบาล
อุบัติเหตุ	หมายถึง	เหตุที่เกิดโดยบังเอิญหรือไม่คาดคิด
ประพาส	หมายถึง	ไปเที่ยว ไปต่างถิ่น ไปยังที่ต่างๆ
ประหาร	หมายถึง	ฆ่า ตีลงผลาญ
ศักดิ์สิทธิ์	หมายถึง	ขลัง สำเร็จด้วยอำนาจ
พิธีกรรม	หมายถึง	การบูชา หรือพิธีบูชา
ศาล	หมายถึง	ที่สถิตพระภูมิเจ้าที่
แจก	หมายถึง	เช่น เหมือน
วีรบุรุษ	หมายถึง	ชายที่รับการยกย่องว่ามีความกล้าหาญ

## เรื่องที่ ห้า

### สุนัขผู้ซื่อสัตย์



เช้าวันอาทิตย์วันนี้อากาศสดใส อากาศ  
เริ่มเย็น เพราะตอนนี้เป็นฤดูหนาว มะปรางตื่น  
ขึ้นมาเชื่อกว่าทุกวันเพราะได้ยินเสียงอะไรบางอย่าง  
อยู่หน้าบ้าน มะปรางรีบล้างหน้าแปรงฟันแล้ว  
ออกไปดูว่ามันคืออะไร

มะปราง : ลูกสุนัขตัวน้อยนี่นา มันมาจากไหน  
หรือคะคุณพ่อ

(มะปรางถามคุณพ่อ ขณะที่เห็นคุณพ่อกำลังสร้าง  
บ้านสุนัขให้มันอยู่)

พ่อ : พ่อซื้อมาเองจ๊ะ เอาไว้เป็นเพื่อนเล่นของลูกใจ ชอบไหมล่ะ

มะปราง : หนูชอบมาเลยคะ ชอบคุณคะคุณพ่อ

(มะปรางยิ้มดีใจที่ได้เจ้าสุนัขตัวน้อยมาเป็นเพื่อนเล่นจะได้ไม่เหงาอีกต่อไป เจ้าสุนัขตัว  
น้อยวิ่งเข้ามาเคล้าเคลียมะปรางอย่างรู้ว่ามะปราง คือเจ้านายคนใหม่ของมัน)

คุณแม่ : แต่มะปรางต้องสัญญาว่าจะต้องดูแลมันให้ดีนะจ๊ะ

มะปรางยิ้มอย่างดีใจแล้วตอบรับคุณแม่ว่า “คะ หนูจะดูแลมัน  
เป็นอย่างดีเลยคะ” มะปรางนั่งเล่นกับสุนัขอยู่นาน จนมันหลับ  
จึงเดินเข้าบ้านไป

“คุณพ่อคุณแม่ขา เรายังไม่ได้ตั้งชื่อให้มันเลยคะ” มะปราง





ถาม คุณแม่ยิ้มให้และตอบว่า “มันเป็นสุนัขของคุณ แล้วแต่ลูกเถอะจะว่าอยากให้มีมันชื่ออะไร”

มะปราง : ถ้างั้นหนูตั้งชื่อให้มันว่า เจ้ามอมดีไหมคะ เพราะมันเล่นจนมอมแมมในตอนแรกที่หนูเจอมัน

คุณพ่อ : ก็น่ารักดีนะลูก แล้วลูกรู้ไหมว่า ทำไม พ่อกับแม่ถึงซื้อสุนัขมาให้กับลูก

มะปราง : ทำไมหรือคะคุณพ่อ

คุณพ่อ : มานั่งใกล้ ๆ พ่อสิลูกพ่อมีอะไรจะเล่าให้ลูกฟัง เป็นเรื่องสุนัขตัวหนึ่งที่มีความซื่อสัตย์ต่อเจ้าของของมันจนลมหายใจสุดท้ายเลยนะลูก



เรื่องนี้เป็นเรื่องราวของเจ้าสุนัขที่มีความซื่อสัตย์ต่อเจ้าของเป็นอย่างมาก เจ้าสุนัขตัวนี้มีชื่อว่าเจ้าฮาจิโกะ เรื่องนี้เกิดขึ้นระหว่างปี 1925 ถึง 1935 เมื่อเจ้าฮาจิโกะซึ่งเป็นสุนัขของศาสตราจารย์ฮิเดะซาบุมิ อุเอโนะ ซึ่งท่านเป็นอาจารย์ประจำคณะเกษตรศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยยิมพีเรียลในขณะนั้น (ปัจจุบัน คือ มหาวิทยาลัยโตเกียวนั่นเอง) เจ้าฮาจิโกะแสนรู้ตัวนี้มีหน้าที่ต้องไปรับเจ้าของของมันตอนบ่ายสาม โมงทุกวัน ที่สถานีรถไฟชิบูย่า มันทำเช่นนี้ทุกวันจนคนที่สถานีแห่ง

นี่จินดา และชื่นชมความน่ารักของมันที่มีต่อเจ้าของ

และแล้วเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงก็เกิดขึ้นเมื่อศาสตราจารย์อูเอโนะหน้ามีค เป็นลมและเสียชีวิตลงในขณะที่อยู่ที่มหาวิทยาลัย แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ด้วยความ ซื่อสัตย์ต่อเจ้าของเจ้าฮาจิโกะก็ยังคงมารอรับเจ้าของของมันที่สถานีรถไฟชิบูย่าทุกวัน เช่นเช่นเดิม แม้จะไม่พบแม่เงาของเจ้าของมันก็ตาม มันก็ยังคงมารออยู่ที่เดิมทุกวัน จนเวลาล่วงเลยไปประมาณ 10 ปี มันก็ได้สิ้นลมหายใจเมื่อปี 1935 แม้จะถึงวัน สิ้นสุดท้ายของชีวิตเจ้าฮาจิโกะก็ยังไม่ได้ลืมหน้าที่ของมันที่จะต้องมารอรับเจ้าของเช่นเดิม

ด้วยความซื่อสัตย์ของมันที่มีต่อเจ้าของ ร่างของเจ้าฮาจิโกะถูกนำไปฝัง อยู่ที่สุสานของท่านศาสตราจารย์อูเอโนะเจ้าของของมัน ส่วนหนังของมันถูกนำไป ทำรูปสลักไว้ที่พิพิธภัณฑ์แห่งหนึ่งในญี่ปุ่น จากนั้นศิลปินก็ได้สร้าง รูปหล่อของเจ้า ฮาจิโกะไว้เป็นที่ระลึกและตั้งไว้ที่สถานีรถไฟชิบูย่าให้คนได้จดจำความซื่อสัตย์ของ เจ้าสุนัขตัวนี้

เมื่อเล่าจบมะปรางก็ปรบมือแล้วพูดว่า “เป็นเรื่องราวที่น่าประทับใจจริงๆเลยล่ะ คุณพ่อ ขอบคุณมากนะคะที่เล่าเรื่องสนุกๆ แบบนี้ให้หนูฟัง

มะปรางนึกในใจว่าพຽ່งนี้ตอนเช้าเธอจะต้องรีบเล่าเรื่องเจ้าสุนัขตัวใหม่ของเธอและเจ้าสุนัขฮาจิโกะให้ทุกคนฟังเพราะทุกคนล้วนมีสุนัขที่นักรักเป็นสัตว์เลี้ยงทั้งสิ้น

---

เรียบเรียงจาก บทความเรื่อง ฮาจิโกะ ...ยอดสุนัขผู้ซื่อสัตย์จากแดนอาทิตย์อุทัย

ข้อมูลจาก :[www. https://pet.kapook.com/view60153.html](https://pet.kapook.com/view60153.html)

## แบบทดสอบท้ายเรื่อง

### จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. สุนัขในเรื่องทำหน้าที่ใดเป็นกิจวัตรประจำวันของมัน

ตอบ.....

2. ทำไมเจ้าของเจ้าฮาจิโกะจึงไม่กลับมา

ตอบ.....

3. เจ้าฮาจิโกะทำอะไรเมื่อเจ้าของไม่กลับมา

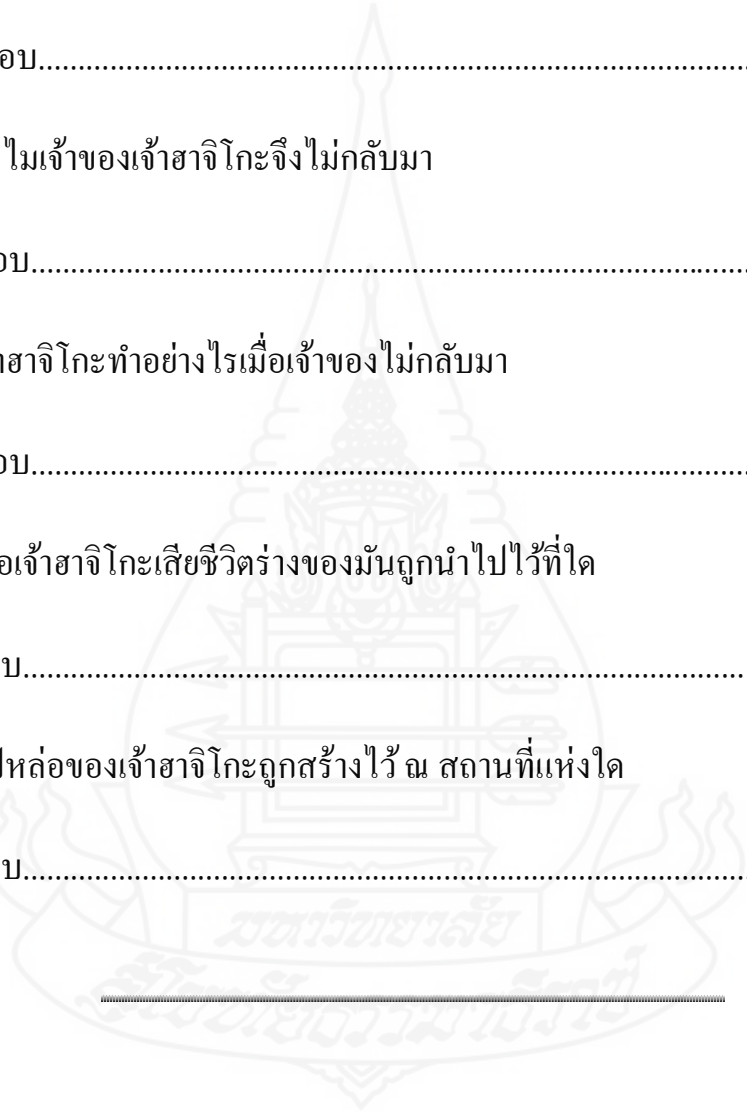
ตอบ.....

4. เมื่อเจ้าฮาจิโกะเสียชีวิตร่างของมันถูกนำไปไว้ที่ใด

ตอบ.....

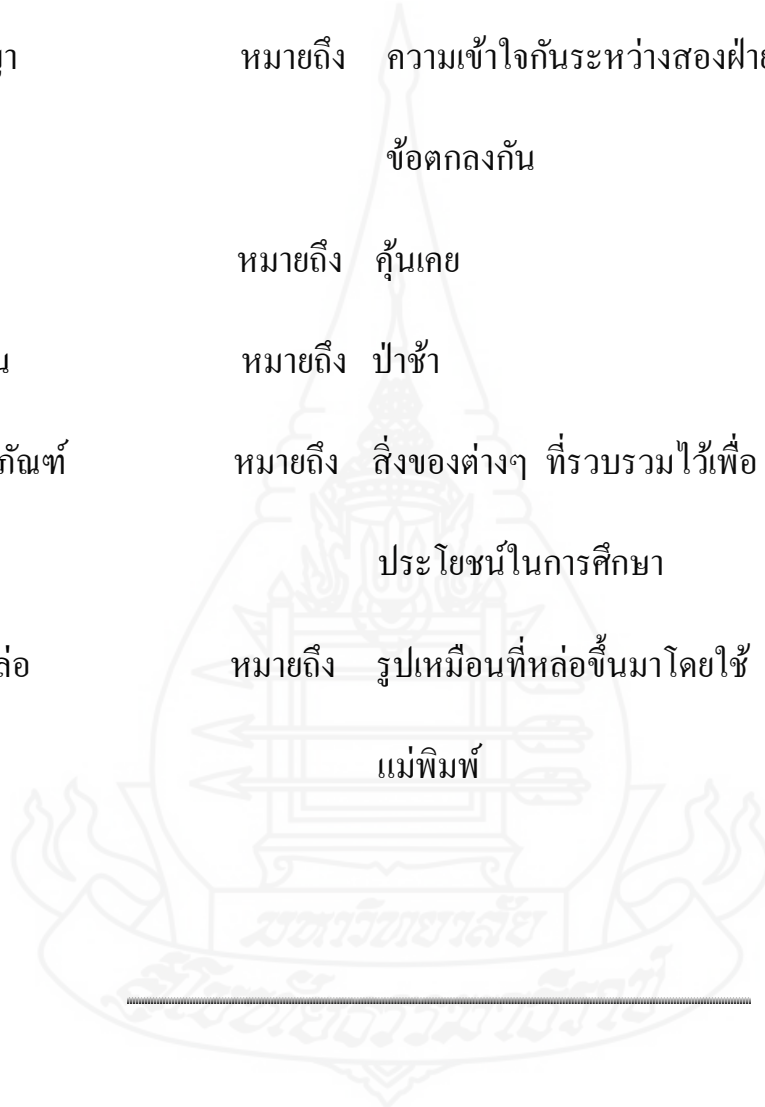
5. รูปหล่อของเจ้าฮาจิโกะถูกสร้างไว้ ณ สถานที่แห่งใด

ตอบ.....



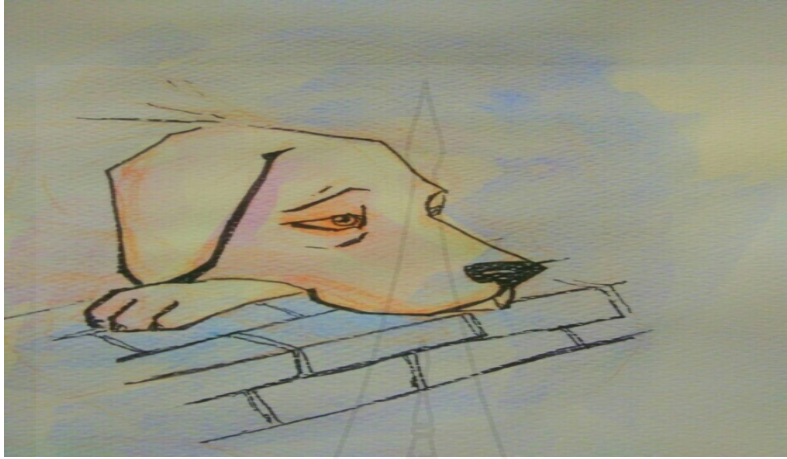
## คำอธิบายศัพท์

เคล้าเคลีย	หมายถึง	คลอเคลีย เคียงคู่และหยอกล้อกัน
สัญญา	หมายถึง	ความเข้าใจกันระหว่างสองฝ่าย ข้อตกลงกัน
ชิน	หมายถึง	คุ้นเคย
สุสาน	หมายถึง	ป่าช้า
พิพิธภัณฑ์	หมายถึง	สิ่งของต่างๆ ที่รวบรวมไว้เพื่อ ประโยชน์ในการศึกษา
รูปหล่อ	หมายถึง	รูปเหมือนที่หล่อขึ้นมาโดยใช้ แม่พิมพ์



## เรื่องที่ หก

## สุนัขผู้รอคอย



เช้าวันจันทร์มะปรางมาโรงเรียนมาโรงเรียนแต่เช้า เพื่อนๆ บางคนมาก่อน มะปรางบ้างก็กำลังเตรียมอุปกรณ์การเรียนไว้ได้โต๊ะเรียน บ้างก็นั่งอ่านหนังสือ บ้างก็นั่งคุยกันเป็นกลุ่ม มะปรางจึงเดินเข้าไปหา สีดากับดวงใจที่กำลังคุยกันอยู่

มะปราง : สวัสดีจ๊ะเพื่อนๆ กำลังคุยอะไรกันจ๊ะ น่าสนุกเชียว

สีดา : สวัสดีจ๊ะมะปราง มาแต่เช้าเลยนะจ๊ะ

มะปราง : พอดีฉันมีเรื่องตื่นเต้นอยากเล่าให้เพื่อนๆ ฟังจ๊ะ คือว่า เมื่อวานคุณพ่อคุณแม่ซื้อ ลูกสุนัขมาให้ฉันเลี้ยงด้วยจ๊ะ ฉันตั้งชื่อให้มันว่า เจ้ามอมแมมละ น่ารักไหม

สีดา : ดีจังเลย วันหลังขอพวกเราไปเยี่ยมเจ้ามอมแมมหน่อยได้ไหม

มะปราง : ได้สิจ๊ะ มันคงดีใจถ้าพวกเธอจะไปเยี่ยมมันนะ แล้วคุณพ่อของมันก็ยิ่งเล่าเรื่อง สุนัขที่ชื่อสัตว์ให้ฉันฟังด้วยมันชื่อเจ้า ฮาจิโกะด้วยจ๊ะ

ดวงใจ : เรื่องนี้คุณแม่ก็เคยเล่าให้ฉันฟังซะ มันเป็นเรื่องที่ไปรอเจ้าของที่สถานีรถไฟทุกวันจนลมหายใจสุดท้ายซะใหม่ซะ แต่ยังมีสุนัขอีกตัวหนึ่งที่ซื่อสัตย์ต่อเจ้าของไม่แพ้กันเลยนะ พวกเธออยากฟังไหมล่ะ ฉันจะเล่าให้ฟัง

อยากฟังซะ เล่าให้พวกเราฟังหน่อยได้ไหม (เพื่อนอีกสองคนกล่าวพร้อมกันอย่างดีใจ)

เรื่องนี้เป็นเรื่องราวของสุนัขตัวหนึ่ง มันชื่อเจ้ามาร์ตี้ จะ เรื่องมีอยู่ว่า เจ้าของของเจ้ามาร์ตี้ได้นำเจ้ามาร์ตี้มาเลี้ยงในบ้าน เจ้าของของเจ้ามาร์ตี้มีชื่อว่า นายวาเลรี มอยเซีย ซึ่งเป็นชาวรัสเซีย เขากับเจ้ามาร์ตี้ผูกพันกันมาก ทุกๆวันเขาจะพาเจ้ามาร์ตี้ไปวิ่งเล่นและพาไปยังที่ต่างๆ ด้วยกันเสมอครั้งนี่ก็เช่นกัน ที่เจ้ามาร์ตี้และเจ้าของไปทำธุระในตอนกลางคืนในหมู่บ้านและกำลังเดินกลับบ้าน ก็เกิดมีรถยนต์คันหนึ่งเกิดเสียหลักและพุ่งชนวาเลรีเจ้าของของมาร์ตี้อย่างแรงจนหมดสติไป ส่วนเจ้ามาร์ตี้ไม่ได้รับอันตรายใดๆเลย เจ้ามาร์ตี้ได้นั่งเฝ้าเจ้าของที่กระเด็นไปอยู่บนพื้นหญ้าไม่ได้สติ มาได้แต่วิ่งไปรอบๆตัวของเขาและเห่าเพื่อเรียกสติของเขาแต่เขาก็ได้แต่เพียงนอนด้วยลมหายใจแผ่วเบา มันทำเช่นนี้อยู่นานกว่ารถพยาบาลเคลื่อนที่จะเข้ามาให้ความช่วยเหลือแต่ในที่สุดทีมแพทย์ก็ไม่สามารถยื้อชีวิตเขาไว้ได้ ส่วนเจ้ามาร์ตี้ไม่รู้ว่าเจ้าของของมันได้เสียชีวิตไปแล้ว มันก็ยังคงรอวาเลรี เจ้าของของมันอยู่ที่เดิมทุกวันตรงที่ที่มันเห็นเขาเป็นครั้งสุดท้ายและหวังว่าเขาจะกลับมาหามันสักวันหนึ่ง หลังจากนั้นไม่นานภรรยาและลูกสาวของวาเลรีย้ายถิ่นฐาน และพยายามจะพามันไปด้วยแต่ก็ไม่เป็นผล มันยังคงอยากเฝ้ารอเจ้าของของมันอยู่ที่แห่งเดิม ภรรยาของเขาจึงตัดสินใจ ตามใจมัน

เจ้ามาร์ตี้อาศัยอยู่บริเวณไหนเขาบนทางหลวงกาลูก้าไอเรียวเพียงลำพัง มันมักจะไล่เท้ารถที่ผ่านไปมาอยู่บริเวณนั้นด้วยความโกรธอะไรก็ไม่ทราบ จนคนระแวกนั้นรู้พฤติกรรมของมันดี ต่อมาบริษัทข่าวได้รู้เรื่อง และทำข่าวเรื่องราวของมัน คนจึงรู้จักมันมากขึ้น บางคนก็ไปเยี่ยมและชื่นชมมัน บ้างก็นำอาหารไปฝากมัน ต่อมาอีกเจ็ดปี เจ้ามาร์ตี้ก็ได้เสียชีวิตลงในที่ที่มันเฝ้ารอคอยเจ้าของของมัน เรื่องราวของเจ้ามาร์ตี้จึงอยู่ในความทรงจำของชาวรัสเซียไปอีกนาน ถึงขนาดรวบรวมเงินบริจาคสร้าง

อนุสาวรีย์ให้กับมันที่เดียว

พอเล่าเสร็จทั้งสี่ดาและมะปรางต่าง ก็ปรบมือให้กับดวงใจ เป็นการขอบคุณ

สี่ดา : ประทับใจมากเลยอะ เรื่องราวของเจ้ามาร์ตี้

มะปราง : ไซ้แล้ว มันซึ่งจนน้ำตาจะไหลเลยนะอะ

ดวงใจ : ตอนที่คุณแม่เล่าเรื่องนี้ให้ฉันฟัง ฉันก็เกือบจะร้องไห้เหมือนกันอะมันซาบซึ่งมาก

สี่ดา : วันหลังถ้ามีเรื่องราวน่าสนใจแบบนี้อีก อย่าลืมมาเล่าให้ฟังอีกนะอะ

ดวงใจ : ได้ซีอะ ฉันก็ตั้งใจอย่างนั้นอยู่แล้วละ เราเตรียมตัวไปเข้าแถวทำกิจกรรมหน้า

เสาธงกันเถอะ มันได้ยินเสียงสัญญาณแล้ว

---

เรียบเรียงจาก บทความเรื่อง เรื่องเล่าของหมาแห่งรัสเซีย

ข้อมูลจาก : [www. https://ar-ar.facebook.com](https://ar-ar.facebook.com)



**แบบทดสอบท้ายเรื่อง****จงตอบคำถามต่อไปนี้**

1. เจ้ามรดีได้รับสมญานามว่าอย่างไร

ตอบ.....

2. เพราะเหตุใดเจ้ามรดีจึงได้รับสมญานามเช่นนั้น

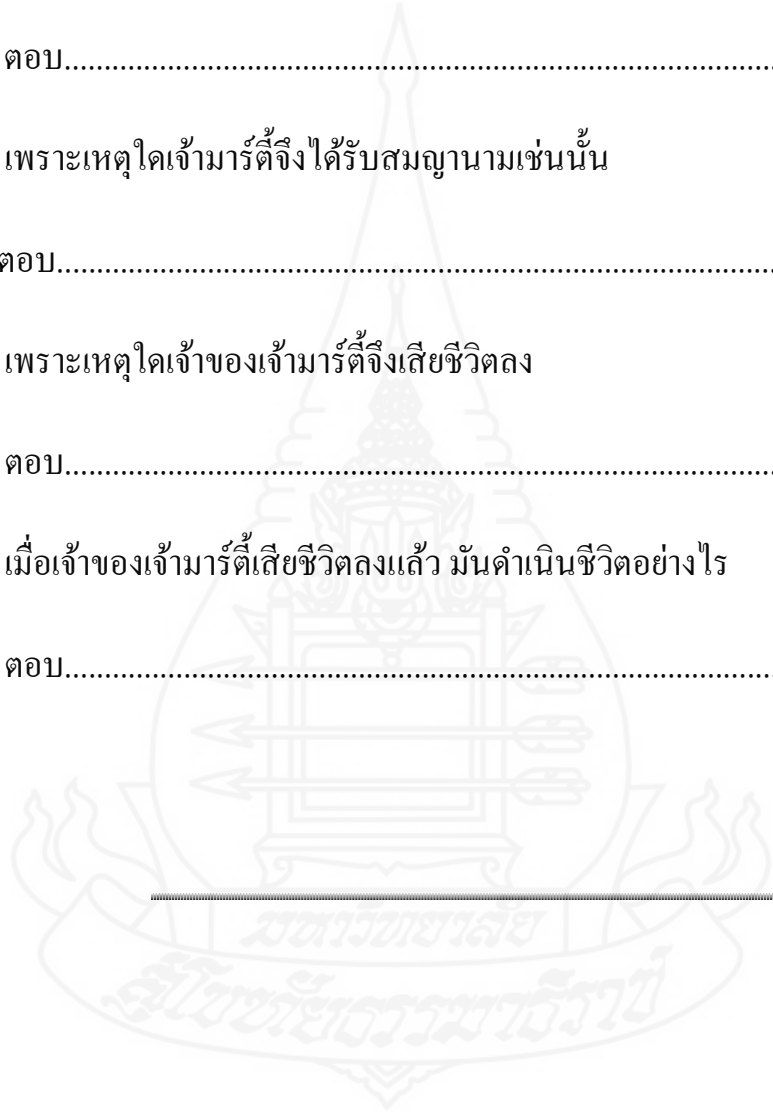
ตอบ.....

3. เพราะเหตุใดเจ้าของเจ้ามรดีจึงเสียชีวิตลง

ตอบ.....

4. เมื่อเจ้าของเจ้ามรดีเสียชีวิตลงแล้ว มันดำเนินชีวิตอย่างไร

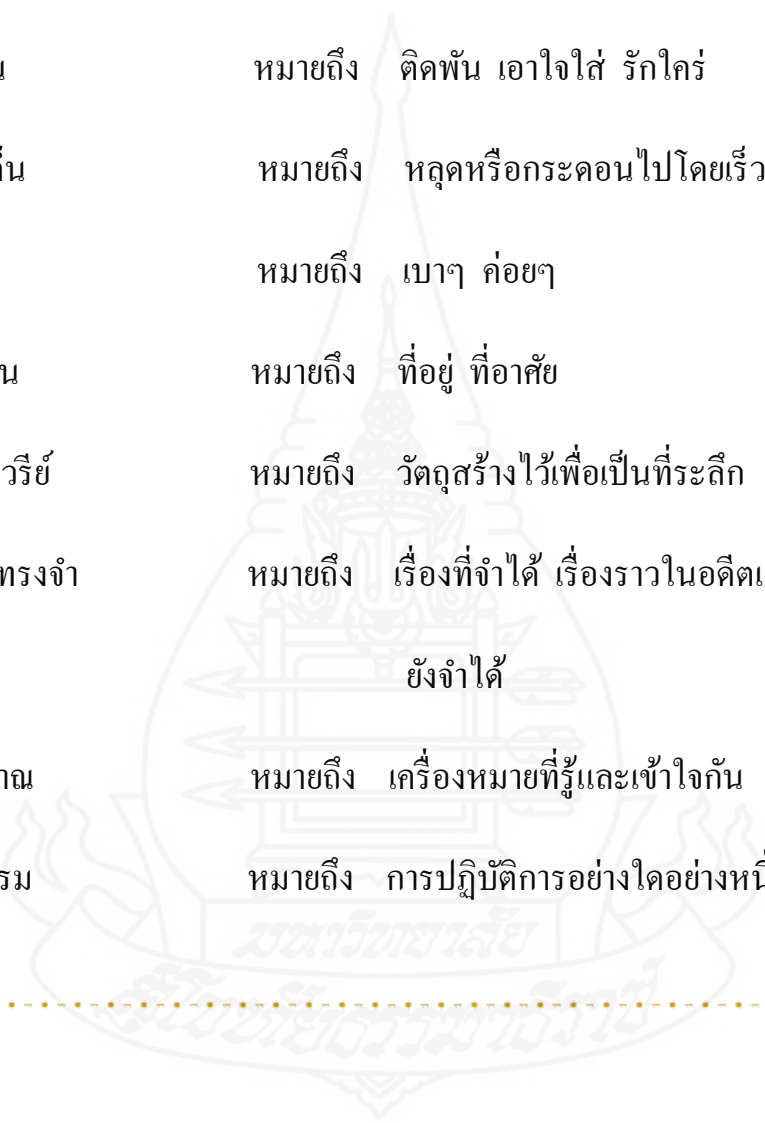
ตอบ.....





## คำอธิบายศัพท์

สมญา	หมายถึง	ชื่อ นาม
ผูกพัน	หมายถึง	ติดพัน เอาใจใส่ รักใคร่
กระเด็น	หมายถึง	หลุดหรือกระดอนไปโดยเร็ว
แผ่ว	หมายถึง	เบาๆ ค่อยๆ
ถิ่นฐาน	หมายถึง	ที่อยู่ ที่อาศัย
อนุสาวรีย์	หมายถึง	วัตถุสร้างไว้เพื่อเป็นที่ระลึก
ความทรงจำ	หมายถึง	เรื่องที่จำได้ เรื่องราวในอดีตแต่ ยังจำได้
สัญญาณ	หมายถึง	เครื่องหมายที่รู้และเข้าใจกัน
กิจกรรม	หมายถึง	การปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง



## เรื่องที่ เจ็ด

### รปภ.ผู้ซื้อสัตย์



ในช่วงพักกลางวัน เด็กนักเรียนส่วนมากจะนั่งจับกลุ่มกัน บ้างก็นั่งคุยกัน บ้างก็นั่งเล่น  
ทายปริศนากันบ้าง บ้างก็นั่งอ่านหนังสือกัน สุกดาเห็น โต กับ พุฒ นั่งอ่านหนังสือกันอยู่  
จึงเดินเข้าไปถาม

สุคา: สวัสดีจ๊ะ พวกเธออ่านอะไรกันอยู่หรือจ๊ะ ใ้ฉันอ่านด้วยได้ไหม

โต: ได้สิ สุคา พวกเรากำลังหาข้อมูลที่จะไปกล่าวรายงานในชั่วโมงภาษาไทย  
อยู่นะ

สุคา : พวกเธอหาข้อมูลมาจากไหนหรือจ๊ะ น่าสนใจจัง

พุฒ : ฉันสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเมื่อวานนี้นะ

เรื่องนี้เป็นเรื่องราวของผู้ที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยของโรงเรียนอนุบาล  
แห่งหนึ่งโดย เมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมา ทางโรงเรียนอนุบาลแห่งนี้ได้มีการประชุม  
ผู้ปกครอง มีผู้เข้าร่วมจำนวนมาก หลังประชุมเสร็จผู้ปกครองก็ได้เดินทางกลับ ต่อมา  
นายอำนวยได้พบกระเป๋าสตางค์เงินบริเวณม้านั่งข้างหอประชุมของโรงเรียนและนำไปให้นาย

จ้อย เก็บรักษาไว้ และได้นำกระเป๋าดังกล่าวมาส่งมาให้ผู้อำนวยการโรงเรียน ประกาศตามหาผู้ลืมกระเป๋าเงินไว้ ทราบต่อมาก็คือ ผู้ปกครองนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เตรียมเงินจะไปชำระค่าปลาในตลาดและลืมวางไว้ ด้านในมีเงินสดอยู่ 1 แสนบาท พร้อมสร้อยคอทองคำจำนวนหนึ่ง ทางด้านนายอำนวย และนายจ้อย กล่าวว่า มีรู้สึกภาคภูมิใจที่เก็บเงินส่งคืนเจ้าของในครั้งนี้ ซึ่งพวกตนได้รับการดูแลอบรมจากทางท่านผู้อำนวยการโรงเรียนที่ทำให้กำลังใจ คอยสอนเสมอให้ทำความดีและเมื่อได้ทำแล้วได้รับประโยชน์จากรื่องที่เรอนำมาเล่าอย่างแน่นอน

พุด : ฉันก็คิดเหมือนกับเธอจ๊ะ ว่าเพื่อนๆ น่าจะชอบเรื่องที่ฉันนำมาเล่าในวันนี้

โต : ฉันว่าตอนนี้ก็ใกล้เข้าเรียนภาคบ่ายแล้ว พวกเราไปเตรียมตัวเข้าเรียนกันเถอะ

เด็กทั้งสามรู้สึกปลาบปลื้มใจกับเรื่องราวที่ได้อ่าน และต่างก็คิดในใจว่าเมื่อโตขึ้นจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้อื่นเช่นเดียวกับ รบภ. ผู้ซื่อสัตย์ทั้งสองคน

---

เค้าโครงจาก เรื่องจริง ของคุณเอนก พุดเนตร

ข้อมูลจาก : ไทยรัฐออนไลน์ 17 พ.ย. 2558

<http://www.thairath.co.th>

**แบบทดสอบท้ายเรื่อง****จงตอบคำถามต่อไปนี้**

1. จากเรื่องทีอ่าน ผู้เก็บกระเป๋าสตางค์และทรัพย์สินดังกล่าวได้ ทำหน้าที่ใดในโรงเรียน

ตอบ.....

2. ใครเป็นเจ้าของกระเป๋าสตางค์และทรัพย์สินที่พบ

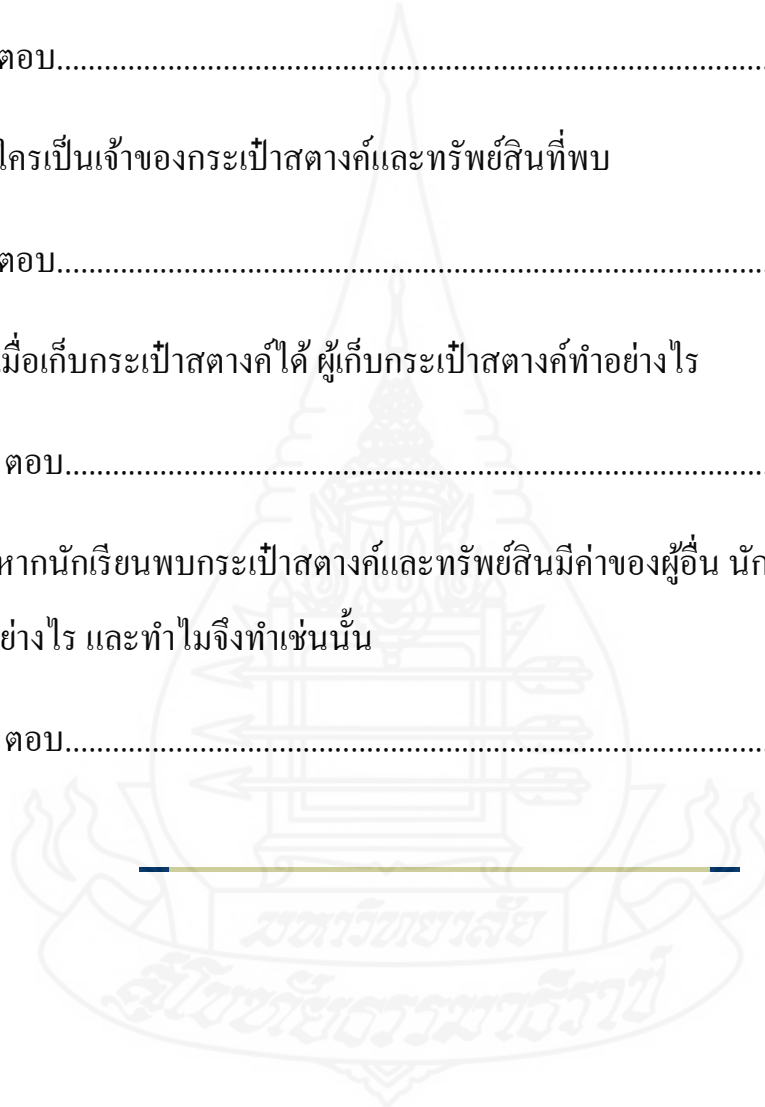
ตอบ.....

3. เมื่อเก็บกระเป๋าสตางค์ได้ ผู้เก็บกระเป๋าสตางค์ทำอะไร

ตอบ.....

4. หากนักเรียนพบกระเป๋าสตางค์และทรัพย์สินมีค่าของผู้อื่น นักเรียนจะ  
อย่างไร และทำไมจึงทำเช่นนั้น

ตอบ.....



## คำอธิบายศัพท์

ทนาย	หมายถึง	ศาลคณะเน
ปริศนา	หมายถึง	คำถาม ปัญหา สิ่งที่มีเงื่อนไข
รักษา	หมายถึง	ดูแล ป้องกัน
ประชุม	หมายถึง	การพบปะเพื่อปรึกษาหารือ
ผู้อำนวยการ	หมายถึง	ตำแหน่งหัวหน้างาน บริหาร องค์กร
ประกาศ	หมายถึง	ป่าวร้อง แจ้งให้ทราบ
เชื่อมั่น	หมายถึง	เชื่อฝีมือ ไว้ใจ
ภาคภูมิใจ	หมายถึง	รู้สึกว่ามีเกียรติยศ อิ่มเอมใจ



## เรื่องที่แปด

### สตางค์ของใครครับ



ก่อนนอนทุกๆ คืน ดวงแก้วและคุณแม่มี  
กิจวัตรประจำวันที่จะต้องทำด้วยกันทุกๆคืน คือคุณ  
แม่จะต้องหานิทานสักเรื่องมาเล่าให้ดวงแก้วฟัง  
และคืนนี้ก็เช่นเคย

ดวงแก้ว : คืนนี้คุณแม่มีนิทานเรื่องอะไรมาเล่าให้  
หนูฟังคะ

คุณแม่ : มีสิจ๊ะ วันนี้คุณแม่ซื้อหนังสือนิทานมาเรื่องหนึ่งจะเล่าให้หนูฟัง หนูต้องชอบ  
แน่ๆ

ดวงแก้ว : ดีใจจังเลยคะ เรื่องเป็นยังไงคะ

คุณแม่ : เป็นเรื่องของเด็กผู้ชายคนหนึ่งที่มีความซื่อสัตย์จ๊ะ เรื่องนี้มีอยู่ว่า

วันหนึ่งเด็กชายโหน่งออกมาซื้อไอศกรีมที่หน้าบ้าน และได้มีขบวนแห่ผ่านมา  
ที่หน้าบ้านของเขาพอดี เขายืนดูอย่างตื่นตื่น กลองยาว มีนางรำกำลังฟ้อนรำ ส่วน  
ด้านหน้ามีคนสวมชุดเสือ และมีนายพรานเดินย่องตามจิ้งหะ ขบวนแห่นี้เรียกว่า กระตั่ว  
แทงเสือ โหน่งยืนดูอย่างเพลิดเพลินจนลืมเข้าบ้าน เมื่อขบวนแห่ผ่านไปแล้วเขา  
สังเกตเห็นอะไรบางอย่างตกอยู่ที่พื้น เขาเก็บขึ้นมาดูจึงพบว่า เป็นเงินเหรียญสิบบาทหนึ่ง  
เหรียญ โหน่งคิดถึงคำสอนของแม่ที่แม่สอนเขาว่า “เวลาเก็บสิ่งของอะไรได้ต้องนำไป  
คืนเจ้าของ” โหน่งรีบวิ่งตามขบวนแห่เมื่อสักครู่นี้เพิ่งผ่านหน้าบ้านของเขาไปเพราะคิด  
ว่าคงเป็นเงินของใครสักคนที่ทำหล่นไว้แต่ก็ตามไม่ทันเพราะขบวนแห่ได้ข้ามถนน  
หายไปในวัดฝั่งตรงข้ามเสียแล้ว โหน่งไม่กล้าข้ามถนนไปคนเดียวเพราะกลัวว่าจะชน



เมื่อมองไปที่สี่แยกโหนดเห็นตำรวจจราจร จึงรีบเดินเข้าไปขอความช่วยเหลือ แต่คุณตำรวจกลับบอกกับโหนดว่า “คุณเป็นตำรวจจราจรนะหนู ต้องคอยดูแลการจราจรบนถนน และตอนนี้กำลังยุ่งมากจริงๆ คงไปกับหนูไม่ได้หรอก หนูรีบกลับบ้านเถอะ เดี่ยวแม่จะเป็นห่วง ส่วนเงินนี้หนูเก็บไว้เถอะแค่สลิปบาทเอง ไม่มีใครตามหาเงินแค่นี้หรอก”

โหนดเดินจากมาพร้อมกับคิดว่า เงินตั้งสลิปบาททำไมเจ้าของไม่ตามหา สำหรับโหนดเงินจำนวนนี้ซื้อขนมได้ตั้งเยอะ โหนดเดินไปเรื่อยๆก็พบคนขายปลาหมึกบด จึงเข้าไปถามว่า “คุณลุงพอจะรู้ไหมครับว่าใครเป็นคนทำสตางค์หล่น” คนขายปลาหมึกบดตอบโหนดว่า “ไม่รู้ว่าเงินของใครหรอก แต่ถ้าใครเจอก็เป็นของคนนั้น ไม่เห็นจะต้องตามหาเลย อีกทั้งยังบอกให้โหนดนำเงินที่เก็บได้มาซื้อปลาหมึกของตนเองอีกด้วย แต่โหนดกลับคิดว่าไม่ใช่สตางค์ของโหนดนี่นา จะเอามาใช้ได้อย่างไร

เมื่อใกล้จะถึงบ้าน โหนดก็พบกับคนเข็นผลไม้ขายอีกคนหนึ่ง โหนดก็ทำเช่นเดิมคือเข้าไปสอบถามหาเจ้าของเงิน แต่คนขายผลไม้กลับบอกว่า เงินของใครก็ไม่รู้ เสียเวลาตามหาเปล่า ๆ หนูเก็บเงินนั้นไว้ซื้อขนม หรือใส่กระปุกจะดีกว่า แต่โหนดกลับคิดในใจว่า เจ้าของเงินคงอยากได้เงินของตนเองไปซื้อขนมหรือหยอดกระปุกเหมือนกัน

พอถึงบ้าน โหนดรีบเล่าเรื่องให้แม่ฟังและบอกกับแม่ว่า “โหนดอยากเอาไปคืนให้เจ้าของ” แม่ยิ้มกับโหนดแล้วบอกว่าสิ่งที่โหนดคิดเป็นสิ่งที่ดีและถูกต้อง เพราะสิ่งใดที่ไม่ใช่ของของเราก็ควรคืนให้เจ้าของ แม่บอกกับโหนดว่า จะไปช่วยโหนดตามหาเจ้าของเงินอีกครั้งหนึ่ง โหนดดีใจและรีบบอกว่า “ดีครับแม่” ดังนั้น โหนดกับแม่จึงออกมาหน้าบ้านเพื่อถามคนที่ผ่านไปมาว่า ได้ทำเงินหล่นหายหรือไม่ แต่ก็ไม่มีใครทำสตางค์หล่นหายสักคน ในขณะที่โหนดเฝ้าคิดว่าใครเป็นเจ้าของสตางค์นั้นเอง ก็ได้ยินเสียงเด็กผู้หญิงคนหนึ่งเดินร้องไห้ แม่จึงถามว่า “หนูจ้ำร้องไห้ทำไมหรือจ๊ะ มีเรื่องอะไรเล่าให้น้าฟังได้

ไหม” เด็กผู้หญิงบอกกับแม่ว่า “หนูทำเงินที่ขายพวงมาลัยหล่นหายไปหมดเลยคะ กระเป๋ามันรั่วขาดเป็นรู หล่นไปเมื่อไหร่ไม่รู้ ตั้งสามสิบบาทเนอะ”

แม่ยิ้มแล้วปลอบเด็กผู้หญิงคนนั้นแล้วบอกว่า โหน่งเก็บเงินได้สิบบาทคงเป็นเงินของหนู เขากำลังตามหาเจ้าของอยู่พอดี โหน่งยิ้มและยื่นเงินสิบบาทในมือให้เด็กผู้หญิง แล้วแม่ก็หยิบเงินในกระเป๋าอีกยี่สิบบาทยื่นให้เช่นเดียวกันพร้อมกับบอกว่า “นี่จะอีกยี่สิบบาท น้ำก็เก็บได้เหมือนกัน” เด็กผู้หญิงยิ้มดีใจและกล่าวขอบคุณ โหน่งกับแม่ที่เก็บเงินได้ เด็กผู้หญิงมอบพวงมาลัยให้กับแม่และโหน่งเป็นการตอบแทน ก่อนจะจากไป โหน่งรู้สึกสุขใจยิ่งนักที่ได้ทำความดีเพื่อผู้อื่น

“นิทานจบแล้วจ๊ะ” คุณแม่บอกกับดวงแก้ว “ชอบไหมลูกนิทานเรื่องที่แม่เล่าในวันนี้ ดวงแก้ว : สนุกมากเลยคะแม่ นอกจากสนุกแล้วยังให้ข้อคิดและคติสอนใจอีกด้วย คินนี้ ดวงแก้วคงนอนหลับฝันดีแน่ๆคะคุณแม่

คุณแม่ : ถ้าอย่างนั้นพรุ่งนี้แม่จะหานิทานสนุก ๆ มาเล่าให้หนูฟังอีกนะจ๊ะ

คุณแม่ยิ้มอย่างพอใจแล้วบอกราตรีสวัสดิ์ดวงแก้ว ดวงแก้วยิ้มและหลับลงอย่างมีความสุข

---

เรียบเรียงจากนิทาน เรื่อง สดางค์ของใครครับ

ผู้แต่ง : สุรศักดิ์ พุ่มรัก



## แบบทดสอบท้ายเรื่อง

## จงเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. โฉนดพบเงิน ณ บริเวณใด

ก. หลังบ้าน                      ข. หน้าบ้าน                      ค. ข้างบ้าน                      ง. ริมรั้ว

2. เหรียญที่โฉนดพบเป็นจำนวนเงินเท่าไร

ก. เหรียญ 1 บาท              ข. เหรียญ 2 บาท              ค. เหรียญ 5 บาท              ง. เหรียญ 10 บาท

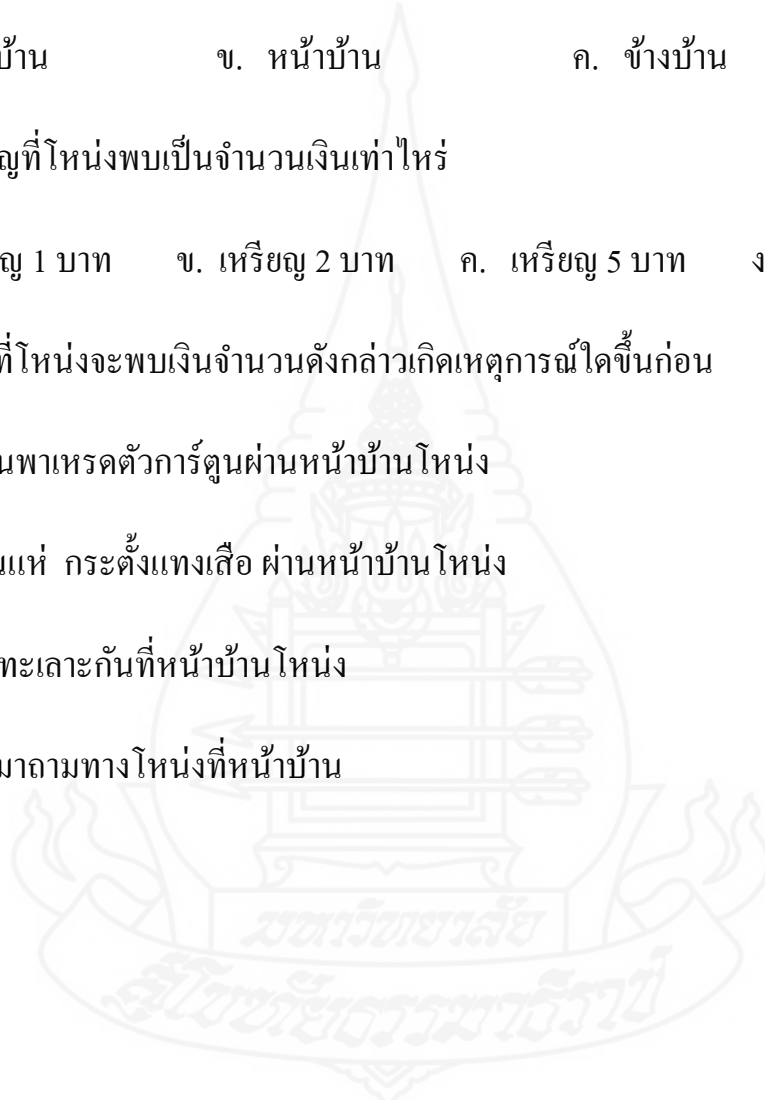
3. ก่อนที่โฉนดจะพบเงินจำนวนดังกล่าวเกิดเหตุการณ์ใดขึ้นก่อน

ก. ขบวนพาเหรดตัวการ์ตูนผ่านหน้าบ้านโฉนด

ข. ขบวนแห่ กระจังแทงเสื่อ ผ่านหน้าบ้านโฉนด

ค. มีคนทะเลาะกันที่หน้าบ้านโฉนด

ง. มีคนมาถามทางโฉนดที่หน้าบ้าน



## คำอธิบายศัพท์

กิจวัตร	หมายถึง	กิจที่ทำสม่ำเสมอ
นิทาน	หมายถึง	เรื่องเล่าที่สืบต่อกันมา เรื่องที่แต่งขึ้น เพื่ออ่านเล่น
ขบวน	หมายถึง	หมู่ กระบวน กลุ่ม
แห่	หมายถึง	ขบวนที่เดินไปพร้อมกับการตกแต่ง ต่างๆอย่างครึกครื้น
พ็อน	หมายถึง	รำ ระบำ
กระต๊ว	หมายถึง	นกแก้วจำพวกหนึ่ง นกกระต๊ว
จราจร	หมายถึง	การไปตามเส้นทาง
หล่น	หมายถึง	ตกลงมา ร่วง
มาลัย	หมายถึง	ดอกไม้ที่ร้อยเป็นพวง พวงดอกไม้



## เรื่องที่ เก้า

## ลุงใจคนซื้อ

หลังรับประทานอาหารเช้า  
แล้ว หนุงหนิงช่วยคุณแม่ล้างจาน  
ความสะอาดโต๊ะอาหารเสร็จ  
เดินออกมาจากในครัว เห็นคุณตา  
หนังสืออยู่ที่โซฟาตัวโปรด จึงเดิน

หนุงหนิง : คุณตานั่งอ่าน  
อะไรอยู่หรือคะ ให้หนุงหนิงอ่าน

คุณตา : อ้อ ได้สิหนุงหนิง  
หนังสือเห็นหนังสือนิทานเรื่องนี้ น่าสนใจเลยซื้อกลับมาบ้านตั้งใจว่าจะซื้อมาให้หลาน  
อยู่พอดี

คุณตา : เป็นนิทานส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตนะจ๊ะ

หนุงหนิง : น่าสนใจจังเลยคะ วันนี้ที่โรงเรียน คุณครูจรรยาณี ก็สอนเรื่องความ  
ซื่อสัตย์สุจริตอยู่พอดีเลยคะ

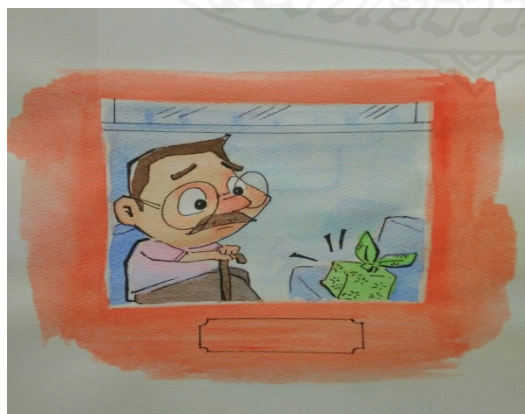
ถ้าอย่างนั้นหนุงหนิงขออ่านเลยนะคะ



เสร็จเรียบร้อยแล้ว  
อาหารและทำ  
เรียบร้อยแล้ว  
กำลังนั่งอ่าน  
เข้าไปหา

หนังสือเรื่อง  
ด้วยได้ไหมคะ

วันนี้ตาไปร้าน



เรื่องนี้มียู่ว่า มีพ่อค้าคนหนึ่งค้าขาย  
เอาแต่กำไร ของที่เกขายนั้นล้วนแต่มี  
ราคาแพงเพราะแกเอากำไรเกินควร แต่  
ผู้คนแถวนั้นก็จำยอมต้องซื้อของในร้าน  
ของแกเนื่องจากว่ามีอยู่ร้านเดียวเท่านั้น

กิจการของพ่อค้าคนนี้จึงรุ่งเรืองจากร้านเล็กๆ ต่อมาเมื่อได้กำไรมากก็ขยายกิจการเป็นร้านใหญ่โตขึ้น

วันหนึ่งพ่อค้าคนนี้ต้องเดินทางไปตามเก็บเงินลูกหนี้ที่อยู่ห่างไกลออกไป ตอนกลับนั้นแกได้ตัดสินใจว่าขึ้นรถไฟจะดีกว่า เพราะปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย เมื่อขึ้นรถไฟแล้วพ่อค้าก็ผลอหลับไปด้วยความเหน็ดเหนื่อย พอถึงสถานีที่ตนจะลงก็รีบลงจากรถไฟจนลืมห่อเงินของตนเอง

ลุงใจมีอาชีพทำนาซึ่งที่นั่งอยู่ด้านตรงข้ามกับพ่อค้าตื่นขึ้นมา หลังจากหลับระหว่างทางเช่นเดียวกัน ก่อนจะลงจากรถไฟนั้น ได้เหลียวไปเห็นห่อของของพ่อค้าคิดว่าเจ้าของคงลืมทิ้งไว้ ด้วยความที่แกเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์สุจริตก็คิดว่าปานนี้เจ้าของคงเดือดร้อนใจอยากได้ของของตนคืนและตั้งใจว่าจะนำไปคืนให้กับเจ้าของโดยเร็ว ฝ่ายพ่อค้าเมื่อรู้ว่าห่อเงินของตนเองหายไปก็กระวนกระวายใจรีบไปแจ้งความ และประกาศว่าใครที่นำห่อเงินมาคืนให้จะมอบเงินรางวัลให้เป็นเงินจำนวนหนึ่งพันบาท เมื่อลุงใจได้ยินข่าวจึงรีบนำห่อเงินนั้นมาคืนให้กับเจ้าของ เมื่อพ่อค้าเห็นลุงใจนำห่อเงินมาคืนก็เกิดเสียดายเงินที่ตั้งรางวัลเอาไว้ได้คิดกลอุบายขึ้นมา จึงได้บอกกับตำรวจว่า เงินในห่อนั้นอยู่ครบ แต่แหวนที่อยู่ในห่อเดียวกันนี้กับหายไป ตำรวจจึงจับลุงใจ ทั้งที่ลุงใจพยายามบอกว่า ในห่อนั้นไม่มีแหวนแม้แต่วงเดียว

เมื่อถึงวันพิพากษาคดีความ จากการสอบสวนผู้พิพากษาก็รู้ทันทีว่า พ่อค้ากล่าวร้ายลุงใจ เนื่องจากพ่อค้านั้นให้การไม่น่าเชื่อถือให้การกลับไปกลับมาคล้ายคนโกหกที่กลัวคนจับได้ จึงพิพากษาว่าห่อเงินที่ลุงใจเก็บได้นั้นคงไม่ใช่ห่อเงินของพ่อค้า เนื่องจากว่าห่อเงินของพ่อค้านั้นมีแหวนมีค่าอยู่ด้วย แต่ห่อเงินที่ลุงใจเก็บได้มีแต่เงินแต่ไม่มีแหวนจึงมอบเงินในห่อนั้นให้กับผู้ที่เก็บได้ คือลุงใจผู้ซื่อสัตย์ที่นำเงินมาคืน พ่อค้าจึงได้แต่โทษความโง่เขลาของตนเองที่ถ้าตอนแรกตนเองมอบเงินรางวัลให้กับลุงใจเพียงหนึ่งพันบาทก็คงไม่ต้องเสียเงินจำนวนมากในวันนี้

เมื่ออ่านนิทานจบหญิงหนึ่งบอกกับคุณตาว่า “นิทานเรื่องนี้สนุกมากเลยคะ และให้คติสอนใจอีกด้วย ขอบขอบคุณตามากนะคะที่ซื้อหนังสือนิทานเล่มนี้ให้หญิงหนึ่ง”

คุณตา : ไม่เป็นไรหรอกจ้ะ แต่ตอนนี้ได้เวลาที่หนุ่่งหนิงจะต้องไปอาบน้ำและเข้านอนแล้วละ

หนุ่่งหนิงยิ้มให้คุณตา และลาคุณตาขึ้นบ้านเพื่ออาบน้ำ และเข้านอน พร้อมกับคิดในใจว่า วันนี้หนุ่่งหนิงคงหลับฝันดีเพราะได้อ่านนิทานสนุกๆ ของคุณตาแน่นอน



---

เรียบเรียงจาก นิทาน เรื่อง ลูกใจคนชื้อ

ผู้แต่ง : นุ่่ง นุ่่งตัน

แบบทดสอบท้ายเรื่อง

ตอนที่ 1 จงวิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละครจากเรื่องที่อ่าน

1. พ่อค้า มีลักษณะนิสัย.....

.....

.....

2. ลูกใจ มีลักษณะนิสัย.....

.....

.....



## คำอธิบายศัพท์

ชื่อ	หมายถึง	ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม, ไม่คดโกง
ส่งเสริม	หมายถึง	เกื้อหนุน หนุนหลัง สนับสนุน
คุณธรรม	หมายถึง	สภาพแห่งความดี
กิจการ	หมายถึง	ธุระ การงานที่ประกอบ
กระวนกระวาย	หมายถึง	ดิ้นรน เร่าร้อน กระสับกระส่าย
รางวัล	หมายถึง	สิ่งของที่ให้ด้วยความชอบหรือเพื่อ เป็นสินน้ำใจ
คดี	หมายถึง	เรื่องที่เกิดขึ้นในทางกฎหมาย
เขลา	หมายถึง	ไม่ฉลาด ขาดไหวพริบ รู้ไม่เท่าทัน

## เรื่องที่สิบ

### ตั้งค์ทอน



เช้าวันนี้อากาศสดใสเหมือนทุกวัน ลูกน้ำตื่นขึ้นมาแต่เช้าเช่นเคย หลังอาบน้ำเรียบร้อยแล้ว ลูกน้ำเดินออกมานอกบ้าน พบคุณพ่อและคุณแม่นั่งอยู่หน้าบ้านจึงเข้าไปสมทบด้วย

ลูกน้ำ : คุณพ่อกับคุณแม่กำลังคุยอะไรกันอยู่คะ เอ้ ! แล้วคุณพ่อกำลังถือหนังสืออะไรอยู่หรือคะ

คุณแม่ : คุณพ่อกำลังให้แม่ดูหนังสือนิทานที่ซื้อ

มาฝากลูกน้ำอยู่จ๊ะ

ลูกน้ำ : ตื่นเต้นจังเลยคะ คุณพ่อซื้อหนังสือนิทานเรื่องอะไรมาฝากลูกน้ำคะหรือคะ

คุณพ่อ : ลูกน้ำลองอ่านให้พ่อกับแม่ฟังสิลูกว่าเรื่องอะไร

ลูกน้ำรับหนังสือในมือคุณพ่อมารับอ่านชื่อเรื่อง “ เรื่องตั้งค์ทอน ถ้าอย่างนั้นลูกน้ำอ่านเลยนะคะ” ลูกน้ำเปิดหนังสือและอ่านออกเสียงให้คุณพ่อและคุณแม่ฟังอย่างตั้งใจ

ในวันหยุดวันหนึ่งคุณแม่ของโจ้มักจะทำอาหารอร่อย ๆ ให้โจ้ได้ทานเป็นประจำ ในขณะที่คุณแม่ของโจ้กำลังทำอาหารอยู่นั้น เหลือบเห็นโจ้กำลังเล่นของเล่นอยู่ จึงบอกกับโจ้ว่า “โจ้จะ ช่วยไปซื้อผักให้แม่หน่อยได้ไหมลูก” โจ้ตั้งใจที่ได้มีโอกาสช่วยเหลือแม่ โจ้ยิ้มและตอบรับแม่ว่า

โจ้ : ได้สิครับแม่

แม่ส่งเงินจำนวน 20 บาทให้โจ้ แล้วบอกกับโจ้ให้ซื้อผักกาดราคา 15 บาท และตัวเองได้รับเงินทอนกลับมา 5 บาท โจ้รับเงินจากแม่และเดินไปที่ร้านค้าหน้าปากซอยที่แม่ซื้อของเป็นประจำ เมื่อโจ้ไปถึงที่ร้านค้าก็พบว่าป้าอ้วนเจ้าของร้านกำลังวุ่นวาย เนื่องจาก



วันนี้มีลูกค้าค่อนข้างมาก โจ้บอกกับป้าอ้วนว่า

“ป้าครับ แม่ให้มาซื้อผักกาด 15 บาทครับ” เมื่อได้รับของตามต้องการ โจ้ส่งธนบัตรจำนวน 20 บาทให้ป้าอ้วน ป้าอ้วนส่งเหรียญที่เป็นตังค์ทอนให้โจ้มาหนึ่งเหรียญ โจ้มองตังค์ทอนที่ป้าอ้วนให้มาในมือแล้วก็บอกกับตัวเองว่า “ป้าอ้วนต้องทอนเงินผิดแน่ๆ เพราะแม่บอกว่าต้องได้รับเงินทอนแค่ 5 บาท แต่ป้าอ้วนทอนให้มาตั้ง 10 บาทแน่ะ ดีจังเลยตอนนี้ฉันมีเงินค่าขนมเพิ่มอีกตั้ง 5 บาทแน่ะ” จากนั้น โจ้ก็รีบเดินกลับบ้านเพราะกลัวป้าอ้วนจะจำได้ว่าทอนเงินเกินให้โจ้ แต่ระหว่างทางกลับบ้านนั้น โจ้รู้สึกไม่สบายใจ โจ้รู้สึกว่าสิ่งต่างๆ รอบตัวของโจ้เริ่มเปลี่ยนไป เหมือนกับว่าร่างกายของตนเองร้อนเหมือนไฟคลอกเหมือนมีข้างมาขึ้นทับ เมื่อสิ่งรอบตัวเกลียดเขา รู้สึกเหมือนถนนที่เขาเดินกลายเป็นน้ำแข็งและเหมือนตัวเองเดินอยู่บนท้องทะเลทรายทั้งหมดนี้เพราะ โจ้คิดเอาเงินที่ไม่ใช่เงินของตัวเองมาใช้ เพราะถ้าหากป้าอ้วนนึกขึ้นได้คงเกลียด โจ้และหากแม่รู้คงเสียใจ เมื่อคิดได้ดังนั้น โจ้จึงกลับไปยังที่ร้านของป้าอ้วน และบอกกับป้าอ้วนว่า “ป้าครับ เมื่อกี้ป้าทอนเงินเกินให้ผมมา 5 บาทครับ”

ป้าอ้วนมองหน้าของโจ้แล้วยิ้มและกล่าวชมโจ้ว่า “โจ้เป็นเด็กดี ที่มีความซื่อสัตย์มากจ๊ะ”



ระหว่างทางกลับบ้านช่างแตกต่างจากเมื่อกี้ก่อนที่โจ้จะนำเงินไปคืนให้ป้าอ้วนอย่างมากมาย เพราะคราวนี้โจ้กลับรู้สึกว่าหัวใจของตนเองพองโต เหมือนตัวเองเบาหวิวอยู่บนปุยเมฆ เหมือนทุกสิ่งรอบกายกำลังยิ้มให้เขา เหมือนดอกไม้ข้างทางกำลังแบ่งบานเมื่อเขาเดินผ่าน เหมือนทางเดินกลับบ้านกลายเป็นสายรุ้งที่สวยงาม และรู้สึกว่าตัวของ

ตัวเองเบาสบายเหมือนฟองคลื่น แม่เองถ้ารู้เรื่องนี้ก็ต้องดีใจและภูมิใจในตัวเขาอย่าง  
แน่นอน ความรู้สึกนี้มาจากการที่เขาเป็นเด็กที่มีความซื่อสัตย์นั่นเอง

เมื่อลูกน้ำอ่านจบคุณพ่อและคุณแม่ก็ปรบมือให้กับลูกน้ำพร้อมๆ กัน “ลูกน้ำอ่าน  
หนังสือเก่งมากเลยลูกและยังอ่านอย่างชัดเจนอีกด้วย” คุณแม่บอก

ลูกน้ำ : นิทานเรื่องนี้สนุกมากเลยคะ หนูเป็นเด็กดีเหมือนโจ้เป็นเด็กที่มีความ  
ซื่อสัตย์ คุณพ่อและคุณแม่จะได้ดีใจ และภูมิใจในตัวหนู

พ่อและแม่ต่างมองหน้าและยิ้มให้กันที่คิดไม่ผิดที่จะปลูกฝังให้ลูกน้ำเป็นเด็กดีมี  
ความซื่อสัตย์ด้วยการอ่านนิทาน เพราะนอกจากลูกน้ำจะฝึกการอ่านแล้วลูกน้ำยังได้  
เรียนรู้คุณธรรมที่แฝงอยู่ในนิทานอีกด้วย




---

เรียบเรียงจากนิทาน เรื่อง ตังค์ทอน

ผู้แต่ง : ก้องเกียรติ กองจันดี

### แบบทดสอบท้ายเรื่อง

จงบอกความรู้สึกของนักเรียน หากนักเรียนต้องพบกับเหตุการณ์ต่อไปนี้

1. เมื่อนักเรียนลอกข้อสอบเพื่อน นักเรียนจะมีความรู้สึก.....

เพราะ.....

2. เมื่อนักเรียนโกหกคุณครูว่าลืมสมุดการบ้าน ไว้ที่บ้าน แต่ความจริงแล้วนักเรียนไม่ได้ทำการบ้านมา นักเรียนจะมีความรู้สึก.....

เพราะ.....

3. เมื่อนักเรียนโกหกแม่ว่าทำการบ้านเสร็จแล้ว แต่ความจริงนักเรียนอยากออกไปเล่นกับเพื่อนมากกว่านักเรียนจะมีความรู้สึก.....

เพราะ.....

4. เมื่อนักเรียนพบสิ่งของมีค่า แล้วนำส่งคืนให้เจ้าของนักเรียนจะมีความรู้สึก

เพราะ.....

5. เมื่อนักเรียนเห็นเพื่อนกำลังเดือดร้อน แล้วนักเรียนได้ให้ความช่วยเหลือ นักเรียนจะมีความรู้สึก.....

เพราะ.....



## คำอธิบายศัพท์

ผักกาด	หมายถึง	ชื่อไม้ล้มลุกหลายชนิดใช้ใบและหัวเป็นผัก
คลอก	หมายถึง	อาการที่ไฟล้่อมเผา เผา
ทะเลทราย	หมายถึง	อาณาบริเวณที่กว้างใหญ่เต็มไปด้วยทรายมีพืชขึ้นอยู่น้อยมาก
ปลุกฝัง	หมายถึง	แนะนำสั่งสอน
แฝง	หมายถึง	หลบ แอบ ซ่อน เร้น โดยอาศัยสิ่งกำบัง,เคลือบคลุม
สมทบ	หมายถึง	ร่วมเข้าด้วย ร่วมด้วย
วุ่นวาย	หมายถึง	เกิดความไม่สงบ เอาเป็นธุระมากเกินไป สับสน

## เรื่องที่ ถีบเอ็ด

### ชายตัดฟันที่ชื่อสัตย์



บ่ายวันเสาร์หลังจากรับประทานอาหารกลางวันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต้นกล้ากับต้นข้าวสองพี่น้องเข้ามานั่งเล่นในห้องหนังสือของคุณพ่อเหมือนเช่นเคย ต้นกล้าชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และความรู้รอบตัว ส่วนต้นข้าวน้องสาวนั้นชอบอ่านหนังสือประเภทนิทาน ต้นข้าวหยิบหนังสือขึ้นมาหนึ่งเล่มแล้วพูดกับพี่ชายว่า “พี่ต้นกล้าดูหนังสือเล่มนี้สิคะ ต้นข้าวไม่เคยเห็นเลย สงสัยคุณพ่อต้องซื้อมาใหม่แน่เลยคะ”

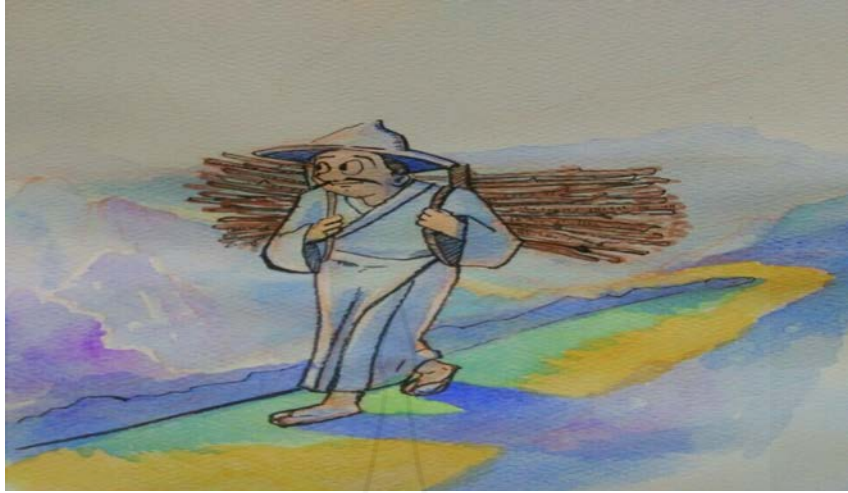
ต้นกล้า : หนังสือชื่ออะไรหรือจ๊ะน้อง

ต้นข้าว : ชื่อ นิทานคุณธรรมคะ ในเล่มมีนิทานหลายเรื่องที่สุดแถมคุณธรรมไว้หลากหลายคะ

ต้นกล้า : น่าสนใจดีนะ เราลองเปิดอ่านกันไหม

ต้นข้าว : ถ้าอย่างนั้นอ่านเรื่องนี้ใหม่คะ มีชื่อเรื่องว่า “ชายตัดฟันที่ชื่อสัตย์”

ต้นกล้า : ดีจ๊ะ เราเริ่มอ่านกันเลยดีกว่า



ณ เชิงเขาแห่งหนึ่งมีชายตัดฟืนคนหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่กับมารดาที่มีอายุมากและสุขภาพไม่ค่อยดีเนื่องจากชราภาพมากแล้ว ชายตัดฟืนคนนี้เป็นคนขยัน ในทุกๆ เช้าเขาจะต้องขึ้นไปตัดฟืนทุกวันเพื่อหาเงินมาเป็นค่ารักษามารดาที่ป่วยอยู่

วันหนึ่งเขาก็ไปตัดฟืนเช่นทุกวัน วันนี้เขาตัดฟืนได้มัดใหญ่จึงนำมัดแบกขึ้นหลัง แล้วนำแวนคู้ใจเสียบไว้ที่เอวของตนเองจากนั้นก็รีบเดินกลับบ้าน ขณะที่เขาเดินกลับบ้านนี้เองเขาก็เกิดกระหายน้ำขึ้นมา จึงเดิน ไปที่ริมสระน้ำข้างทาง แล้วก็ก้มลงเพื่อที่จะกินน้ำ แต่สิ่งที่เขาคาดไม่ถึงก็คือ ขวานที่เป็นเครื่องมือในการทำมาหากินของเขาตกลงไปในน้ำขณะที่เขาก็ก้มลงนั่นเอง ชายตัดฟืนตกใจมากเพราะขวานนั้นมีความสำคัญกับเขามากเพราะถ้าไม่มีขวานเขาก็ไม่สามารถตัดฟืนได้และเขาจะหาเงินที่ไหนซื้อยามารักษาแม่ที่ป่วยได้ สระน้ำแห่งนี้ก็ลึกมาก และตัวของเขาเองก็ว่ายน้ำไม่เป็น คิดไปคิดมาชายตัดฟืนก็ร้องไห้ขึ้นมา เสียงร้องของเขาดังมากจนทำให้เซียนเต่าที่สถิตอยู่ในสระน้ำได้ยิน จึงขึ้นมาบนผิวน้ำแล้วถามชายตัดฟืนว่า “น้องเล็กที่น่าสงสาร เจ้าเป็นอะไรหรือ ทำไมร้องไห้โศกเศร้าเช่นนี้” ชายตัดฟืนจึงได้เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมดให้เซียนเต่าฟัง

เมื่อฟังเรื่องราวทั้งหมดแล้ว เซียนเต่ารู้สึกสงสารและเห็นใจชายตัดฟืนมาก จึงได้ลงไปงมขวานทองในน้ำเล่มหนึ่งขึ้นมา แต่ชายตัดฟืนผู้นี้เป็นคนที่มีความซื่อสัตย์จึงบอกกับเซียนเต่าว่า “นี่ไม่ใช่ขวานของผม” เซียนเต่าจึงงมขวานเงินขึ้นมาใหม่แล้วพูดว่า “เอาไปเถอะนี่คงเป็นขวานของเจ้าที่ทำตกลงไป” แต่ก็เช่นเดิมชายตัด

พินก็ปฏิเสธว่าขวานนั้นก็ไม่ใช่ขวานของตนเองเช่นกัน ขวานของเขาเป็นเพียงขวานเหล็กธรรมดาๆเท่านั้น เซียนเต่าจึงมลงไปในสระน้ำเป็นครั้งที่สามและหยิบขวานเหล็กขึ้นมา ชายตัดพินรีบรับเอามาแล้วกล่าวว่า “นี่เป็นขวานของผมครับ ขอขอบคุณครับ” เซียนเต่ารู้สึกพอใจในความซื่อสัตย์ของชายตัดพินเป็นอันมาก จึงมอบทั้งขวานเงิน ขวานทองให้กับเขาทั้งหมดเพื่อตอบแทนความซื่อสัตย์ของเขา ชายตัดพินจึงได้นำขวานทั้งสามเล่มกลับบ้าน และนำขวานเงินและขวานทองไปขายและนำเงินมารักษามารดาของตนเองจนหายในที่สุด

เมื่ออ่านนิทานจบต้นข้าวบอกกับพี่ชายว่า “สนุกจังเลยนะค่ะ พี่ต้นกล้า”  
ต้นกล้ายิ้มรับอย่างมีความสุข

ต้นกล้า : ไข่จะน้อง สนุกมากเลย แต่ในเล่มนี้ยังมีนิทานเรื่องอื่น ๆ อีกไข่ไหมจะ

ต้นข้าว : ค่ะ ถ้าอย่างนั้นเรามาอ่านเรื่องอื่น ๆ กันต่อ นะค่ะ




---

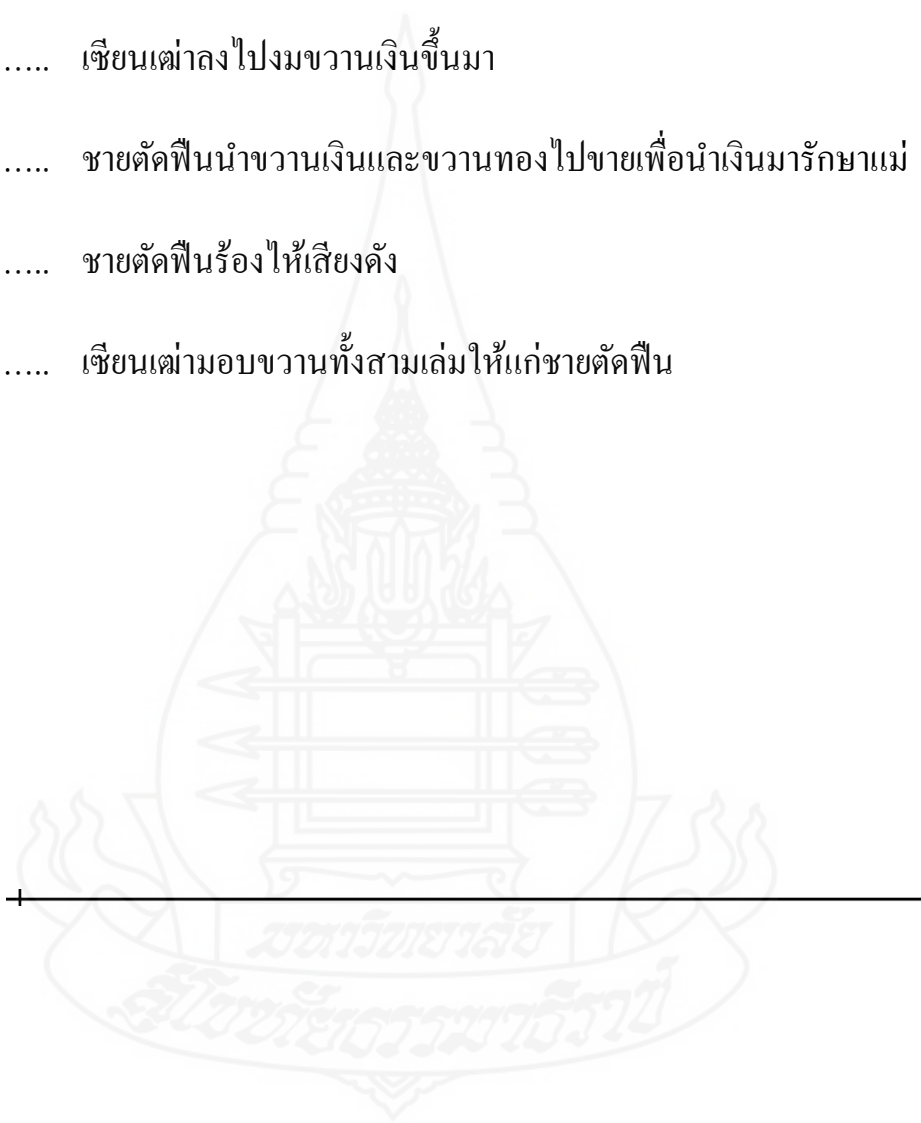
เรียบเรียงจากนิทาน เรื่อง ชายตัดพินที่ซื่อสัตย์

ผู้แต่ง : นิต์สน์ ชีระวิทย์

## แบบทดสอบท้ายเรื่อง

ตอนที่ 1 จงใส่หมายเลขเพื่อลำดับเรียงเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง

- ..... ชายตัดฟืนทำขวานหล่นลงน้ำ
- ..... เขียนเต่าลงไปงมขวานเงินขึ้นมา
- ..... ชายตัดฟืนนำขวานเงินและขวานทองไปขายเพื่อนำเงินมารักษาแม่
- ..... ชายตัดฟืนร้องไห้เสียงดัง
- ..... เขียนเต่ามอบขวานทั้งสามเล่มให้แก่ชายตัดฟืน





## คำอธิบายศัพท์

สอดแทรก	หมายถึง	แทรกเข้าไปในระหว่าง
พิน	หมายถึง	ไม้สำหรับใช้เป็นเชื้อไฟ
ขวาน	หมายถึง	เครื่องมือตัดหรือฟัน
เซียน	หมายถึง	ผู้วิเศษ
สถิต	หมายถึง	ตั้งอยู่ อยู่
โศก	หมายถึง	ความทุกข์ เศร้าใจ ความเดือดร้อนใจ
ปฏิเสธ	หมายถึง	ไม่รับ ไม่ยอมรับ
ตอบแทน	หมายถึง	ทำทดแทนแก่ผู้ทำก่อน ให้คืนแก่ผู้ให้ ก่อน



## เรื่องที่ สิบสอง

### ข้อสัถย์ เพราะคำสอนของแม่



เช้าวันศุกร์ เด็กๆ มาโรงเรียนแต่เช้า เหมือนเช่นเดิม วันนี้คุณครูจรรุณียื่นรับเด็กนักเรียนอยู่หน้าประตูโรงเรียน “สวัสดีค่ะ คุณครู” ผักบุ้ง กล่าวสวัสดีคุณครู

คุณครูจรรุณี : สวัสดีค่ะ ผักบุ้ง วันนี้คุณยายมาส่งเองหรือค่ะ

คุณยาย : ค่ะ ขอบคุณคุณครูมากนะคะที่ช่วยดูแลผักบุ้ง

คุณครูจรรุณี : ไม่เป็นไรค่ะ น้องผักบุ้งเป็นเด็กน่ารัก ตั้งใจเรียนมากค่ะ

คุณครูจรรุณีหันมายิ้มให้ผักบุ้งและบอกกับผักบุ้งว่า “ผักบุ้งรีบเข้าโรงเรียนเถอะจะ นี้ใกล้เวลาเข้าแถวแล้ว” ผักบุ้งตอบรับ และปฏิบัติตามคำสั่งของคุณครู

ชั่วโมงแรกของวันนี้เป็นชั่วโมงชมรมผักบุ้งอยู่ชมรมจริยธรรม คุณครูสมศรีจะมีเรื่องราวเกี่ยวกับ บุคคลที่มีคุณธรรมมาเล่าให้พวกเราฟังทุกชั่วโมง ผักบุ้งตื่นเต้นที่จะได้ฟังเรื่องราวจากคุณครู เพราะเป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีประโยชน์มาก

“นักเรียนทำความเคารพ” เสียงจากผู้นำชมรมบอกทำความเคารพเมื่อเห็นคุณครูสมศรี คุณครูประจำวิชาเดินเข้าห้อง “สวัสดิ์ครับ/ สวัสดิ์ค่ะ” เด็กกล่าวทำความเคารพพร้อมกัน



คุณครูสมศรี : สวัสดิ์ค่ะ เด็กๆ วันนี้เราจะมาคุยกันถึงเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตกันนะจ๊ะ ไหนนักเรียนลองยกตัวอย่างของความซื่อสัตย์สุจริตให้ครูฟังสิจ๊ะ

สิตา : ถ้าเราเก็บของได้ เราก็ควรนำส่งคืนเจ้าของค่ะ

ดวงแก้ว : แม่ค้าที่ซื่อสัตย์ต่อผู้บริโภค ไม่ค้ากำไรเกินควรค่ะ

คุณครูสมศรี : ดีมากจ๊ะ ถูกต้องแล้ววันนี้ครูมีตัวอย่างของคนดีที่มีความซื่อสัตย์สุจริต เพราะยึดมั่นในคำสั่งสอนของแม่ให้เป็นคนดี มาฝากจ๊ะ เริ่มเลยนะจ๊ะ



เรื่องนี้เป็นเรื่องราวของ ผู้รักษาความปลอดภัยคนหนึ่งที่มีชื่อว่า นายฤทธิ์ อายุ 19 ปี ซึ่งทำงานอยู่ ณ ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง นายฤทธิ์เป็นคน

ขยันและทำงานดี จนกระทั่งวันหนึ่ง นายฤทธิ์ปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ ขณะที่ นายฤทธิ์เข้าห้องน้ำนั้น ได้พบกระเป๋าเงินใบหนึ่ง และจำได้ว่าตอนที่ตนเองเดินเข้าห้องน้ำนั้นมาชายวัยกลางคนคนหนึ่งเดินสวนกับตนออกไป จึงรีบคว้ากระเป๋าเงินใบดังกล่าวเพื่อคืนเจ้าของ แต่ก็ไม่ทันเพราะ ชายดังกล่าวออกวิ่งไปจากลานจอดรถอย่างรวดเร็ว จึงนำกระเป๋าเงินใบดังกล่าวไปที่เคาน์เตอร์บริการลูกค้าภายในห้าง เพื่อแจ้งหัวหน้า รปภ. และฝ่ายประชาสัมพันธ์ของห้างประกาศตามหาเจ้าของต่อไป หลังจากนั้นอีกประมาณ 2 ชั่วโมงได้มีชายวัยกลางคนมาแจ้งกับทางห้างสรรพสินค้าว่าได้ลืมกระเป๋เงินไว้ในห้องน้ำชายบริเวณทางเข้าออกประตูที่ 6 ซึ่งเป็นห้องน้ำเดียวกันกับที่นายฤทธิ์พบกระเป๋าเงินใบดังกล่าว

ทางด้านประชาสัมพันธ์ของห้างสรรพสินค้าได้วิทยุแจ้งให้หัวหน้ารักษาความปลอดภัย และนายฤทธิ์มาพบเจ้าของกระเป๋าเงิน เมื่อตรวจสอบเงินสดภายในกระเป๋าเงินดังกล่าวพบว่า มีเงินสดตามจำนวน 3,00,000 บาทอยู่ครบถ้วน โดยเจ้าของกล่าวว่า ได้มาเบิกเงินจากธนาคาร และเข้าไปทำธุระในห้องน้ำและลืมกระเป๋าเงินไว้ ซึ่งมีความรู้สึกดีใจมากที่ได้กระเป๋าเงินคืน และยังได้มอบเงินให้กับนายฤทธิ์จำนวน 5,000 บาทเพื่อเป็นสินน้ำใจตอบแทนความซื่อสัตย์ด้วย



ส่วนตัวนายฤทธิ์เองกล่าวว่า ได้ยึดมั่นคำสอนของแม่เสมอที่ว่า “ห้ามหยิบหรือไปเอาของที่ไม่ใช่ของตนเองมาเป็นเจ้าของ แม้ว่าเราอาจจะยากจนก็ตาม ต้องมีความซื่อสัตย์”

เมื่อเล่าเรื่องจบนักเรียนพากันปรบมือให้กับคุณครูอย่างพอใจ

คุณครูสมศรี : เป็นอย่างไรบ้างจะดี๊ๆ จากเหตุการณ์นี้นักเรียนบอกคุณครูได้ไหมคะว่านักเรียนได้ประโยชน์อะไรบ้างจากเรื่องที่ครูเล่าให้ฟังเมื่อสักครู่นี้

ดวงใจ : ได้คิดสนใจในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตค่ะ ว่าหากพบเจอของที่ไม่ใช่ของเราควรนำส่งคืนให้กับเจ้าของค่ะ

คุณครูสมศรี : ดีมากจ้ะ ครูหวังว่านักเรียนจะนำคุณธรรมที่ได้เรียนมาไปใช้ใน  
ชีวิตประจำวัน และสามารถทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมต่อไปในอนาคต  
ได้นะจ้ะ




---

เค้าโครงเรื่องจริงของคุณณัฐพงษ์ ฤทธิเดช

ข้อมูลจาก : ไทยรัฐออนไลน์ 1 ธ.ค. 2558

www. <http://www.thairath.co.th>

## แบบทดสอบท้ายเรื่อง

จงตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

1. นายฤทธิ์เก็บกระเป๋าสเงินได้ที่ใด

.....

2. นายฤทธิ์ดำเนินการอย่างไร เมื่อพบกระเป๋าสเงินดังกล่าว

.....

3. กระเป๋าสเงินดังกล่าวมีเงินดังกล่าว มีเงินสดอยู่จำนวนเท่าไร

.....

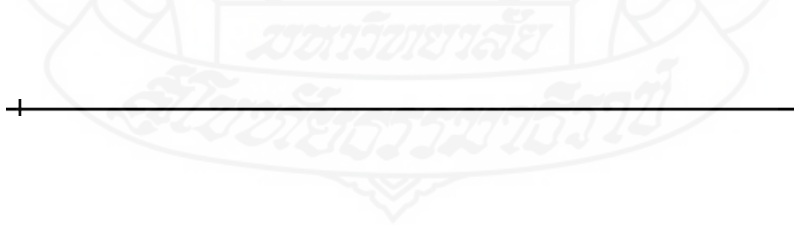
4. เจ้าของกระเป๋าสเงินมอบสินน้ำใจ เป็นสิ่งใดตอบแทนให้แก่นายฤทธิ์

.....

5. เพราะเหตุใด นายฤทธิ์จึงไม่เก็บกระเป๋าสเงินไว้เอง

.....

+-----



## คำอธิบายศัพท์

ชมรม	หมายถึง	กลุ่มคนทำกิจบางอย่างร่วมกัน
จริยธรรม	หมายถึง	ธรรมที่เป็นข้อปฏิบัติ ศีลธรรม กฏศีลธรรม
กำไร	หมายถึง	เกิน ยิ่ง ได้เกินทุน
บริโภค	หมายถึง	กิน ใช้สอย เสพ ใช้แล้วหมดไป
ประชาสัมพันธ์	หมายถึง	การติดต่อสื่อสารเพื่อความเข้าใจ ที่ถูกต้องต่อกัน
เบิก	หมายถึง	ขอให้จ่าย
สินน้ำใจ	หมายถึง	เงินหรือสิ่งของที่ให้เป็นรางวัล



## บทที่ 3

### สรุปผลการศึกษา อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่อง นิทานคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สรุปผล ได้ดังนี้

#### 1. สรุปผลการศึกษา

##### 1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.1.1 เพื่อสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.1.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของหนังสือส่งเสริมการอ่านที่สร้างขึ้น

##### 1.2 ขอบเขตของการศึกษา

1.2.1 หนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตที่ผู้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลและนำมาเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเองมีจำนวน 12 เรื่องด้วยกัน ดังนี้

1) เรื่องความซื่อสัตย์ของยายจันทร์เป็นเรื่องราวความซื่อสัตย์ของคุณยายจันทร์ ที่พยายามเก็บเงินเพื่อนำเงินที่ค้างชำระค่ารักษาพยาบาลไปชำระคืนให้กลับโรงพยาบาลที่ตนเข้าทำการรักษา แม้เวลาจะผ่านไปหลายสิบปีก็ตามโดยเนื้อเรื่องมาจาก คำโครงเรื่องจริงของคุณยายลำพอ พาศรี จากบทความเรื่องความซื่อสัตย์ไม่มีวันสายของคุณณรงค์ชัย หมั่นศึกษา

2) ถั่วฝักยาวเป็นเรื่องราวของผู้เฒ่าชาวจีนคนหนึ่งที่ต้องการทดสอบความซื่อสัตย์ของลูกชายทั้ง 6 เพื่อมอบสมบัติให้กับลูกชายที่มีความซื่อสัตย์มากที่สุดเพียงคนเดียวโดยเรียบเรียงจากเรื่องถั่วฝักยาวของ รองศาสตราจารย์ ยืน ภู่วรวรรณ

3) คนดี มีน้ำใจเป็นเรื่องราวของผู้ที่มีอาชีพเป็นเพียงคนขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง แต่มีความซื่อสัตย์สุจริตเมื่อพบกระเป๋าตังค์ของผู้อื่นหล่นบนท้องถนนก็พยายามตามหาเจ้าของและมอบกระเป๋าตังค์ให้กับเจ้าของโดยเนื้อเรื่องมาจากคำโครงจากเรื่องจริง ของจเร บุคตะสิน



4) พันท้ายนรสิงห์ ตำนานแห่งความซื่อสัตย์เป็นเรื่องราวของทหารคนสนิทของสมเด็จพระศรีสรรเพชญ์ที่ 8 ที่มีหน้าที่คัดท้ายเรือ เมื่อเกิดอุบัติเหตุจนทำให้หัวเรือพระที่นั่งหักลงก็มีความกล้าหาญยอมรับโทษประหารตามกฎหมายเหี้ยมโหด แม้สมเด็จพระศรีสรรเพชญ์จะพระราชทานอภัยโทษแล้วก็ตาม โดยเรียบเรียงจากบทความเรื่อง ประวัติศาสตร์พันท้ายนรสิงห์

5) สุนัขผู้ซื่อสัตย์เป็นเรื่องราวความซื่อสัตย์ของสุนัขตัวหนึ่งที่มีความซื่อสัตย์ต่อเจ้าของแม้ว่าเจ้าของของมันจะไม่มีชีวิตอยู่แล้วก็ตาม แต่มันก็ยังคงทำหน้าที่ไปคอยรับเจ้าของของมันยังสถานีรถไฟที่เดิมทุกวัน โดยเรียบเรียงจาก บทความเรื่อง ฮาจิโกะ...ยอดสุนัขผู้ซื่อสัตย์จากแดนอาทิตย์อุทัย

6) สุนัขผู้รอคอย เป็นเรื่องราวของสุนัขตัวหนึ่งซึ่งยังคงรอคอยเจ้าของอยู่ ณ สถานที่เดิมที่เจ้าของของมันจบชีวิตลงและหวังว่าสักวันมันจะได้พบกับเจ้าของของมันอีกครั้ง โดยเรียบเรียงจาก บทความเรื่อง เรื่องเล่าของหมาแห่งรัสเซีย

7) รปภ.ผู้ซื่อสัตย์เป็นเรื่องราวของผู้ที่มีหน้าที่รักษาความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลแห่งหนึ่ง 2 คนที่พบกระเป๋าใส่ตลับของผู้ปกครองและพยายามตามหาเจ้าของจนพบและคืนกระเป๋าให้กับเจ้าของโดยไม่คิดอยากได้ของของผู้อื่น โดยเนื้อเรื่องมาจากเค้าโครงจากเรื่องจริง ของคุณเอนกพูนเนตรและคุณน้อย

8) สตางค์ของใครครับเป็นเรื่องของเด็กชายคนหนึ่งที่พบเงินของผู้อื่นตกอยู่หน้าบ้านของตนเอง ก็พยายามตามหาเจ้าของเพื่อคืนเงินให้กับเจ้าของแม้จะเป็นเงินเพียงไม่กี่บาทก็ตาม โดยเรียบเรียงจากนิทาน เรื่อง สตางค์ของใครครับของสุรศักดิ์ พุ่มรัก

9) ลุงใจคนซื่อเป็นเรื่องราวของคุณลุงใจคนหนึ่งพบกระเป๋าเงินของผู้อื่นบนรถไฟและตามหาเจ้าของจนพบแต่เมื่อคืนกระเป๋าเงินให้เจ้าของกลับถูกใส่ร้ายว่าขโมยของในกระเป๋า เพียงเพราะเจ้าของกระเป๋าไม่ต้องการให้เงินสินน้ำใจตามที่ตนเองประกาศไว้ แต่สุดท้ายลุงใจก็ได้รับความเป็นธรรมเมื่อผู้พิพากษา พิจารณาว่าลุงใจเป็นผู้บริสุทธิ์และได้รับกระเป๋าใบที่ตนเก็บได้เป็นการตอบแทน โดยเรียบเรียงจาก นิทาน เรื่อง ลุงใจคนซื่อของคุณถวิล ดันริยงค์

10) ตังค์ทอน เป็นเรื่องราวของเด็กชายคนหนึ่งชื่อ โจ้ ที่ต่อสู้กลับความคิดถูกคิดในใจเมื่อแม่ค้าทอนเงินเกินให้โจ้แต่แล้วอำนาจฝ่ายดีของโจ้ก็เอาชนะอำนาจฝ่ายไม่ดีของโจ้ได้ โดยโจ้นำเงินไปคืนให้แม่ค้าและได้รับคำชมเชยจากแม่ค้า โดยเรียบเรียงจากนิทาน เรื่อง ตังค์ทอนของกิ่งเกียรติ กองจันดี

11) ชายตัดฟืนที่ซื่อสัตย์เป็นเรื่องราวของชายตัดฟืนที่เผชิญทำขวานของตนเองตกลงไปในน้ำ เขียนเต่าที่คอยปกป้องรักษาแม่น้ำแห่งนั้นจึงมอบขวานนำมาคืนให้โดยต้องการทดสอบความซื่อสัตย์ของเขา โดยมอบขวานเงินและขวานทองที่มีค่ามาให้เขา แต่เขากลับตอบว่าไม่ใช่

ขวานของข้า แต่เมื่อเขียนเล่าขานมาเรื่อยๆ ขึ้นมาเขากลับบอกว่านั่นคือขวานของเขา เขียนเล่า จึงมอบขวานทั้งสามให้กลับเขา เพื่อตอบแทนความซื่อสัตย์ของเขา โดยเรียบเรียงจากนิทาน เรื่อง ชายตัดฟืนที่ซื่อสัตย์ของนิทสัน วีระวิทย์

12) ซื่อสัตย์ เพราะคำสอนของแม่ เป็นเรื่องราวของผู้รักษาความปลอดภัย ในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งที่พบกระเป๋าตังค์ภายในห้องน้ำของห้างนั่นเอง เขาพยายามตามหา เจ้าของจนพบและมอบกระเป๋าตังค์ให้เจ้าของ โดยกล่าวว่าแม่ของตนได้อบรมสั่งสอนไม่ให้ยักไต่ ของของคนอื่น ตนเองถือปฏิบัติตามมาตลอด โดยเนื้อเรื่องมาจากเค้าโครงจากเรื่องจริง ของ คุณณัฐพงษ์ฤทธิเดช

ซึ่งลักษณะของเนื้อหาทั้ง 12 เรื่องนั้นสอดแทรกคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สุจริต มีภาพสีประกอบ มีคำอธิบายคำศัพท์ และมีแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง

1.2.2 การตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และสอบถามความคิดเห็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนเทพอักษร เขตมีนบุรี จำนวน 10 คน

### 1.3 แนวทางการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน

ผู้ศึกษา ได้ดำเนินการสร้างหนังสือตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.3.1 กำหนดลักษณะหนังสือและโครงสร้างของเนื้อหา ผู้ศึกษาได้เลือกเรื่องราว ที่เป็นเรื่องเล่า และนิทานและเหตุการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต โดย เรียบเรียงภาษาเอง และพิจารณาความสนใจในการอ่านรวมทั้งเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยของผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย นั่นคือ นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีอายุประมาณ 10 ขวบ ซึ่งวิริยะ สิริสิงหะ (2537: 51-52) ได้แบ่งกลุ่มผู้อ่านตามหลักจิตวิทยา ว่าผู้อ่านที่มีอายุสมอง 10-13 ปี ผู้อ่านกลุ่มนี้ชอบทำตามสังคม ชอบคนดังคนเด่น เรื่องบุคคลสำคัญ ยอดคนที่อุทิศตนทำงานให้แก่สังคม โดยมีภาพสีประกอบ และคำอธิบายศัพท์และแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง รูปเล่มหนังสือมีขนาดสิบหกหน้า ยก (ขนาดกลาง) 14.6×21 ซม. ในแนวตั้ง

1.3.2 การสร้างและพัฒนาหนังสือการสร้างและพัฒนาหนังสือ มีขั้นตอนที่สำคัญ อยู่สามขั้นตอน คือ ขั้นตอนการสร้างหนังสือ ขั้นตอนตรวจสอบและปรับปรุงคุณภาพตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านและขั้นตรวจสอบคุณภาพหนังสือที่ปรับปรุงแล้วไปให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างอ่านแล้วเก็บข้อมูล เพื่อดำเนินการประเมินตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ซึ่งผู้ศึกษาได้ ดำเนินการตามขั้นตอนทั้งสามดังต่อไปนี้

## 1) ขั้นตอนการสร้างหนังสือ

- (1) ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง การจัดเวลาเรียน แนวทางการดำเนินการ การวัดผล การประเมินผล
- (2) ศึกษาการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง) สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท.1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
- (3) ศึกษาเอกสารงานวิจัยต่างๆ วิธีการหลักการและเทคนิคการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านที่มีคุณภาพ
- (4) ศึกษาข้อมูลด้านเนื้อหา เกี่ยวกับเรื่องราวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต
- (5) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก กำหนดเนื้อหาภาพประกอบ ความสนใจและความต้องการ ตามหลักจิตวิทยาและพัฒนาการทางภาษาของเด็ก รวมทั้งศึกษาคำศัพท์ที่เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ควรรู้จักเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหนังสือ
- (6) จัดทำแบบประเมินคุณภาพหนังสือ 2 ชุด ชุดที่ 1 สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพหนังสือ เป็นแบบประเมินคุณภาพของหนังสือแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และชุดที่ 2 สำหรับนักเรียนประเมิน ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราประมาณค่า 3 ระดับ
- (7) สร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4”

## 2) การตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงคุณภาพหนังสือ

- (1) นำหนังสือส่งเสริมการอ่านเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความชำนาญ ด้านวิชาภาษาไทย จำนวน 3 ท่านพิจารณาคุณภาพหนังสือ พร้อมให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงหนังสือ
- (2) นำหนังสือมาปรับปรุงข้อเสนอแนะ โดยปรับเนื้อหาในบางตอน ตัดคำฟุ่มเฟือยออก แก้ไขคำที่สะกดผิด ปรับการเว้นวรรคให้ถูกต้อง เพิ่มรายละเอียดของภาพประกอบให้ตรงตามเนื้อเรื่องที่วางไว้

(3) นำหนังสือส่งเสริมการอ่านที่ปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินโดยใช้แบบประเมินคุณภาพของหนังสือแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับแล้วนำมา วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

### 3) ขั้นการตรวจสอบคุณภาพของหนังสือโดยนักเรียน

นำหนังสือส่งเสริมการอ่านไปทดลองให้นักเรียนในระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนเทพอักษร จำนวน 10 คน อ่านและประเมินความคิดเห็น ตามแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า 3 ระดับ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และเทียบกับเกณฑ์คุณภาพและความเหมาะสมตามเกณฑ์ดังนี้

2.51 – 3.50 คะแนน	มีคุณภาพเหมาะสมมาก
1.51 – 2.50 คะแนน	มีคุณภาพเหมาะสมปานกลาง
1.00 – 1.50 คะแนน	มีคุณภาพเหมาะสมน้อย

### 1.4 ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือส่งเสริมการอ่าน

ผลการตรวจสอบคุณภาพส่งเสริมการอ่านมีรายละเอียดดังนี้

#### 1.4.1 ตรวจสอบคุณภาพหนังสือส่งเสริมการอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือส่งเสริมการอ่าน โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน มีรายการประเมิน ด้านเนื้อเรื่อง จำนวนภาษา ภาพประกอบ รูปเล่มและการจัดรูปแบบ คุณค่า และประโยชน์ที่ได้รับ ด้านที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 4.47 คือด้านรูปเล่มและการ จัดรูปแบบ รองลงมาคือด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ ด้านภาพประกอบ และด้านจำนวนภาษา ตามลำดับ ด้านที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดมีค่าเท่ากับ 4.21 คือ ด้านเนื้อเรื่อง ส่วนผลประเมิน คุณภาพหนังสือโดยรวมมีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.36

#### 1.4.2 ตรวจสอบคุณภาพหนังสือส่งเสริมการอ่านโดยนักเรียน

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือส่งเสริมการอ่าน โดยให้นักเรียน กลุ่มเป้าหมายจำนวน 10 คน ตอบแบบสอบถามมีรายการประเมิน ด้านเนื้อเรื่อง จำนวนภาษา ภาพประกอบ รูปเล่มและการจัดรูปแบบ คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ ด้านที่มีระดับคะแนนมากที่สุดมีค่าเท่ากับ 2.8 คือ ด้านการจัดรูปเล่มและการจัดรูปแบบ รองลงมาคือ ด้านคุณค่าและ ประโยชน์ที่ได้รับ ด้านเนื้อเรื่อง ด้านจำนวนภาษาตามลำดับ ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.4 คือด้านภาพประกอบ ส่วนผลการประเมินคุณภาพหนังสือโดยรวมมีคะแนน เฉลี่ยเท่ากับ 2.67

## 2. อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรม ด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้ศึกษาได้นำผลการศึกษามา อภิปราย ดังนี้

### 2.1 ด้านเนื้อเรื่อง

ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าชื่อเรื่องชื่อเรื่องมีความเหมาะสมดึงดูดความสนใจของผู้อ่านสอดคล้องกับเนื้อเรื่องมาก เนื้อเรื่องอ่านแล้วเข้าใจง่ายมีการอธิบายชัดเจน เหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน มีการสอดแทรกคุณธรรมและข้อคิด มีความยาวเหมาะสมมาก มีคำถามท้ายเล่มช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น โดยสรุปแล้วด้านเนื้อเรื่องมีความเหมาะสมมาก ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่าชื่อเรื่องน่าสนใจ อ่านแล้วได้ความรู้และข้อคิด ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกรักอยากอ่าน น่าติดตาม อ่านแล้วรู้สึกเพลิดเพลิน มีคำถามท้ายบทช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องมากขึ้น ทั้งนี้เป็นผลมาจากผู้ศึกษาได้เสนอเนื้อหาที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน ที่สอดคล้องกับที่ กุศยา แสงเดช (2545 :5) ได้กล่าวว่า การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านมีวัตถุประสงค์เป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้ของนักเรียน เพื่อใช้ประกอบการสอนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ส่งเสริมการอ่านและปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน นอกจากนี้ยังสนองความต้องการและสร้างความสนใจของเด็กหลายๆด้าน

### 2.2 ด้านสำนวนภาษา

ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าสำนวนภาษามีความเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน อ่านแล้วเข้าใจง่าย และถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษาดี สำนวนและภาษามีความสละสลวยน่าอ่านการสะกดคำ การเว้นวรรค และการย่อหน้าเหมาะสมดี โดยสรุปแล้วด้านสำนวนภาษามีความเหมาะสมมาก ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่า สำนวนภาษามีความสละสลวยน่าอ่าน อ่านแล้วเข้าใจง่ายเป็นผลมาจากผู้ศึกษาเลือกใช้ภาษาและสำนวนภาษาที่สอดคล้องกับที่ จินตนา ไบกาชุย (2542: 10-19) ได้กล่าวว่า สำนวนและภาษาที่ใช้ในหนังสือสำหรับเด็ก หนังสือเด็กต้องใช้คำง่าย หลีกเลี่ยงคำศัพท์ยากๆ ใช้ประโยคสั้นๆ หากใช้คำที่อยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 แล้ว เชื่อว่าเด็กสามารถอ่านและเข้าใจได้ดี

### 2.3 ด้านภาพประกอบ

ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า ภาพประกอบชัดเจนสวยงาม ชวนให้น่าอ่าน ดึงดูดความสนใจดี สื่อความหมายได้ดี สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เหมาะสมกับวัยของผู้อ่านมาก ปริมาณของภาพเหมาะสมกับเนื้อเรื่องดี ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่า ภาพประกอบอยู่ในระดับปานกลาง

เนื่องจาก ภาพประกอบมีจำนวนน้อยหากภาพประกอบให้มากขึ้นจะดีมาก แต่กล่าวโดยรวมแล้ว ภาพประกอบ มีความสวยงามชวนให้น่าอ่าน สื่อความหมายได้ชัดเจน ช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี มากถ้าเพิ่ม ผู้ศึกษาจึงได้ข้อสรุปว่า หนังสือสำหรับเด็กต้องมีภาพประกอบเสมอ สัดส่วนของภาพกับ เนื้อเรื่องควรเหมาะกับวัยของผู้อ่าน สีและความชัดเจนของภาพมีความสำคัญที่จะสามารถดึงดูด ความสนใจของผู้อ่านได้ และจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องได้มากขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะ ที่ดีของหนังสือสำหรับเด็กว่าจะต้องมีภาพประกอบที่ชัดเจนเหมาะสมตามวัยของเด็ก สอดคล้องกับ เนื้อหา ก่อให้เกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ (ถวัลย์ มาศจรัส: 2535)

#### 2.4 ด้านรูปเล่มและการจัดรูปแบบ

ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า ขนาดของเล่มเหมาะสมเนื้อเรื่องและวัยของผู้่านมาก ขนาดและรูปแบบของตัวอักษร อ่านง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้่านดีมาก ปริมาณของหน้าหนังสือ เหมาะสมกับวัยของผู้่าน การจัดหน้ากระดาษโดยรวมมีความเหมาะสมดี โดยสรุปแล้วด้านรูปเล่ม และการจัดรูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่า ขนาดเล่มของหนังสือ มีความเหมาะสม กะทัดรัด สามารถพกพาได้ง่าย ขนาดและรูปแบบของตัวอักษรชัดเจน อ่านง่าย ทั้งนี้เป็นผลมาจากผู้ศึกษาเลือกสร้างหนังสือที่มีขนาดเล่มพอเหมาะกับผู้อ่าน คือมีขนาดกะทัดรัด ไม่ใหญ่ กว้างหรือยาว หรือเล็กเกินไป มีจำนวนหน้าและขนาดพอเหมาะ คือขนาด 16 หน้ายก 14.6 × 21 ซม. ซึ่งสอดคล้องกับที่ชนิสา คชาทอง (2543) ที่กล่าวว่าหนังสือสำหรับเด็กไทยนิยมใช้ รูปเล่มขนาด 8 หน้ายก และขนาดกลาง 16 หน้ายก ขึ้นอยู่กับจำนวนคำหรือความยาวของเรื่อง ส่วน ขนาดและรูปแบบของตัวอักษร ผู้ศึกษาเลือกใช้ขนาด 18 พอยต์ ซึ่งสอดคล้องกับคำแนะนำของ จินตนา ไบกาชุย (2542) ว่า หากเป็นเด็กชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ควรใช้ขนาดตัวอักษรประมาณ 18 -20 พอยต์

#### 2.5 ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ

ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านที่สร้างขึ้นนี้ สามารถช่วย กระตุ้นให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน ปลุกฝังให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ช่วยให้ นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน สอดแทรกความรู้และคติสอนใจ เป็นแนวทางในการ ดำเนินชีวิตประจำวันได้ ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นว่า เนื้อเรื่องมีการสอดแทรกความรู้ ให้ข้อคิด ในด้านคุณธรรมที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เมื่ออ่านจบแล้วทำให้รู้สึกอยาก อ่านหนังสือแบบนี้อีก ซึ่งตรงตามวัตถุประสงค์ที่สำคัญในการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านที่ว่า การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และจุดประสงค์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่านและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ นอกจากนี้หนังสือส่งเสริมการอ่านยังมีส่วน

ช่วยในการเรียนภาษาของนักเรียน ปฏิบัติฐานการเรียนรู้วรรณคดี ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดความอยากรู้อยากเรียน และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม หรือค่านิยมที่ดีให้นักเรียนด้วย(ถวัลย์ มาศจรัส 2538 และณรงค์ ทองปาน 2526 อ้างถึงใน เมทินี สว่างศรี วัฑ 2550) ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ศึกษาตั้งไว้

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่อง นิทานคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมในด้านต่างๆ สามารถนำไปพัฒนาทักษะการอ่าน และนิสัยรักการอ่านให้นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

### 3. ข้อเสนอแนะ

#### 3.1 ข้อเสนอแนะในการนำหนังสือไปใช้

3.1.1 ในการใช้สำนวนภาษาที่ใช้ในหนังสือส่งเสริมการอ่านนั้น ควรใช้คำให้เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้อ่านไม่ควรใช้ภาษาที่ยากเกินไป และควรเป็นคำศัพท์ที่เด็กในระดับชั้นนั้นควรรู้ หากผู้เรียนมีปัญหาในการอ่าน ควรมีครู หรือผู้ปกครองคอยคำแนะนำ

3.1.2 นอกจากใช้เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านแล้ว ครูผู้สอนยังสามารถนำหนังสือที่สร้างนี้ไปใช้เป็นหนังสืออ่านนอกเวลา หรือใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยวิธีการบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้ครบทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการอ่าน การฟัง การพูด การเขียน และการคิด

3.1.3 ครูผู้สอนควรสอดแทรกกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความคิดให้ผู้อ่านได้ พัฒนาการคิดวิเคราะห์เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักการใช้วิจารณญาณในการอ่านด้วยตนเอง

3.1.4 เมื่อผู้เรียนอ่านจบแล้ว ควรทำแบบฝึกหัดท้ายบท เพื่อทบทวนความเข้าใจในเรื่องอีกครั้ง

#### 3.2 ข้อเสนอแนะในการสร้างหนังสือครั้งต่อไป

3.2.1 สํารวจหนังสือส่งเสริมการอ่านเล่มอื่น ๆว่ามีในลักษณะใดบ้าง เพื่อจะได้สร้างหนังสือที่มีความแตกต่างออกไป เพื่อให้ผู้เรียนมีความหลากหลายในการอ่าน และหนังสือที่มีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำ จะสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน

3.2.2 การสร้างตัวละคร ควรมีการกำหนดลักษณะของตัวละครให้ชัดเจน แต่ละตัวละครควรมีความหลากหลาย มีบทสนทนาเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับตัวละคร

3.3.4 การสร้างฉากในตอนเริ่มเรื่อง ควรให้มีความน่าสนใจ ควรบรรยายให้เห็นภาพที่ชัดเจน จะทำให้ผู้เรียนเกิดอารมณ์ร่วมในการอ่านและทำให้ผู้เรียนติดตามอ่านเนื้อเรื่องจนจบ

3.3.5 การใช้ภาพประกอบควรให้มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่อ่าน และควรเป็นภาพประกอบที่มีสีสันสวยงาม เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

3.3.6 การดำเนินเรื่องควรอย่างต่อเนื่อง ไม่ย้อนไปย้อนมา เนื่องจากผู้เรียนยังอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา อาจเกิดความสับสนในเนื้อเรื่องได้





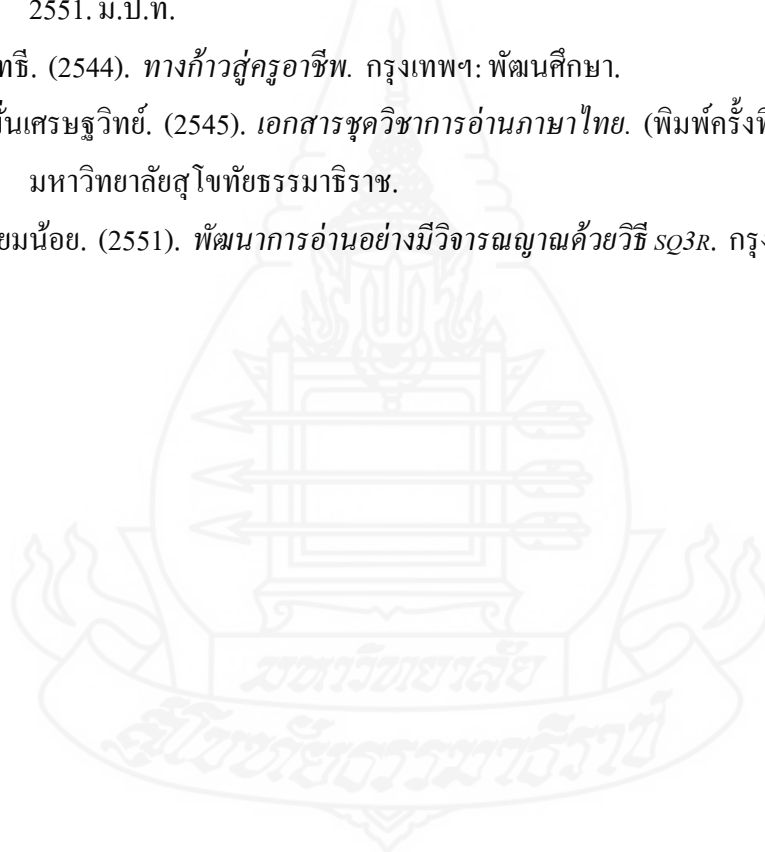
บรรณานุกรม



## บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษา  
ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กุศยา แสงเดช. (2542). หนังสือส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- จินตนา ไบกาชุย. (2542). เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.
- ชนิสรา คชาทอง. (2543). การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5  
เรื่อง เทียวเมืองสงขลา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).  
มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- ชูจิต วรเชษฐ์. (2548). การพัฒนาทักษะการทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อออกเสียงคำควบกล้ำ ร  
ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน. (วิทยานิพนธ์ปริญญา  
การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, สารคาม.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2544). การเขียนเรื่องบันเทิงคดีและสารคดีสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- ไพโรจน์ บุญประกอบ. (2539). การเขียนสร้างสรรค์เรื่องสั้น-นวนิยาย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์  
ดอกหญ้า.
- แม่นมาศ ชวลิต. (2540). หนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ: จันทระเกษม.
- รังสิมันต์ ฉิมรักษ์. (2550). การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่าน และตัวอย่างหนังสือส่งเสริมการ  
อ่านที่เป็นผลงานทางวิชาการ. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2545). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2545. (พิมพ์ครั้งที่ 2).  
กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิริยะ สิริสิงห. (2537). การสร้างสรรค์วรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ:  
สุวีริยาสาส์น.
- ศศิธร พลูทอง. (2546). ผลการใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ ชุด ท้องถิ่นของเรา  
สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย  
กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).  
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.

- สมพร จารุณัฏ. (2538). *คู่มือการเขียนเรื่องบันทึงคดีและสารคดีสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: คุรุสภา  
ลาดพร้าว.
- สุชาติ เจริญฤทธิ์. (2543). *การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน สำหรับนักเรียนในระดับ  
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องเที่ยวเมืองพังงา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา  
มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). *การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อน  
วิทยฐานะ*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมิน  
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช  
2551*. ม.ป.ท.
- ลำลี รักสุทธิ. (2544). *ทางก้าวสู่ครูอาชีพ*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *เอกสารชุดวิชาการอ่านภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี:  
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เอมอร เนียมน้อย. (2551). *พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธี SQ3R*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.





ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ศูนย์วิจัยวรรณกรรมราชภัฏ



ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

## รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

- |                         |  |
|-------------------------|--|
| 1. ชื่อ                 | นายสุรชัย คำเสียง  |
| ตำแหน่ง                 | ครู คศ. 1  |
| สถานที่ทำงาน            | โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า   |
| วุฒิการศึกษา            | ศึกษาศาสตรบัณฑิต ศษ.บ. (เอกภาษาไทย)<br>มหาวิทยาลัยรามคำแหง<br>ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ศษ.ม. (เอกบริหารการศึกษา)<br>มหาวิทยาลัยรามคำแหง |
| ประสบการณ์หรือความชำนาญ | ครูสอนวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ระยะเวลา 6 ปี<br>ครูสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา ระยะเวลา 6 ปี                                 |
| รางวัลที่เคยได้รับ      | รางวัลครูผู้สอนวิชาภาษาไทยดีเด่น ปี พ.ศ. 2547  |
| 2. ชื่อ                 | นางนพรัตน์ เล็กน้อย  |
| ตำแหน่ง                 | ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย   |
| สถานที่ทำงาน            | โรงเรียนเทพอักษร เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ   |
| วุฒิการศึกษา            | ครุศาสตรบัณฑิต ค.บ. (เอกประถมศึกษา)<br>มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม  |
| ประสบการณ์หรือความชำนาญ | ครูสอนวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ระยะเวลา 20 ปี   |
| รางวัลที่เคยได้รับ      | เครื่องราชอิสริยาภรณ์ดิเรกคุณาภรณ์ ชั้นที่ ๕<br>“เบญจมาภรณ์ดิเรกคุณาภรณ์”  |
| 3. ชื่อ                 | นางสาวประจวบ ขวัญปัญญา   |
| ตำแหน่ง                 | ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย   |
| สถานที่ทำงาน            | โรงเรียนเทพอักษร เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ   |
| วุฒิการศึกษา            | ครุศาสตรบัณฑิต ค.บ. (เอกบริหารการศึกษา)<br>มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร   |
| ประสบการณ์หรือความชำนาญ | ครูสอนวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ระยะเวลา 18-19 ปี  |
| รางวัลที่เคยได้รับ      | รางวัลครูผู้สร้างสื่อการสอนดีพ.ศ. 2558 โรงเรียนเทพอักษร  |



ภาคผนวก ข

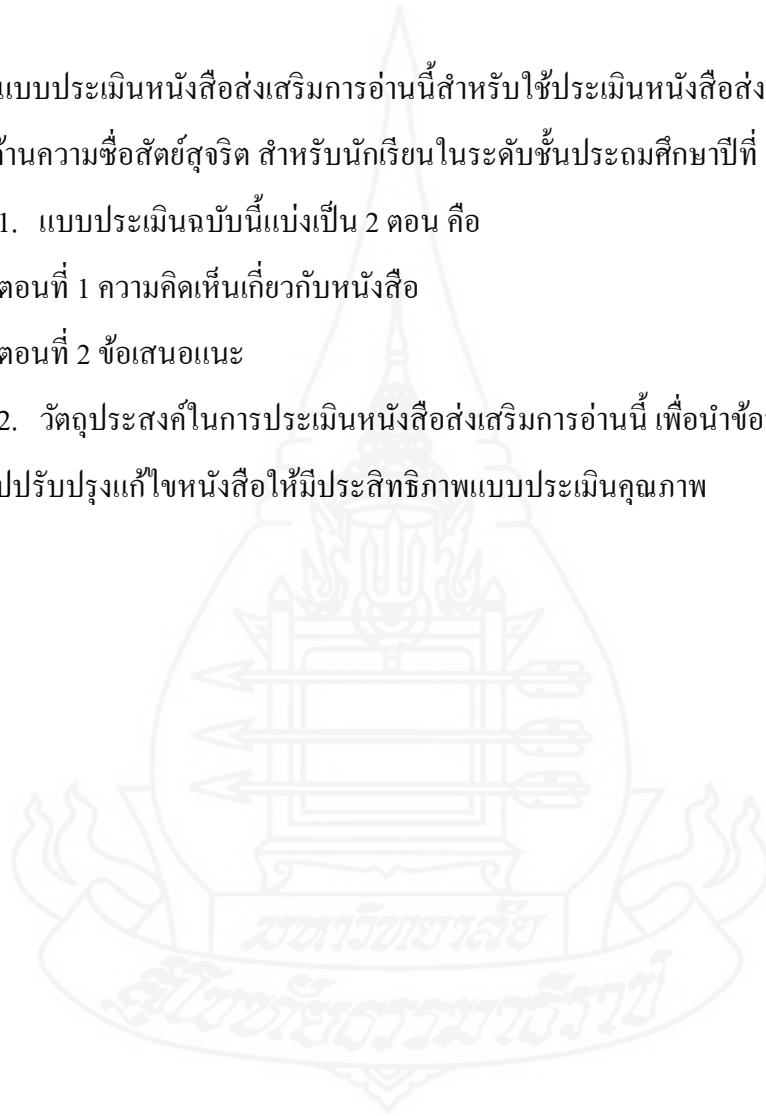
แบบประเมินคุณภาพของหนังสือสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบประเมินคุณภาพของหนังสือส่งเสริมการอ่าน  
เรื่อง นิทานคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต  
สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4  
สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

คำชี้แจง

แบบประเมินหนังสือส่งเสริมการอ่านนี้สำหรับใช้ประเมินหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง  
คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. แบบประเมินฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ตอน คือ  
ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือ  
ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ
2. วัตถุประสงค์ในการประเมินหนังสือส่งเสริมการอ่านนี้ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการ  
ประเมินไปปรับปรุงแก้ไขหนังสือให้มีประสิทธิภาพแบบประเมินคุณภาพ





### ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือ

**คำชี้แจง** โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งมีหัวข้อประเมินทั้งหมด 5 ด้าน คือ เนื้อเรื่อง สำนวนภาษา ภาพประกอบ รูปประกอบ รูปเล่มและการจัดรูปแบบและคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ

เกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

5	หมายถึง	ท่านคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ท่านคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	ท่านคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ท่านคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	ท่านคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรมด้าน ความซื่อสัตย์สุจริต					
	5	4	3	2	1
<b>1. เนื้อเรื่อง</b>					
1.1 ชื่อเรื่องดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน					
1.2 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง					
1.3 เนื้อเรื่องมีแก่นเรื่องที่ชัดเจน					
1.4 เนื้อเรื่องสนุกชวนติดตาม					
1.5 เนื้อเรื่องสอดแทรกความรู้ ข้อคิด หรือคุณธรรม					
1.6 เนื้อเรื่องมีความยาวเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน					
1.7 คำถามท้ายเล่มเหมาะสมและให้ประโยชน์แก่ผู้อ่าน					
<b>2. สำนวนภาษา</b>					
2.1 สำนวนและภาษาถูกต้องตามหลักเกณฑ์					
2.2 สำนวนและภาษาเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน					
2.3 สำนวนและภาษาสละสลวยน่าอ่าน					
2.4 การสะกดคำถูกต้อง					
2.5 การเว้นวรรคและย่อหน้าถูกต้อง					

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรมด้าน ความซื่อสัตย์สุจริต					
	5	4	3	2	1
<b>3. ภาพประกอบ</b>					
3.1 ภาพประกอบชัดเจน สวยงาม ชวนให้น่าอ่าน					
3.2 ภาพประกอบสื่อความได้ชัดเจน					
3.3 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง					
3.4 ปริมาณของภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง					
3.5 ภาพประกอบเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน					
3.6 การจัดวางภาพประกอบเหมาะสม					
3.7 ภาพประกอบส่งเสริมจินตนาการของผู้อ่าน					
<b>4. รูปเล่มและการจัดรูปแบบ</b>					
4.1 หน้าปกสวยงามดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน					
4.2 หน้าปกสื่อความหมายได้ตรงกับเนื้อเรื่อง					
4.3 ขนาดเล่มของหนังสือเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
4.4 ขนาดเล่มของหนังสือเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน					
4.5 ขนาดของตัวอักษรและรูปแบบของตัวอักษร มีความชัดเจน อ่านง่าย เหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน					
4.6 ปริมาณหน้าของหนังสือเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน					
4.7 การจัดหน้ากระดาษโดยรวมเหมาะสม					
<b>5. คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ</b>					
5.1 ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน					
5.2 ช่วยปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์					
5.3 ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน					
5.4 เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการจัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่าน สำหรับนักเรียน ครู และผู้สนใจ					

## ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

**คำชี้แจง** โปรดเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง จำนวนภาษา ภาพประกอบ รูปเล่ม และการจัดรูปแบบและ คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ ลงในช่องว่าง ตามความคิดเห็นของท่าน

### 1. เนื้อเรื่อง

.....

.....

.....

### 2. จำนวนภาษา

.....

.....

.....

### 3. ภาพประกอบ

.....

.....

.....

### 4. รูปเล่มและการจัดรูปแบบ

.....

.....

.....

### 5. คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ

.....

.....

.....

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

**ภาคผนวก ค**

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักเรียน



## สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชื่อ.....ชั้น.....

**ตอนที่ 1** ประเมินระดับความคิดเห็น

**คำชี้แจง** เมื่อนักเรียนได้อ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน โดยใช้เกณฑ์การตัดสิน ดังนี้

- 3 หมายถึง นักเรียนคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก  
 2 หมายถึง นักเรียนคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง  
 1 หมายถึง นักเรียนคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับน้อย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต	ระดับคะแนน		
	3	2	1
<b>1. เนื้อเรื่อง</b>			
1.1 ชื่อเรื่องน่าสนใจทำให้นักเรียนรู้สึกอยากอ่าน			
1.2 เนื้อเรื่องสนุก ชวนติดตาม			
1.3 เนื้อเรื่องมีความยาวเหมาะสม			
1.4 แบบฝึกหัดท้ายเรื่องช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น			
<b>2. จำนวนภาษา</b>			
2.1 จำนวนและภาษาอ่านแล้วเข้าใจง่าย			
2.2 จำนวนและภาษาน่าอ่าน			
<b>3. ภาพประกอบ</b>			
3.1 ภาพประกอบสวยงามชวนให้น่าอ่าน			
3.2 ภาพประกอบสื่อความหมายได้ชัดเจน ช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น			
3.3 จำนวนของภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง			

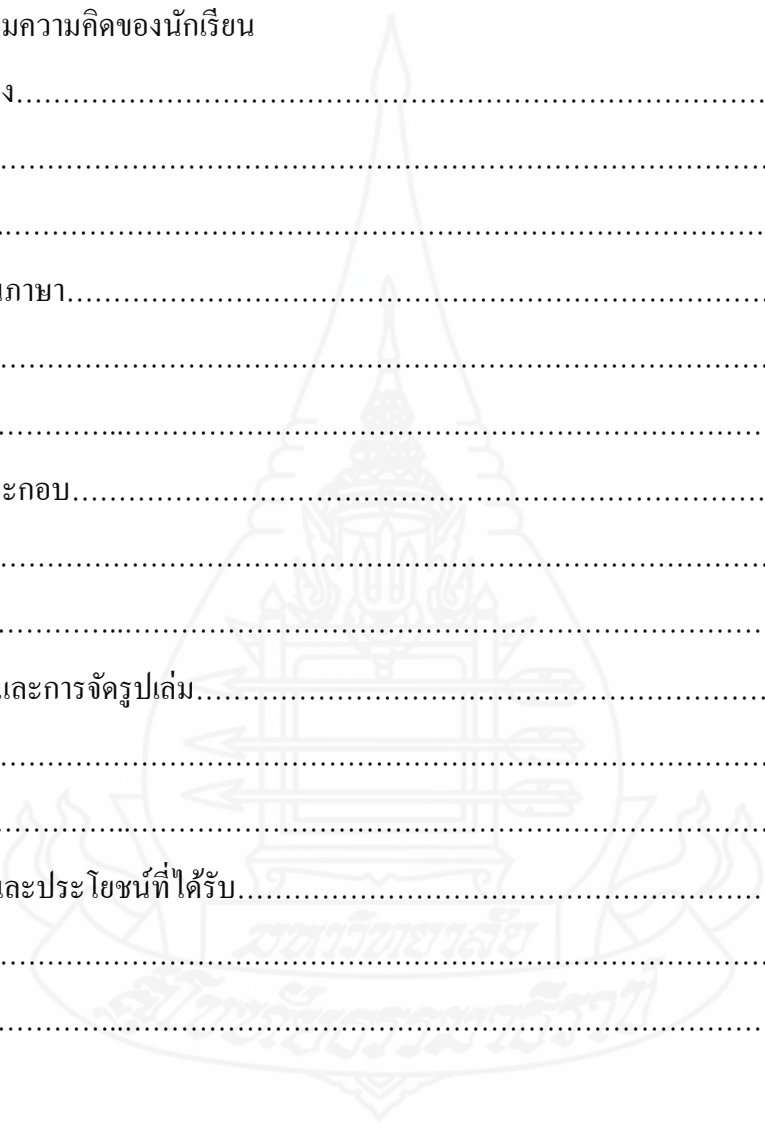
ความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง นิทานคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต	ระดับคะแนน		
	3	2	1
<b>4. รูปเล่มและการจัดรูปเล่ม</b>			
4.1 หน้าปกสวยงามดึงดูดความสนใจของนักเรียน			
4.2 ขนาดเล่มของหนังสือเหมาะสม			
4.3 ขนาดและรูปแบบตัวอักษรชัดเจน อ่านง่าย			
<b>5. เนื้อเรื่อง</b>			
5.1 เนื้อเรื่องสอดแทรกความรู้ ข้อคิด หรือคุณธรรมที่สามารถนำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้			
5.2 แบบฝึกหัดท้ายเรื่องช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยมากขึ้น			
5.3 เมื่ออ่านจบแล้วทำให้รู้สึกอยากอ่านหนังสือแบบนี้อีก			

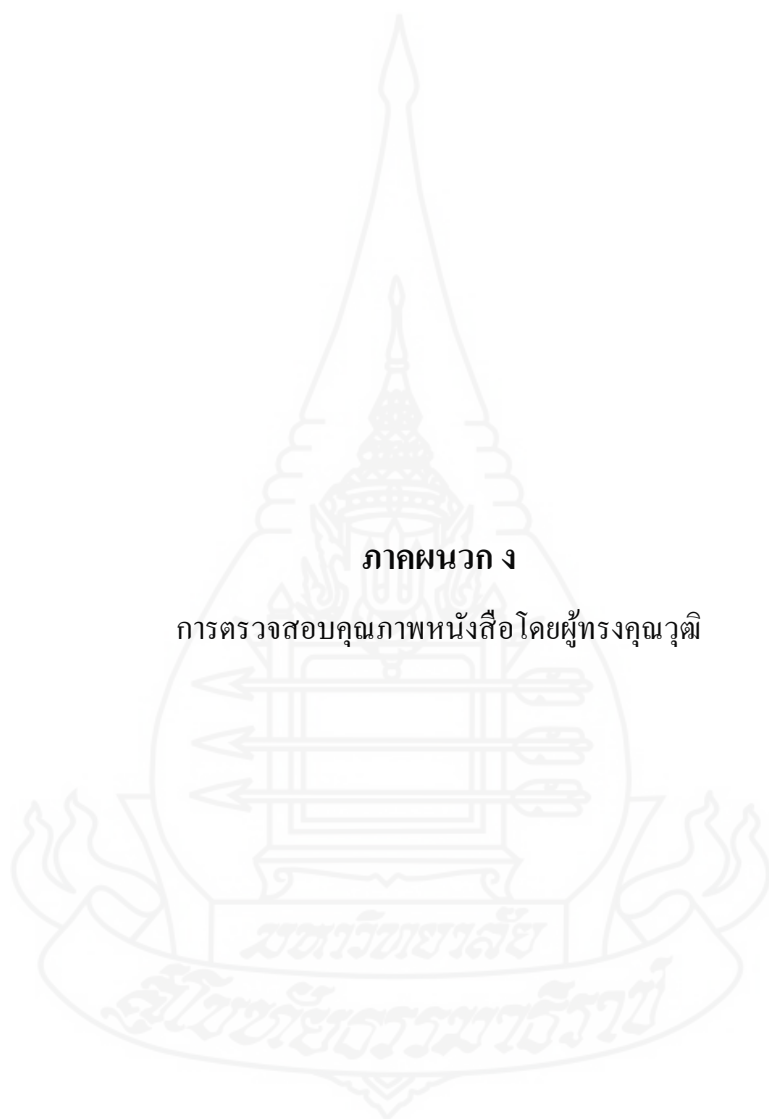


ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

**คำชี้แจง** เมื่อนักเรียนได้อ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว โปรดเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง  
สำนวนภาษา ภาพประกอบ รูปเล่มและการจัดรูปแบบ และคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ ลงใน  
ช่องว่าง ตามความคิดของนักเรียน

1. เนื้อเรื่อง.....  
.....  
.....
2. สำนวนภาษา.....  
.....  
.....
3. ภาพประกอบ.....  
.....  
.....
4. รูปเล่มและการจัดรูปเล่ม.....  
.....  
.....
5. คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ.....  
.....  
.....





**ภาคผนวก ง**

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ



### การตรวจสอบคุณภาพหนังสือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

นำหนังสือไปเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพ โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของหนังสือแบบมาตรา 5 ระดับ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินคุณภาพของหนังสือจากผู้ทรงคุณวุฒิ คือ เกณฑ์การตัดสินจากคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 1 ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือด้านเนื้อเรื่องโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ความคิดเห็นด้านเนื้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	แปรผล
	5	4	3	2	1		
1.ชื่อเรื่องดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน	1	2	-	-	-	4.3	มาก
2.ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	1	2	-	-	-	4.3	มาก
3.เนื้อเรื่องมีแก่นเรื่องที่ชัดเจน	1	2	-	-	-	4.3	มาก
4.เนื้อเรื่องสอดแทรกความรู้ ข้อคิด	1	2	-	-	-	4.3	มาก
คุณธรรม							
5.เนื้อเรื่องมีความยาวเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน	2	-	-	-	-	4.3	มาก
6.เนื้อเรื่องมีความยาวเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน	-	3	-	-	-	4.0	มาก
7.คำถามท้ายเล่มเหมาะสมและให้ประโยชน์แก่ผู้อ่าน	-	-	3	-	-	4.0	มาก
รวม	5	16	-	-	-	4.21	มาก

จากตารางที่ 1 สรุปได้ว่าด้านเนื้อเรื่องมีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.0 ถึง 4.3 คิดเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.21 แสดงว่าด้านเนื้อเรื่องมีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก

ตารางที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือด้านสำนวนภาษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ความคิดเห็นด้านเนื้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	แปรผล
	5	4	3	2	1		
1.สำนวนและภาษาถูกต้องตามหลักเกณฑ์	2	1	-	-	-	4.6	มากที่สุด
2.สำนวนและภาษาเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน	1	2	-	-	-	4.3	มาก
3.สำนวนและภาษาสละสลวยน่าอ่าน	1	2	-	-	-	4.3	มาก
4.การสะกดคำถูกต้อง	1	2	-	-	-	4.3	มาก
5.การเว้นวรรคและย่อหน้าถูกต้อง	-	3	-	-	-	4.0	มาก
รวม	5	10	-	-	-	4.3	มาก

จากตารางที่ 2 สรุปได้ว่าด้านสำนวนภาษามีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.0 ถึง 4.6 คิดเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.3 แสดงว่าด้านสำนวนภาษามีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก

ตารางที่ 3 ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือด้านภาพประกอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ความคิดเห็นด้านเนื้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	แปรผล
	5	4	3	2	1		
1.ภาพประกอบชัดเจน สวยงาม ชวนให้น่าอ่าน	2	1	-	-	-	4.6	มากที่สุด
2.ภาพประกอบสื่อความได้ชัดเจน	2	1	-	-	-	4.6	มากที่สุด
3.ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	1	2	-	-	-	4.3	มาก
4.ปริมาณของภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	-	3	-	-	-	4.0	มาก
5.การจัดวางภาพประกอบเหมาะสม	2	1	-	-	-	4.6	มากที่สุด
6.การจัดวางภาพประกอบเหมาะสม	2	1	-	-	-	4.6	มากที่สุด
7.ภาพประกอบส่งเสริมจินตนาการของผู้อ่าน	-	3	-	-	-	4.0	มาก
รวม	9	12	-	-	-	4.38	มาก

จากตารางที่ 3 สรุปได้ว่าด้านภาพประกอบมีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.0 ถึง 4.6 คิดเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.38 แสดงว่าด้านภาพประกอบมีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก

**ตารางที่ 4** ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือด้านรูปแบบและการจัดรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ความคิดเห็นด้านเนื้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	แปรผล
	5	4	3	2	1		
1.หน้าปกสวยงามดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน	2	1	-	-	-	4.6	มากที่สุด
2.หน้าปกสื่อความหมายได้ตรงกับเนื้อเรื่อง	2	1	-	-	-	4.6	มากที่สุด
3.ขนาดเล่มของหนังสือเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	-	3	-	-	-	4.0	มาก
4.ขนาดเล่มของหนังสือเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน	2	1	-	-	-	4.6	มากที่สุด
5.ขนาดของตัวอักษรและรูปแบบของตัวอักษรมีความชัดเจน อ่านง่าย เหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน	2	1	-	-	-	4.6	มากที่สุด
6.ปริมาณหน้าของหนังสือเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน	2	1	-	-	-	4.6	มากที่สุด
7.การจัดหน้ากระดาษโดยรวมเหมาะสม	1	2	-	-	-	4.3	มาก
รวม	12	9	-	-	-	4.47	มาก

จากตารางที่ 4 สรุปได้ว่าด้านรูปแบบและการจัดรูปแบบมีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.0 ถึง 4.6 คิดเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.47 แสดงว่าด้านรูปแบบและการจัดรูปแบบมีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก

**ตารางที่ 5** ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ความคิดเห็นด้านเนื้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	แปรผล
	5	4	3	2	1		
1.ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน	1	2	-	-	-	4.3	มาก
2.ช่วยปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	1	2	-	-	-	4.3	มาก
3.ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน	2	1	-	-	-	4.6	มากที่สุด
4.เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการจัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่านสำหรับนักเรียน ครู และผู้สนใจ	2	1	-	-	-	4.6	มากที่สุด
รวม	6	6	-	-	-	4.45	มาก

จากตารางที่ 5 สรุปได้ว่าด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับมีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.3 ถึง 4.6 คิดเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.45 แสดงว่าด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับมีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก

**ภาคผนวก จ**

การตรวจสอบ คุณภาพหนังสือ โดยนักเรียน



### การตรวจสอบคุณภาพหนังสือโดยนักเรียน

นำหนังสือไปทดลองให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนเทพอักษร เขตมีนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร ฯ อ่านจำนวน 10 คนเพื่อตรวจสอบคุณภาพตามแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่าแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินคุณภาพของหนังสือจากนักเรียน คือ เกณฑ์การตัดสินจากคะแนน ดังนี้

2.51 – 3.50 คะแนน	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก
1.51 – 2.50 คะแนน	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับปานกลาง
1.00 – 1.50 คะแนน	มีคุณภาพเหมาะสมในระดับน้อย

### ตารางที่ 6 ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือด้านเนื้อเรื่องโดยนักเรียน

ความคิดเห็นด้านเนื้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	แปรผล
	3	2	1		
1. ชื่อเรื่องน่าสนใจทำให้นักเรียนรู้สึกอยากอ่าน	8	2	-	2.8	มาก
2. เนื้อเรื่องสนุก ขวนคิดตาม	6	4	-	2.6	มาก
3. เนื้อเรื่องมีความยาวเหมาะสม	5	5	-	2.5	ปานกลาง
4. แบบฝึกหัดท้ายเรื่องช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น	9	1	-	2.9	มาก
รวม	28	12		2.70	มาก

จากตารางที่ 6 สรุปได้ว่าด้านเนื้อเรื่องมีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.5 ถึง 2.9 คิดเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 2.7 แสดงว่าด้านเนื้อเรื่องมีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก

ตารางที่ 7 ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือด้านสำนวนภาษาโดยนักเรียน

ความคิดเห็นด้านเนื้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	แปรผล
	3	2	1		
1. สำนวนและภาษาอ่านแล้วเข้าใจง่าย	8	2	-	2.8	มาก
2. สำนวนและภาษาน่าอ่าน	6	4	-	2.6	มาก
รวม	14	6		2.7	มาก

จากตารางที่ 7 สรุปได้ว่าด้านสำนวนภาษามีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.6 ถึง 2.8 คิดเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 2.7 แสดงว่าด้านสำนวนภาษามีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก

ตารางที่ 8 ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือด้านภาพประกอบโดยนักเรียน

ความคิดเห็นด้านเนื้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	แปรผล
	3	2	1		
1. ภาพประกอบสวยงามชวนให้น่าอ่าน	6	4	-	2.6	มาก
2. ภาพประกอบสื่อความหมายได้ชัดเจน ช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น	4	6	-	2.4	ปานกลาง
3. จำนวนของภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	2	8	-	2.2	ปานกลาง
รวม	12	18		2.4	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 สรุปได้ว่าด้านภาพประกอบมีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.2 ถึง 2.6 คิดเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 2.4 แสดงว่าด้านภาพประกอบมีคุณภาพเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตารางที่ 9 ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือด้านรูปเล่มและการจัดรูปแบบโดยนักเรียน

ความคิดเห็นด้านเนื้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	แปรผล
	3	2	1		
1. หน้าปกสวยงามดึงดูดความสนใจของนักเรียน	8	2	-	2.8	มาก
2. ขนาดเล่มของหนังสือเหมาะสม	8	2	-	2.8	มาก
3. ขนาดและรูปแบบตัวอักษรชัดเจน อ่านง่าย	8	2	-	2.8	มาก
รวม	24	6		2.8	มาก

จากตารางที่ 9 สรุปได้ว่าด้านรูปเล่มและการจัดรูปแบบมีระดับคะแนนเฉลี่ย 2.8 คิดเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 2.8 แสดงว่าด้านรูปเล่มและการจัดรูปแบบมีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก

ตารางที่ 10 ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือด้านรูปเล่มและการจัดรูปแบบโดยนักเรียน

ความคิดเห็นด้านเนื้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	แปรผล
	3	2	1		
1. เนื้อเรื่องสอดแทรกความรู้ ข้อคิด หรือคุณธรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	8	2	-	2.8	มาก
2. แบบฝึกหัดท้ายเรื่องช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยมากขึ้น	7	3	-	2.7	มาก
3. เมื่ออ่านจบแล้วทำให้รู้สึกอยากอ่านหนังสือแบบนี้อีก	8	2	-	2.8	มาก
รวม	23	7		2.76	มาก

จากตารางที่ 10 สรุปได้ว่าด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับมีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.7 ถึง 2.8 คิดเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 2.76 แสดงว่าด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับมีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก

## ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวจินตรา วาจำ
วัน เดือน ปีเกิด	2 กุมภาพันธ์ 2522
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง สมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	ศศ.บ มนุษยศาสตร์(เอกสื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2540
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเทพอักษร เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย

